ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο ΟΜΟΝΟΙΑΣ
Αριθμός Αδείας 100
ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ (x +7) ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΕΚΔΟΤΩΝ
ΕΛΤΑ Hellenic Post
Τ.Θ. 8161 Ομόνοια 10010 Αθήνα

εργατικη αλληλεγγυη

Βδομαδιάτικη Σοσιαλιστική Εργατική Εφημερίδα
κυκλοφορεί κάθε Τετάρτη
www.sek-ist.gr | 25 Απρίλη 2007 | Νο 764 | τιμή 1,50 ευρώ | τιμή ενίσχυσης 2,00 ευρώ

σελίδα16

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ
και νέα απεργία 15 Μάη

Ενάντια στην κυβέρνηση της λεηλασίας

ΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΠΑΙΡΝΟΥΝ ΤΗ ΣΚΥΤΑΛΗ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΦΟΙΤΗΤΕΣ

σελίδες 8-9

Δικάζουν ξανά τον Τζαβέντ Ασλάμ

4 ΜΑΗ ΣΤΟΝ ΑΡΕΙΟ ΠΑΓΟ

«Είμαστε όλοι Πακιστανοί» δήλωσαν μία σειρά συμπαραστάτες του Τζαβέντ Ασλάμ στη συνέντευξη τύπου που οργάνωσε η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο την Τρίτη 24/4, εν όψει της νέας δίκης στον Αρειο Πάγο που έχει οριστεί για την Παρασκευή 4 Μάη.

Η προηγούμενη δίκη του Αρείου Πάγου έγινε στις 9/3. Η απόφαση που βγήκε στις 16/3, μιλούσε για την επ' αόριστον αναβολή της οριστικής απόφασης προκειμένου να εξεταστεί αν υπάρχει συμφωνία έκδοσης μεταξύ Ελλάδας και Πακιστάν, παρόλο που από τη δίκη στο Εφετείο που είχε κρίνει ομόφωνα αθώο τον Τζαβέντ, είχε αποκαλυφθεί ότι τέτοια συμφωνία δεν υπήρχε. Τώρα ο Αρειος Πάγος ζητά να ξαναγίνει η δίκη του Τζαβέντ από την αρχή.

«Στη νέα δίκη καλούνται από τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου μόνο οι τρόφιμοι των φυλακών που ήταν μάρτυρες κατηγορίας του Τζαβέντ και όχι οι μάρτυρες υπεράσπισης που είναι μία σειρά διακεκριμένοι πολίτες. Οταν το αρνηθήκαμε αυτό ο εισαγγελέας ζήτησε να επιλέξουμε μόνο έναν από αυτούς και φυσικά αρνηθήκαμε», δήλωσε ο δικηγόρος του Τζαβέντ, **Φραγκίσκος Ραγκούσης**, στη συνέντευξη τύπου. «Αυτή τη στιγμή υπάρχει μία σφοδρή έκφραση της εκβιαστικής πολιτικής της Πακιστανικής Πρεσβείας. Μπλοκάρουν εκατοντάδες άδειας παραμονής. Πώς είναι δυνατόν να μην βρουν κόσμο που φοβάται και ενδίδει στις πιέσεις της Πρεσβείας για να καταθέσει εναντίον του Τζαβέντ; Μέχρι την παραμονή της δίκης είναι πολύ πιθανό να εμφανιστούν πολλά νέα κατασκευασμένα στοιχεία και μάρτυρες» δήλωσε στη συνέχεια ο **Γιώργος Γκουντούνας** δικηγόρος του Τζαβέντ.

«Ευχαριστώ τη ΣΣΤΠ για τις πολλές πρωτοβουλίες που έχει πάρει για την υπόθεση του Τζαβέντ Ασλάμ και για την σημερινή συνέντευξη Τύπου. Ο Τζαβέντ δεν μπορεί να εκδοθεί γιατί είναι Ελληνας πολίτης στη συνείδηση της κοινής γνώμης γιατί με τη στάση του συμβάλει στην υπόθεση της δημοκρατίας στη χώρα μας», είπε ο πρόεδρος του ΣΥΝ **Αλέκος Αλαβάνος**. «Ο Τζαβέντ είναι Ελληνας και εμείς είμαστε Πακιστανοί», δήλωσε στη συνέχεια ο **Αρης Μουσιώνης** Βουλευτής Σερρών ΠΑΣΟΚ. «Η Πακιστανική Πρεσβεία θέλει να στείλει το μήνυμα ότι δεν επιτρέπει σε κανένα να αποκαλύψει τις απαγωγές και να αντιστέκεται».

«Εμείς από την πρώτη στιγμή σταθήκαμε στο πλευρό του Τζαβέντ Ασλάμ», είπε ο **Γιώργος Αλεβυζάκης** εκ μέρους του ΕΚΑ και της Γραμματείας Μεταναστών της ΓΣΕΕ. «Η ΓΣΕΕ δεν φυλάσσει μόνο τα δικαιώματα των εργαζομένων αλλά και τους δημοκρατικούς θεσμούς. Φανταστείτε τι αντιμετωπίζουν άλλοι μετανάστες που δεν είναι τόσο γνωστοί όσο ο Τζαβέντ Ασλάμ. Καλούμε όλους τους μετανάστες και όλους τους εργαζόμενους να δώσουν μαζικό παρόν στη συγκέντρωση της Πρωτομαγιάς».

«Δεν είναι το παρακράτος που κρύβεται πίσω από τη σκευωρία αλλά το ίδιο το κράτος», είπε ο **Δημήτρης Σουλιώτης** από τη Δημοκρατική Συσπείρωση. «Στην έκθεση του ευρωκοινοβουλίου αποκαλύπτεται ότι η Ελλάδα γνώριζε για τις μυστικές πτήσεις της CIA, για τις απαγωγές και τα βασανιστήρια. Οι εξελίξεις γύρω από την υπόθεση του Τζαβέντ βαραίνουν την κυβέρνηση με σημαντικές ευθύνες». «40 χρόνια μετά τη δικτατορία η δημοκρατική κυβέρνηση της Ελλάδας θα παραδώσει στην Πακιστανική δικτατορία έναν διωκόμενό της. Η κυβέρνηση είναι έκθετη από τις απαγωγές, τις υποκλοπές, της πτήσεις της CIA. Αντί να έρθουν στο φως όλα αυτά φτιάχνουν μία νέα σκευωρία. Αν μείνουν ατιμώρητα αυτά τα σκάνδαλα τότε ο καθένας θα σκεφτεί γιατί να μην μείνει ατιμώρητη και η υπόθεση των ομολόγων;», είπε ο **Σάββας Μιχαήλ** από την Πρωτοβουλία κατά των απαγωγών.

Ο **Γιάννης Σηφακάκης** από τη Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο τόνισε: «Υπάρχει μία ωμή παρέμβαση της Πακιστανικής Πρεσβείας στη δικαιοσύνη. Και αυτό αποδεικνύεται με δύο έγγραφα. Το πρώτο είναι μία επιστολή του δικηγόρου της Πακιστανικής Πρεσβείας, στις 12/3 μετά τη δίκη στον Αρειο Πάγο, που ζητά να μην ληφθούν υπόψη οι καταθέσεις κατηγορίας του Τζαβέντ γιατί ήταν «μάλλον μάρτυρες». Το δεύτερο είναι ένα γράμμα του Πρέσβη που έστειλε στις 8/3 προς το υπουργείο Εξωτερικών και μεταβιβάστηκε στα υπουργεία Δικαιοσύνης, Δημόσιας Τάξης και στον ίδιο τον Σανιδά, που ζητά να πέσει στα μαλακά ο Μοχάμετ Αμίν Αχτάρ ο οποίος εκτιούσε ποινή 11 χρόνων ύστερα από την κατηγορία του Μαλίκ Ματζίκ αντιπρόεδρου της Πακιστανικής Κοινότητας. Στις 19/3 το δικαστήριο αποφάσισε να μειωθεί η ποινή του στα 6 χρόνια, ενώ ο Μαλίκ Ματζίκ που βρίσκονταν στο Πακιστάν έπεσε στις 3 /4 θύμα πυροβολισμού και κινδύνεψε να σκοτωθεί».

«Από την περίοδο των απαγωγών μέχρι και σήμερα έχουμε κινδυνέψει να μας σκοτώσουν», είπε ο **Τζαβέντ Ασλάμ**. «Η Πακιστανική Πρεσβεία έχει φτιάξει μία λίστα με 220 άτομα, που δεν τους δίνει χαρτιά και έχουν στείλει εντολές στις Περιφέρειες και στους Δήμους. Ζητάμε από την κυβέρνηση να μην δώσει τη δυνατότητα σε μία χούντα να χαλάσει τη δημοκρατία. **Την 1η Μάη θα διαδηλώσουμε όλη η Πακιστανική Κοινότητα μαζί με τους Ελληνες εργαζόμενους».**

Κ.Θ.

Το Συνέδριο του ΔΗΚΚΙ

Το Σαββατοκύριακο 21 και 22 Απρίλη πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα το 3ο Συνέδριο του ΔΗΚΚΙ. Ήταν ένα ζωντανό και με πολύ ενδιάφερον Συνέδριο που εκτός από τους 350 σύνεδρους του ΔΗΚΚΙ από όλη την Ελλάδα ήταν εκεί και μίλησαν όλα τα κόμματα της αριστεράς, από την Παπαρήγα, τον Λαφαζάνη του ΣΥΝ μέχρι το ΝΑΡ και το ΣΕΚ.

Δύο ήταν τα κύρια χαρακτηριστικά της συζήτησης του Συνεδρίου: η ιδεολογικοπολιτική τοποθέτηση του ΔΗΚΚΙ στη νέα συγκυρία και η πολιτική των συμμαχιών του.

Η κεντρική πολιτική εισήγηση είχε τίτλο: "αγώνας για εθνική ανεξαρτησία - λαϊκή κυριαρχία - σοσιαλισμό!" και άνοιξε τη συζήτηση στο συνέδριο.

Ενώ ήταν μία σκληρή κριτική στη ΝΔ (και στο ΠΑΣΟΚ) και για την οικονομία της αγοράς, τον νεοφιλελευθερισμό, τα σκάνδαλα, τις ιδιωτικοποιήσεις, τη λιτότητα, τον πόλεμο, την καταστροφή του περιβάλλοντος, ενώ έφτανε στα όρια της αμφισβήτησης και του ίδιου του συστήματος είχε - δυστυχώς - τρεις μεγάλες αδυναμίες.

Η πρώτη αδυναμία ήταν η παντελή έλλειψη αναφοράς στους μεγάλους αγώνες ενάντια σε όλα αυτά που η εισήγηση έκανε κριτική. Οι φοιτητικές καταλήψεις απουσιάζανε και το ίδιο οι εργατικοί αγώνες, το αντιπολεμικό κίνημα. Η δεύτερη αδυναμία ήταν η αναβίωση του πατριωτισμού απέναντι στον ιμπεριαλισμό και η τρίτη ήταν εναλλακτική προοπτική. Η εισήγηση αναζητούσε τις λύσεις από το παρελθόν: "ανασυγκροτημένο - δημοκρατικό, παραγωγικό κράτος με δημόσιο-κοινωνικό χαρακτήρα των στρατηγικών τομέων και κλάδων της Οικονομίας κάτω από τον απόλυτο έλεγχο του λαού". Τέτοιου είδους στρατηγικές υπήρχαν και στα προγράμματα των σοσιαλδημοκρατικών κομμάτων στην Ευρώπη (και στο ΠΑΣΟΚ) στις δεκαετίες του 70 και 80 αλλά γρήγορα μπήκαν στο "χρονοντούλαπο" όταν αυτά πήραν την εξουσία.

Στο ζήτημα των συνεργασιών το ΔΗΚΚΙ δείχνει να κάνει ένα βήμα πιο μπροστά σε σχέση με το παρελθόν. Χωρίς να αμφισβητεί την συνεργασία του με το ΚΚΕ, κάνει ένα άνοιγμα για ευρύτερη συνεργασία με ριζοσπαστικές δυνάμεις της αριστεράς χωρίς να αποκλείει εξ' αρχής κανέναν.

Η συζήτηση στο Συνέδριο ήταν πολύ πλούσια. Υπήρχαν πολλοί σύνεδροι που μέσα από την πρωτοπόρα δράση τους στους αγώνες της περιόδου ζητάγανε πρωτοβουλίες από το ΔΗΚΚΙ για την κοινή δράση της αριστεράς και της βάσης του ΠΑΣΟΚ ενάντια στην κυβέρνηση της ΝΔ, υπήρχαν φωνές που ζητάγανε να μην γίνει το ΔΗΚΚΙ το άλλοθι είτε του ΚΚΕ είτε του ΣΥΝ στις εκλογές αλλά να υπάρχει μία δημοκρατικά ισότιμη συνεργασία της αριστεράς, υπήρχαν φωνές που ζητάγανε μία καθαρή αντικαπιταλιστική προοπτική και ρήξη με πολιτικές που αφήνουν περιθώρια σε λογικές συνεργασιών με Παπαθεμελήδες.

Η τοποθέτηση του ΣΕΚ στο συνέδριο συνέβαλε σ' αυτό τον προβληματισμό και κέρδισε την εκτίμηση και το χειροκρότημα αρκετών συνέδρων. Πιστεύουμε ότι με όλο αυτόν τον κόσμο που εξακολουθεί να είναι στο ΔΗΚΚΙ και μετά την "προδοσία του Τσοβόλα" αξίζει να είμαστε μαζί όχι μόνο στους αγώνες και στα κινήματα αλλά και σε μία αντικαπιταλιστική προοπτική με οράματα από το μέλλον και όχι από την αριστερή σοσιαλδημοκρατία του παρελθόντος.

Γιώργος Ράγκος

Χαιρετισμός Οικολόγων στο συνέδριο του ΔΗΚΚΙ

Σύντροφοι οι οργανώσεις των Οικολόγων Ελλάδας και των Ελλήνων Οικολόγων Χωρίς Σύνορα χαιρετίζουν το συνέδριο του ΔΗΚΚΙ.

Βιώνουμε μία άγρια νεοφιλελεύθερη επίθεση στο περιβάλλον, στα δικαιώματα, στη δημοκρατία, στην επέκταση του πολέμου για την οικονομία του πετρελαίου, την επαναφορά των πυρηνικών (όπου και δίπλα μας σχεδιάζονται νέα πυρηνικά εργοστάσια σε Τουρκία και Βουλγαρία), τα μεταλλαγμένα, τα διατροφικά σκάνδαλα, τον αφανισμό των μικρών αγροτών, των τοπικών πολιτισμών και κοινοτήτων.

Χρειάζεται μία ώσμωση της οικολογίας και του σοσιαλισμού.

Να συνειδητοποιήσουμε ότι ο σύγχρονος σοσιαλισμός είναι η οικολογία, αλλά και ότι η οικολογία δεν είναι άχρωμος περιβαλλοντισμός, αλλά οραματίζεται μια άλλη κοινωνία με άμεσους στόχους την προστασία του περιβάλλοντος και της υγείας από το χημικό-τεχνητό «πολιτισμό», την μη βία, την ειρήνη, τον αφοπλισμό, τον σεβασμό της διαφορετικότητας και την ποικιλομορφία, την αλλαγή του μοντέλου ανάπτυξης προς την κατεύθυνση της αποκέντρωσης, της στήριξης του μικρού μεγέθους και την άμεση δημοκρατία.

Χρειάζεται ένα εναλλακτικό-οικολογικό μέτωπο, σοσιαλιστικό, με πρώτο στόχο την ενίσχυση των κινημάτων.

Δηλώνουμε την αμέριστη συμπαράστασή μας στο ΔΗΚΚΙ, που έχει χτυπηθεί ανελέητα από το σύστημα.

Καλή επιτυχία στο συνέδριο, και καλούς κοινούς αγώνες!

Κώστας Χαλκιάς

Το κίνημα της Γαλλίας μας έδωσε έμπνευση . Η φώτο από τις περσινές καταλήψεις

Διδάγματα από τη Γαλλία

Τα αποτελέσματα του πρώτου γύρου των προεδρικών εκλογών στην Γαλλία ανοίγουν μια μεγάλη και χρήσιμη συζήτη για το κίνημα και την Αριστερά σε όλη την Ευρώπη. Αντί για ένα νέο άλμα, βρισκόμαστε μπροστά σε πιέσεις και επιθέσεις που μιλούν για «περιθωριοποίηση» και μάλιστα στη χώρα που μας έδωσε το σύνθημα «Εδώ θα γίνει της Γαλλίας». Ποια είναι η εξήγηση;

Ενα πρώτο κρατούμενο είναι η επιστροφή της πολιτικής. Οι εκλογές είναι πολιτική μάχη και κανένα κίνημα δεν καταγράφεται αυτόματα. Είναι απαραίτητο να συγκροτήσει την πολιτική του έκφραση για να μπορεί να απαντάει σε τέτοιες προκλήσεις. Οι αντιλήψεις που θέλουν τα κινήματα καθαρά «κοινωνικά», μακριά από την πολιτική, κάνουν ζημιά, ιδιαίτερα όταν το κίνημα έχει αναπτυχθεί τόσο όσο στην Γαλλία. Χωρίς δική του πολιτική έκφραση που να είναι σάρκα από τη σάρκα του, το κίνημα είναι εκτεθειμένο σε πολιτικές πιέσεις και εκβιασμούς. Εχει ανάγκη μια δική του πολιτική δύναμη που να δίνει καθαρές απαντήσεις και εναλλακτικές λύσεις στους σημαιοφόρους της δεξιάς τύπου Σαρκοζί.

Ενα δεύτερο δίδαγμα αφορά το Σοσιαλιστικό Κόμμα. Μετά την ανταρσία της βάσης του που ψήφισε ΟΧΙ σε πείσμα της ηγεσίας και έτσι κέρδισε τη νίκη στο δημοψήφισμα, κανένα τμήμα της ηγεσίας του δεν στάθηκε ικανό να εκφράσει εκείνη την ανταρσία. Ο κόσμος του Σοσιαλιστικού Κόμματος έκανε βήματα προς τ' αριστερα, αλλά οι μηχανισμοί του κόμματος ανέδειξαν ως προεδρική υποψήφια μια φιγούρα προσαρμοσμένη στη δεξιά ατζέντα του Σαρκοζί. Αυτή είναι ξεκάθαρη προειδοποίηση για τα μέλη του ΠΑΣΟΚ που πρωτοστάτησαν στην ανταρσία κατά της Αναθεώρησης του Αρθρου 16. Οι αυταπάτες ότι μπορεί ν' αλλάξουν το ΠΑΣΟΚ από τα μέσα οδηγούν σε παγίδες σαν της Ρουαγιάλ. Θα βρεθούν να υπερασπίζουν δεξιές επιλογές, έστω κι αν δεν είναι στις προθέσεις τους.

Το μεγαλύτερο μάθημα, όμως, αφορά, την Αριστερά. Τα προχωρήματα του κινήματος απαιτούν μια Νέα Αριστερά για να δώσει πολιτική έκφραση στη δυναμική του. Η παλιά Αριστερά, είτε γιατί υποτιμάει αυτή τη δυναμική, είτε γιατί πάει να την χωρέσει σε παλιά καλούπια, δεν μπορεί να παίξει αυτό το ρόλο. Το Γαλλικό ΚΚ κουβαλούσε έτσι κι αλλιώς τις αμαρτίες της συμμετοχής του στις κεντροαριστερές κυβερνήσεις του παρελθόντος, με πιο πρόσφατη την κυβέρνηση Ζοσπέν που μιλούσε «αριστερά» και κυβερνούσε δεξιά. Πάνω σ' αυτά προστέθηκε ο εναγκαλισμός του Ευρωπαϊκού Κόμματος της Αριστεράς, με κύριο εκφραστή τον Μπερτινότι, την ώρα που στην Ιταλία επαναλαμβάνονται οι κεντροαριστερές αμαρτίες. Το αποτέλεσμα ήταν ένα ιστορικό αρνητικό ρεκόρ για το ΓΚΚ: από το 20% στο 2%. Ας μην κλείνουν τα μάτια οι ηγεσίες του ΚΚΕ και του ΣΥΝ.

Οι ακτιβιστές της ριζοσπαστικής Αριστεράς έχουμε χρέος να αντλήσουμε συμπεράσματα από όλα αυτά. Το κίνημα έχει ανάγκη από επαναστατικές ιδέες για να συγκροτήσει τη δύναμή του και την πολιτική παρουσία του. Το ΣΕΚ δε θα κουραστεί να παλεύει σε αυτή την κατεύθυνση.

Ανταπόκριση από το Παρίσι στη σελίδα 5

ΡΕΘΥΜΝΟ

Υπουργοί αντιμέτωποι με την οργή

Την Παρασκευή 20 Απριλίου, επισκέφθηκε το Νοσοκομείο Ρεθύμνου ο υπουργός Υγείας, Αβραμόπουλος. Μπορεί η διοίκηση του Νοσοκομείου να είχε ετοιμάσει μια θερμή υποδοχή όπως παλιότερα (με την εκλογή της ΝΔ το 2004) που βάψανε όλες τις ταμπέλες του ...μπλέ (!) αλλά η εικόνα της Παρασκευής ήταν εντελώς διαφορετική.

Η είσοδος του νοσοκομείου ήταν στολισμένη με δυο πανώ του συλλόγου εργαζομένων που διεκδικούσαν την αναβάθμιση του, τόσο σε προσωπικό όσο και σε υλικοτεχνικές υποδομές, γονείς είχαν μαζευτεί για να διαμαρτυρηθούν γιατι απο τις ελλείψεις κινδυνεύει να κλείσει η παιδιατρική κλινική, και σε συννενόηση με αυτούς, οι ακτιβιστές της πρωτοβουλίας ΓΕΝΟΒΑ 2001, μοιράζαμε φυλλάδια στον κόσμο, οργανώνοντας μια πραγματικά "θερμή" υποδοχή.

Όταν ήρθε ο υπουργός με την συνοδεία του υπουργού Ναυτιλίας, Κεφαλογιάννη, ανοίξαμε πανώ που έγραφε "Κάτω τα χέρια απο υγεία - παιδεία, Αβραμόπουλε GO HOME". Μιλάμε για μια κυβέρνηση ηττημένη σε όλα τα επίπεδα, από την παιδεία μέχρι τις επιθέσεις σε ΟΤΕ, Λιμάνια, ΔΕΗ και για έναν υπουργό που αντί να μπει στο Νοσοκομείο νικητής, μπήκε στην αίθουσα συνεδριάσεων τρέχοντας, αφού ο κόσμος διαδηλώνε σε απόσταση αναπνοής απο τον υπουργό και τους μπράβους του. Ο κόσμος φώναζε "δώστε λεφτά για την υγεία και οχι για πολέμους στην Αραβία" και "φέρτε πίσω τα κλεμμένα".

Στην αίθουσα συνεδριάσεων, ο πρόεδρος των γιατρών κ. Ξανθός τοποθετήθηκε λέγοντας οτι υπάρχει μεγάλη δυσπιστία προς την κυβέρνηση που δεν έχει κάνει ούτε μια κίνηση για την αναβάθμιση του Νοσοκομείου ενώ ο Κεφαλογιάννης έκανε μια πρωτότυπη ερώτηση... "Τί δουλεία έχουν οι ΓΕΝΟΒΕΣ στο Νοσοκομείο". Οι ασθενείς και οι γιατροί που είχαν μαζευτεί στα μπαλκόνια που βρίσκονται πάνω απο την είσοδο, φώναζαν μαζί μας και χειροκροτούσαν. Φεύγοντας βιαστικά ο Αβραμόπουλος, λίγο πριν μπεί στην Mercedes του, χαιρέτισε αμήχανα τους ακτιβιστές της Πρωτοβουλίας ΓΕΝΟΒΑ που του υπόσχονται οτι θα ξανασυναντηθούν γρήγορα. Επόμενο ραντεβού οι μεγάλες πανεργατικές απεργίες, την 1η και 15η Μαη.

Κάτω τα χέρια απο υγεία - παιδεία
Οι ανάγκες μας πάνω απο τα κέρδη των καπιταλιστών

Αχιλλεία Λιάπη
Α' Έτος Οικονομικού
Πρ. ΓΕΝΟΒΑ ΑΕΙ Ρεθύμνου

Οικονομική Εξόρμηση

Στα 29.500 ευρώ ανέβηκε ο δείκτης της καμπάνιας για την οικονομική στήριξη της Εργατικής Αλληλεγγύης με τα 4.500 ευρώ που μαζεύτηκαν την περασμένη βδομάδα.

Ευχαριστούμε για τις προσωπικές ενισχύσεις σας που συνεχίζουν να έρχονται: Γαβρίλος Α. 100 ευρώ, από 30 ευρώ Εύα Π., Βασίλης Β., Νίκος Α., Διονύσης Μ., από 20 ευρώ οι Μαλβίνα Μ., Βίλλυ Φ., Γιάννης θ., Γεωργία Κ., Χρυσούλα Χ., Νίκος Σ., Μανώλης Σ., Στρατής Χ., Νεκταρία Σ., Μαριάννα Χ., Κώστας Χ., Ολυμπία, Βασίλης Π., Τάσος Ν., Βάσω, Δώρα Κ., Κατερίνα Π., Χρυσούλα Δ., Αφρoδίτη Κ., Γιάννης Μ., Αγγέλα, Αποστόλης Ξ., Στέλιος Γ., Αλεξάνδρα Β., Μαρία Π., Αλέξης Κ., Αντώνης Τ., Αντρέας Δ., Ανθή Τ., Αμαλία., Στάθης Φ., Δημήτρης Α., Αννα Ξ., Πάνος Κ., Χοάννα, Μίνα Θ., Γιώργος Π., Θένια Α.

Ευχαριστούμε επίσης το Εργατικό Κέντρο Κέρκυρας, την ΠΟΣ και την Ομοσπονδία Εμφιαλωμένων που ανανέωσαν την συνδρομή τους στην εφημερίδα μας.

Αυτήν την βδομάδα εξορμούμε με την Εργατική Αλληλεγγύη σε χώρους δουλιάς, σχολές και γειτονιές οργανώνοντας την συγκέντρωση της Πρωτομαγιάς. Η οικονομική σας στήριξη είναι πολύτιμη για να δώσουμε με επιτυχία κι αυτήν την μάχη!

10 | 20 | 30 | 40 | 50 | 60 | 70 | 80 | 90 | 100 **Στόχος 100.000 ευρώ**

ΣΚΑΝΔΑΛΑ

Ωρα να δούμε Τραπεζίτες με χειροπέδες

«Το ρίσκο δικό σας, τα κέρδη δικά μας»

Η αγορά των διαφόρων "σύγχρονων" χρηματιστηριακών προϊόντων, όπως είναι τα "παράγωγα" και τα "δομημένα ομόλογα" του Αλογοσκούφη, έχει πάρει φωτιά τα τελευταία χρόνια. Οι οικονομικοί αναλυτές υπολογίζουν ότι η αγορά τους θα ξεπεράσει την επόμενη χρονιά τα 30 τρισεκατομμύρια δολάρια - ένα ιλιγγιώδες ποσό από κάθε άποψη.

Τα ομόλογα δεν είναι παρά δάνεια. Ο αγοραστής ενός ομολόγου δανείζει στην ουσία τα χρήματα με τα οποία το αγόρασε στον εκδότη για το διάστημα που προβλέπεται, πχ για δέκα χρόνια, με ένα συγκεκριμένο επιτόκιο. Κάποια ομόλογα έχουν σταθερό επιτόκιο. Αλλα μεταβλητό, συνδεδεμένο με πχ. το επιτόκιο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Τα "δομημένα ομόλογα" υποτίθεται ότι παρέχουν στους επενδυτές την δυνατότητα να εξασφαλιστούν από τους διάφορους κινδύνους που συνοδεύουν όλα τα δάνεια. Ενας κίνδυνος είναι, για παράδειγμα, η αύξηση των επιτοκίων. Αν κάποιος έχει δεσμεύσει τα χρήματά του σε ένα δάνειο με επιτόκιο 5% και τα επιτόκια στην αγορά ανέβουν στο 10% θα είναι προφανώς χαμένος.

Στοίχημα

Για να προστατευτεί μπορεί να κλείσει μια συμφωνία με μια τράπεζα να ανταλλάξει όποτε θέλει το δάνειό του με ένα καλύτερο -να αγοράσει ένα δικαίωμα ανταλλαγής, με άλλα λόγια. Τα "παράγωγα" αυτού του είδους θα έμοιαζαν στην ουσία με ασφαλιστικά συμβόλαια αν δεν υπήρχε μια λεπτομέρεια: για να ασφαλίσεις ένα σπίτι έναντι φωτιάς θα πρέπει να έχεις πράγματι το σπίτι. Για να αγοράσεις ένα "δικαίωμα ανταλλαγής" δεν χρειάζεται, όμως, να έχεις κανένα ομόλογο! Αντί για ασφαλιστήριο, το "δικαίωμα ανταλλαγής" μετατρέπεται έτσι απλά και μόνο σε ένα καθαρό στοίχημα. Η αξία της αγοράς αυτών των "παραγώγων" ξεπερνάει σήμερα κατά πολύ την αξία των ομολόγων, των μετοχών κλπ τα οποία, υποτίθεται, ότι έχουν σαν στόχο να προστατεύουν.

"Μέχρι σήμερα", γράφει το περιοδικό The Economist, "οι ασφαλιστές τα κατάφερναν καλύτερα από τους σπεκουλαδόρους". Καθόλου παράξενο. Οι "ασφαλιστές" -οι μεγάλες τράπεζες σαν την J.P.Morgan, την ανάδοχο της έκδοσης του διαβόητου "κρυφού ομολόγου", δηλαδή- βρίσκονται ουσιαστικά πίσω από κάθε μεγάλο σκάνδαλο που έχει συνταράξει τον καπιταλισμό τον τελευταίο αιώνα.

Η J.P.Morgan -μια ευυπόληπτη αμερικανική τράπεζα που κλείνει σε λίγο δυο αιώνες ζωής- έπαιξε πρωταγωνιστικό ρόλο στο σκάνδαλο της Enron, του "ενεργειακού κολοσσού" που κατάρρευσε σαν τραπουλόχαρτο το 2001. "Η J.P.Morgan", γράφει ο Μωϋσής Λίτσης στην Ελευθεροτυπία, "δάνειζε χρήματα στην Enron και συνέβαλλε στο να παρουσιάζονται τα χρήματα αυτά ως κέρδη από λειτουργικές δραστηριότητες. Επιπλέον συνιστούσε στις τράπεζες να δανείζουν χρήματα στην Enron". Για να αποφύγει την δίκη και την καταδίκη της για την συμμετοχή της στο σκάνδαλο "της παραπλάνησης χιλιάδων επενδυτών" η J.P.Morgan δέχτηκε να πληρώσει αποζημιώσεις 1 δισεκατομμυρίου δολαρίων! Δυο χρόνια αργότερα η J.P.Morgan πλήρωσε άλλα 2 δισεκατομμύρια δολάρια για να κλείσει εξωδικαστικά την υπόθεση του σκανδάλου της WorldCom -της δεύτερης μεγάλης χρεοκοπίας αμερικανικής επιχείρησης μετά την Enron.

Η J.P.Morgan χρωστάει το όνομά της στον John Pierpont Morgan, έναν αδίστακτο τραπεζίτη του 19ου αιώνα που συνέδεσε το όνομά του με τις μεγάλες συγχωνεύσεις των αμερικανικών επιχειρήσεων και την δημιουργία των μεγάλων, μονοπωλιακών κολοσσών του χάλυβα, της ηλεκτρικής ενέργειας, των πετρελαίων κλπ. Το 1895 βοήθησε την κυβέρνηση των ΗΠΑ να εκδώσει ένα μεγάλο ομολογιακό δάνειο, προσφέροντας 60 εκατομμύρια δολάρια -ένα κολοσσιαίο ποσό εκείνη την εποχή- σε χρυσό.

Η J.P.Morgan έπαιξε βασικό ρόλο στην κερδοσκοπία της δεκαετίας του 1920 -το όργιο που κατέληξε στο Κραχ του 1929. Ο Τόμας Λαμόντ, ο συνεταίρος του Μόργκαν του νεότερου (ο Τζον είχε πεθάνει) κατάφερε την "Μαύρη Πέμπτη" να εξαπατήσει τους επενδυτές μοιράζοντας ψεύτικες υποσχέσεις ότι οι μεγάλοι τραπεζίτες -που είχαν συναντηθεί λίγο νωρίτερα στα γραφεία της J.P.Morgan στην Γουόλ Στριτ- θα επενέβαιναν για να στηρίξουν το χρηματιστήριο. Οι επενδυτές "τσίμπησαν". "Ο φόβος εξαφανίστηκε", γράφει ο Τζον Γκάλμπρεϊθ στο Μεγάλο Κραχ του 1929, "και έδωσε την θέση του στην έγνοια των ανθρώπων μην χάσουν τη νέα ανάκαμψη. Οι τιμές εκτινάχτηκαν".

Οι τραπεζίτες, βέβαια, δεν έτρεξαν να αγοράσουν, αλλά να πουλήσουν! "Πράγματι", γράφει ο Γκάλμπρεϊθ, "οι τραπεζίτες πέτυχαν ένα σημαντικό κόλπο". Οι περισσότεροι πελάτες της J.P.Morgan χρεοκόπησαν. Η τράπεζα, όμως, βγήκε από το Κραχ ακόμα πιο ενισχυμένη.

Το 2000 η J.P.Morgan ενώθηκε με την Chase Manhatan Corporation, την τράπεζα των Ροκφέλερ. Η κερδοσκοπία και η απάτη εξακολουθεί μέχρι σήμερα να είναι η αγαπημένη της δραστηριότητα. Η φιλοσοφία της είναι, όπως φάνηκε από την υπόθεση των κρυφών ομολόγων απλή: το ρίσκο δικό σας, τα κέρδη δικά μας.

Σωτήρης Κοντογιάννης

Ενας από τους υπεύθυνους του σκανδάλου της Enron οδηγείται στις φυλακές

"Δομημένα" σπουδαστικά δάνεια

Χορό δισεκατομμυρίων φιλοδοξούν να στήσουν ο Καραμανλής με τη Γιαννάκου στο χώρο των πανεπιστημίων. Το «νέο» μοντέλο της αγοράς που υπερασπίζονται με τόσο σθένος, είναι τόσο παλιομοδίτικο όσο και τα ταγέρ που φοράει συνήθως η υπουργός Παιδείας στις δημόσιες εμφανίσεις της.

Τα παραδείγματα από το εξωτερικό δείχνουν γιατί αυτός ο νόμος είναι κυριολεκτικά «έκτρωμα».

Τις τελευταίες ημέρες στις ΗΠΑ ξεδιπλώνεται το «κουβάρι» ενός σκανδάλου σε πάνω από 400 ιδιωτικά πανεπιστήμια και κολέγια, το μέγεθος του οποίου μπορεί να συγκριθεί με τα κερδοσκοπικά παιχνίδια που είχαν στηθεί γύρω από τα «δομημένα ομόλογα» με τα λεφτά των ασφαλιστικών ταμείων στην Ελλάδα.

Το θέμα αφορά σειρά κορυφαίων διευθυντικών στελεχών, πρυτάνεων και μεγαλοκαθηγητών κολεγίων και πανεπιστημίων, οι οποίοι κατέχουν θέσεις σε διοικητικά συμβούλια (δ.σ.) τραπεζών κι άλλων εταιρειών που παρέχουν σπουδαστικά δάνεια και λαμβάνουν απ' αυτές παχυλούς μισθούς και stock options (πακέτα μετοχών σε τιμές ευκαιρίας) για να τις διαφημίζουν στα site των σχολών...

Στις ΗΠΑ σπουδάζεις μόνο αν είσαι πλούσιος. Αν δεν είσαι, τότε το «φέσι» είναι μοναδικός τρόπος για να μορφωθείς. Υπολογίζεται ότι η βιομηχανία χορήγησης φοιτητικών δανείων στις ΗΠΑ, «φεσώνει» σπουδαστές και γονείς με 85 δισ. δολ. κάθε χρόνο.

Το θέμα έχει πάρει διαστάσεις αναγκάζοντας τις εισαγγελικές αρχές να παρέμβουν (ερευνώντας όχι μόνο θέματα ηθικής τάξεως αλλά και σύγκρουσης συμφερόντων) και την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς να δημοσιοποιήσει τις σχέσεις και τους «παχυλούς» μισθούς που λαμβάνουν μεγαλοκαθηγητές-διευθυντικά στελέχη πανεπιστημίων από τραπεζικούς οργανισμούς στους οποίους συμμετέχουν.

Όπως με τα δομημένα ομόλογα έτσι και με τα δανεικά λεφτά των σπουδαστών το μοντέλο της «ελεύθερης αγοράς» έχει στήσει έναν ολόκληρο μηχανισμό προώθησης συμφερόντων και κερδοσκοπίας για λίγους.

Τα νούμερα μιλούν από μόνα τους.

Ο 56χρονος Τζον Άφλερκ-Γκρέιβς, αντιπρόεδρος του University of Notre Dame πήρε αμοιβή 59.000 δολ. μέσα σε 8 μήνες που κάθεται στην καρέκλα του διοικητικού συμβουλίου της Students Loan, μιας θυγατρικής εταιρείας παροχής σπουδαστικών δανείων της Citigroup, του μεγαλύτερου τραπεζικού ιδρύματος στην απέναντι πλευρά του Ατλαντικού.

Η 54χρονη Γκλέντα Ρόβερς, πρόεδρος του Jackson State University (business school) στο Μισισίπη έχει ετήσιες απολαβές 118.000 δολ. ως μέλος του Students Loan.

Η Citigroup, που έχει τη Citibank, είναι αυτή που ανακοίνωσε 17.000 απολύσεις σε όλο τον κόσμο για να μειώσει το κόστος και να ανεβάσει τα κέρδη της. Τα προγράμματα δανεισμού του Students Loans προβάλλονται στο site του Πανεπιστημίου ως «πιο ανταγωνιστικά», ενώ για τη χρονιά 2005-2006 έφτασαν τα 18,7 εκατ. δολ!

Αντίστοιχα προγράμματα με την Bank of America (δεύτερη μεγαλύτερη στις ΗΠΑ) έχουν στήσει στελέχη του Morehouse στην Ατλάντα, ένα από τα πιο ιστορικά κολέγια για τον μαύρο πληθυσμό (από 'κει αποφοίτησε ο Μάρτιν Λούθερ Κινγκ).

Αμοιβές

Ο Τ. Μάσεϊ επικεφαλής στο δ.σ. του κολεγίου ήταν διευθυντής της Charlotte Bank στη Βόρεια Καρολίνα από 1998. Ο ετήσιος μισθός του από τη συμμετοχή του στο δ.σ. της Bank of America πέρσι ήταν 279.000 δολ. και από το κολέγιο 383.000 δολ.

Άλλο ένα μέλος του δ.σ. της Bank of America είναι ο 55χρονος Στίβεν Τζόουνς Κέναν, πρύτανης του University of North Carolina, η αμοιβή του οποίου από την τράπεζα πέρσι έφτασε τα 356.000 δολ.

Ο 65χρονος Ρόμπερτ Λο Τζος, επικεφαλής στο Stanford Graduate School of Business, είναι μέλος του δ.σ. στη Wells Fargo από το 1999. Πρόκειται για τη 5η μεγαλύτερη τράπεζα σε χορηγήσεις φοιτητικών δανείων. Ο μισθός που πήρε πέρσι ο Τζος από την τράπεζα ήταν 229.000 δολ.

Άλλο ένα μέλος του δ.σ. της Wells Fargo είναι η 60χρονη Σίνθια Χάρντιν Μίλιγκαν, επικεφαλής του University of Nebraska (Business School). Πέρσι η τράπεζα της έδωσε αμοιβή 200.000 δολ.

Το θέμα πήρε μεγαλύτερη διάσταση καθώς ένας από τους μεγαλύτερους χορηγούς σπουδαστικών δανείων, το Sallie Mae, βρίσκεται σε διαδικασία εξαγοράς από το ιδιωτικό επενδυτικό κεφάλαιο Blackstone Group έναντι 20 δισ. δολ., με τις μετοχές του να ανεβαίνουν κατά 15% σε μια ημέρα.

Από το 1994 στο δ.σ. συμμετέχει η 60χρονη Νταϊάν Σουάιτ Γκίλιαντ, η οποία είναι μεγαλοκαθηγήτρια στο University of Arkansas στο Little Rock. Τη λίστα των αγοραίων σχέσεων συμπληρώνουν το University of Virginia (με τη Wachovia), το University of Alabama (με τη Region Financial), το MIT (με τη Citigroup), το Durham Technical Community College (με τη Sun Trust Bank).

Κώστας Σαρρής

ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑ

Μήνυμα ελπίδας από την επαναστατική αριστερά

Τα αποτελέσματα των γαλλικών εκλογών αποδεικνύουν με τον πιο σαφή τρόπο την μεγάλη πόλωση στη γαλλική κοινωνία. Η συμμετοχή του κόσμου αυξήθηκε πολύ, ιδιαίτερα στη νεολαία. Ενα πρώτο θετικό νέο ήταν η πτώση του φασίστα Λεπέν στο 0,4% που είναι το χαμηλότερο που έχει πάρει από το 1974, γεγονός που έσπειρε μεγάλη απογοήτευση στους ψηφοφόρους του καθώς μάλιστα αυτή ήταν και η τελευταία φορά που έθετε υποψηφιότητα.

Ένα μεγάλο κομμάτι από τους ψηφοφόρους του το 2002 στήριξε το Σαρκοζί, ο οποίος προεκλογικά "λεπενοποίησε" την καμπάνια του, υιοθετώντας όλη τη ρατσιστική δημαγωγία του Λεπέν ενάντια στους μετανάστες και κηρύσσοντας την αγάπη του για τη Γαλλία. Ο φόβος του κόσμου που πάλεψε όλο το προηγούμενο διάστημα ενάντια στις νεοφιλελεύθερες πολιτικές του Σαρκοζί και το "κυνήγι μαγισσών" που εξαπέλυσε ενάντια στη νεολαία των φτωχών προαστίων, οδήγησε τη Σεγκολέν Ρουαγιάλ στο δεύτερο γύρο με 26%, αλλά και τον κεντρώο Μπαιρού στο 19%.

Στην αριστερά ξεχώρισε το 4,1% του Ο.Μπεζανσενό της LCR, αλλά την πιο μεγάλη αίσθηση προκάλεσε η κατρακύλα του ΚΚ Γαλλίας στο χειρότερο ποσοστό της ιστορίας του καθώς συγκέντρωσε με το ζόρι 2%. Αυτά τα αποτελέσματα έδωσαν λαβή για διάφορες αναλύσεις περί "συρρίκνωσης των άκρων" και "δεξιάς στροφής".

Η πραγματικότητα όμως είναι πολύ διαφορετική. Ο κόσμος του κινήματος, που απέρριψε το νεοφιλελεύθερο Ευρωσύνταγμα και ανάγκασε τη δεξιά να αποσύρει το CPE πέρσι δεν συντηρητικοποιήθηκε ούτε απείχε. Η αριστερά θα μπορούσε να παίξει καταλυτικό ρόλο και να κάνει την έκπληξη σ' αυτές τις εκλογές αν έπαιρνε στα σοβαρά τη δυναμική αυτού του κόσμου και ανταποκρινόταν στη μαζική διάθεση για μια ενωτική υποψηφιότητα στα αριστερά του Σοσιαλιστικού Κόμματος που δε θα επαναλάμβανε την τραυματική εμπειρία της κυβέρνησης της "πληθυντικής αριστεράς" του Ζοσπέν .

Η ηγεσία του ΚΚ προτίμησε το φθινόπωρο να παρουσιάσει σαν ενωτική υποψήφια στις επιτροπές την ... γραμματέα του, Μ.Ζ.Μπυφέ, χωρίς μάλιστα να αποκλείει την κυβερνητική σύμπραξη με τη σοσιαλδημοκρατία.

Αυτή η αποτυχία οδήγησε στον κατακερματισμό των υποψηφιοτήτων και μοιραία έσπρωξε πολύ κόσμο στο "ρεαλισμό". Έτσι, η νεολαία της γενιάς του CPE και η νεολαία των φτωχών προστίων αποτέλεσαν τη μεγαλύτερη δεξαμενή για τη Ρουαγιάλ, σύμφωνα με τις μετεκλογικές αναλύσεις, ενώ στη νεολαία επίσης έβγαινε τέταρτος ο Μπεζανσενό με 9% αφήνοντας πίσω του το Λεπέν. Ενδεικτικά μάλιστα, ένα τεράστιο 40% των ψηφοφόρων της Ρουαγιάλ δήλωσε ότι δεν την ψήφισε για το πρόγραμμά της αλλά για να φράξει το δρόμο στο Σαρκοζί και στο Λεπέν.

Επίσης, σ' αυτό το κλίμα, ένα μεγάλο κομμάτι αριστερού κόσμου ψήφισε Μπαϊρού ο οποίος εμφανιζόταν από τα κανάλια σαν ο καλύτερος υποψήφιος για να νικήσει το Σαρκοζί στο δεύτερο γύρο. Το ίδιο έκανε για πρώτη φορά και ένα από τα πιο παραδοσιακά κομμάτια της βάσης των Σοσιαλιστών, οι εκπαιδευτικοί, απογοητευμένοι από την εκπαιδευτική πολιτική του Ζοσπέν και το πρόγραμμα της Ρουαγιάλ.

Ο Ολιβιέ Μπεζανσενό και η LCR μπόρεσαν να κερδίσουν 1.600.000 ψήφους, ακριβώς επειδή ήταν μέσα στις μάχες που έδωσε αυτός ο κόσμος το προηγούμενο διάστημα και γιατί απέκλεισε την κυβερνητική συνεργασία με τη Ρουαγιάλ. Αυτό βέβαια αυξάνει πολύ και τις προσδοκίες του κόσμου για την επόμενη περίοδο. Ο κόσμος του κινήματος περιμένει από την LCR να πάρει πρωτοβουλίες για την ανασύνθεση της ριζοσπαστικής αριστεράς, ειδικά τώρα που η συζήτηση ανοίγει επιτακτικά και στο γαλλικό ΚΚ. Το διπλό κάλεσμα του Μπεζανσενό το βράδυ των εκλογών για "να φράξουμε το δρόμο στη δεξιά στους δρόμους και στην κάλπη μετατρέποντας το δεύτερο γύρο σε δημοψήφισμα κατά του Σαρκοζί" αλλά και για να συγκροτηθεί σε περίπτωση νίκης της Ρουαγιαλ "η αριστερή αντιπολίτευση στο σισιαλ-νεοφιλελευθερισμό" είναι μια καλή αφετηρία για να αρχίσει συγκεκριμένα αυτή η προσπάθεια.

***Μπάμπης Κουρουνδής**, Παρίσι*

Πότε θα διδαχθούν οι ηγεσίες ΚΚΕ και ΣΥΝ;

Βιάστηκε να πανηγυρίσει το ΚΚΕ, στον Κυριακάτικο Ριζοσπάστη, για τα αποτελέσματα των γαλλικών εκλογών. Τι να πανηγυρίσει; Την ήττα της Αριστεράς, που σύμφωνα με τον αρθρογράφο, δικαιώνει το ΚΚΕ που πάντα υποτιμούσε τις διεργασίες στη Γαλλία. Για να βγάλει το ΚΚΕ δικαιωμένο από τα αποτελέσματα, ο Ριζοσπάστης θάβει όλες τις κατακτήσεις του κινήματος σαν ένα τίποτα. Ειρωνεύεται όσους θεωρούσαν ότι στη Γαλλία διεξάγονται "γεγονότα ιστορικής σημασίας για όλη την Ευρώπη" και τις δυνάμεις του φοιτητικού κινήματος στην Ελλάδα που εμπνεύστηκαν από το γαλλικό κίνημα.

Είναι απαράδεκτο να ξεχνάει κανείς την ήττα του Ευρωσυντάγματος στη Γαλλία. Ποιο μεγαλύτερο πολιτικό πλήγμα έπαθε ποτέ η Ευρωπαϊκή Ενωση; Να ξεχνάει κανείς ότι ο ντε Βιλπέν πήρε πίσω το νόμο για τη σύμβαση πρώτης απασχόλησης μετά από ένα τεράστιο κύμα καταλήψεων στα Πανεπιστήμια; Και μόνο το γεγονός ότι οι καταλήψεις στην Ελλάδα που ξεκίνησαν πέρσι και έβαλαν τη Νέα Δημοκρατία στη γωνία, ξεκίνησαν από τους φοιτητές που "κοίταζαν προς τη Γαλλία" είναι μια τεράστια νίκη του γαλλικού κινήματος. Ομως το ΚΚΕ τότε δεν ήταν με τον "γαλλικό δρόμο" γιατί ήταν ενάντια στις καταλήψεις. Ευτυχώς η ΠΚΣ "έμαθε γαλλικά" στην πορεία. Τώρα ο Ριζοσπάστης τη συμβουλεύει να τα ξεχάσει: "Το γαλλικό λαϊκό και νεολαιίστικο κίνημα πάρα το ΟΧΙ που είπε στο «ευρωσύνταγμα», παρά τις μαζικές κινητοποιήσεις κατά της «πρώτης εργασίας» δεν πήγε πουθενά, δεν προχώρησε ούτε ένα βήμα μπροστά."

Το ερώτημα δεν είναι αν προχώρησε το κίνημα, το ερώτημα είναι τι έκανε η Αριστερά για να το εκφράσει. Και απαντήσεις "στυλ ΚΚΕ" υπήρξαν στη Γαλλία. Η Αρλέτ Λαγκιγιέ και η Εργατική Πάλη επέλεξαν το δρόμο της αποχής από τις επιτροπές που φτιάχτηκαν σε όλη τη χώρα μετά τη νίκη στο Δημοψήφισμα, για να μην "συγχρωτιστούν" με σοσιαλδημοκράτες. Αποτέλεσμα: πτώση από το 5,72% στο 1,34%. Ο άλλος δρόμος, ο οποίος δεν είναι άγνωστος στο ΚΚΕ, ήταν ο δρόμος που ακολούθησε το ΚΚ Γαλλίας. Μπήκε μέσα στις επιτροπές και αντί να μπει σε πραγματική συζήτηση με τους αγωνιστές που είχαν όρεξη να εκφραστεί πολιτικά η νίκη στο δημοψήφισμα, "έστηνε" πλειοψηφίες στις συγκεντρώσεις για να διασφαλίσει ότι η Μαρί-Ζορζ Μπυφέ θα είναι η επίσημη υποψήφια του κινήματος. Αποτέλεσμα: ούτε 2%.

Η Μαζί-Ζορζ Μπυφέ είχε βέβαια την επίσημη υποστήριξη του Ευρωπαϊκού Κόμματος της Αριστεράς. Ηγετικές μορφές, όπως ο Μπερτινότι από την Ιταλία και ο Λαφοντέν από τη Γερμανία πήγαν στη Γαλλία για να βοηθήσουν την Μπυφέ. Ο Συνασπισμός, μέλος επίσης του Ευρωπαϊκού Κόμματος της Αριστεράς, πρόβαλλε την υποψηφιότητα Μπυφέ από την αρχή, αναπαράγοντας το παραμύθι ότι είναι η "υποψήφια του κινήματος". Ακόμη και την ημέρα των εκλογών, την Κυριακή, η Αυγή είχε συνέντευξη με την Μπυφέ, στην οποία μάλιστα τη ρωτούσε αν θα ξεπεράσει το 3,5%. Η αποτυχία της Μπυφέ είναι ένα δίδαγμα για τις επιλογές τύπου ΣΥΡΙΖΑ. Πολιτική έκφραση του κινήματος δεν γίνεται όποιος βαφτίζει τον εαυτό του έτσι, ενώ την ίδια ώρα αφήνει ανοιχτή την πόρτα για συγκυβερνήσεις με τη σοσιαλδημοκρατία. Μόνο οσο πλησίαζαν οι εκλογές κάποια στελέχη του Συνασπισμού άρχισαν να μιλάνε και για τον Μπεζανσενό, χωρίς όμως να παίρνουν αποστάσεις από τους εναγκαλισμούς του Ευρωπαϊκού Κόμματος της Αριστεράς με την Μπυφέ.

Η Επαναστατική Κομμουνιστική Λίγκα και το 4,1% του Μπεζανσενό λείπουν και από την ανάλυση του Ριζοσπάστη. Λείπουν γιατί δικαιώνουν μια διαφορετική άποψη που λέει ότι η Αριστερά πρέπει να πρωτοστατεί στα κινήματα, να μην φοβάται να παλεύει πλάι πλάι με κόσμο που βρίσκεται στα δεξιά της, αλλά την ίδια στιγμή να υπερασπίζεται ότι η προοπτική βρίσκεται στην ανατροπή του καπιταλισμού.

Ν.Λ.

Η ΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ΜΠΕΖΑΝΣΕΝΟ

Περίπου 1,8 εκατομμύρια ψηφοφόροι στήριξαν την υποψηφιότητά μου. Είναι 600 χιλιάδες παραπάνω από το 2002. Παρόλη την πίεση της "χρήσιμης ψήφου" που τις τελευταίες βδομάδες αποτελούσε το κύριο ζήτημα στην καμπάνια της Σεγκολέν Ρουαγιάλ, το 4,5% των ψηφοφόρων διάλεξαν να ψηφίσουν εμένα. Είναι μια πολύτιμη ενθάρρυνση για τις μάχες του αύριο. Ευχαριστώ αυτούς και αυτές που με ψήφισαν.

Καταφέραμε μαζί σε αυτή την καμπάνια, πέρα από το εκλογικό αποτέλεσμα να ανταποκριθούμε στις κοινωνικές απαιτήσεις του κόσμου. Για το δικαίωμα στην εργασία, την αύξηση της αγοραστικής δύναμης και επίσης για το δικαίωμα στην κατοικία. Τον κατώτατο εγγυημένο μισθό στα 1.500 ευρώ καθαρά, την αύξηση όλων των μισθών κατά 300 ευρώ καθαρά, την επίταξη των άδειων σπιτιών για τους άστεγους, την απαγόρευση των απολύσεων και τον αγώνα ενάντια στις διακρίσεις. Οπως και για ζητήματα που από εδώ και μπρος θα τεθούν στην κοινωνία και στον κόσμο της εργασίας, όπως και κινητοποιήσεις που θα γίνουν για να ακουστεί η φωνή μας και η δύναμή μας.

Ο Νικολά Σαρκοζί βρίσκεται επικεφαλής και θα ανταγωνιστεί με τη Σεγκολέν Ρουαγιάλ στο δεύτερο γύρο. Η δεξιά εφαρμόζει εδώ και πέντε χρόνια μια πολιτική συστηματικής κατεδάφισης των κοινωνικών κατακτήσεων και ο Σαρκοζί θέλει να εφαρμόσει από δω και μπρος στην γαλλική κοινωνία τη θεραπεία σοκ του γαλλικού ΣΕΒ. Αυτό θα σημάνει περισσότερες ανισότητες, περισσότερες αδικίες και λιγότερες ελευθερίες. Ο Λεπέν αποκλείστηκε από τις εκλογές και αυτό είναι εξαιρετικό νέο. Ομως ο Σαρκοζί έκανε μια καμπάνια εξαιρετικά αντιδραστική. Ψαρεύοντας στα νερά του Εθνικού Μετώπου, αυτός και το πρόγραμμά του είναι ένας μεγάλος άμεσος κίνδυνος.

Κανένας δεν είναι ιδιοκτήτης των ψήφων του και ο καθένας και η καθεμιά είναι προφανώς ελεύθερος στην επιλογή του στις 6 Μάη. Ομως εδώ και πέντε χρόνια η LCR πολεμάει την πολιτική του Σιράκ και των πρωθυπουργών του στο δρόμο όπως και στις κάλπες. Γι' αυτό, σας καλώ την 1η Μάη να διαδηλώσουμε σε όλες τις πόλεις της Γαλλίας για τα άμεσα κοινωνικά μέτρα που υποστήριξα στη διάρκεια αυτής της καμπάνιας και ενάντια στα αντικοινωνικά σχέδια του Σαρκοζί. Ενάντια σ' αυτή την αλλαζονική δεξιά, ο δεύτερος γύρος παίρνει αναγκαστικά τα χαρακτηριστικά ενός δημοψηφίσματος αντι-Σαρκοζί για όλους και όλες που θέλουν να αντισταθούν στην πολιτική του. Στις 6 Μάη θα είμαστε στο πλευρό εκείνων που θέλουν να εμποδίσουν το Νικολά Σαρκοζί να ανέβει στην Προεδρία της Δημοκρατίας. Δεν πρόκειται για ψήφο υποστήριξης στη Σεγκολέν Ρουαγιάλ αλλά για ψήφο ενάντια στο Νικολά Σαρκοζί.

Απέναντι σε αυτή τη σκληρή δεξιά, το Σοσιαλιστικό Κόμμα και η υποψηφιά του δεν μπορούν να σταθούν στο ύψος της πρόκλησης. Πρότεινα σε όλη τη διάρκεια της καμπάνιας μια αναδιανομή του πλούτου. Υπογραμμίζω ότι δεν είναι τέτοια τα σχέδια του Σοσιαλιστικού Κόμματος, το οποίο βρίσκεται στο ίδιο στρατόπεδο με τη δεξιά αποδεχόμενο το φιλελευθερισμό και υποστηρίζοντας τα κέρδη των μεγάλων επιχειρήσεων. Οπως βρίσκεται και στο στρατόπεδο του πατριωτισμού και του εθνικισμού. Το Σοσιαλιστικό Κόμμα προσπαθεί να ανταγωνιστεί με τη δεξιά στο γήπεδο του πατριωτισμού και του εθνικισμού. Γι' αυτό η LCR δεν υποστηρίζει τη Σεγκολέν Ρουαγιάλ.

Καλώ αυτές και αυτούς που συμφωνούν με τις προτάσεις μας να ανασυνταχθούμε ώστε μαζί να μπορέσουμε να δημιουργήσουμε μια ικανή δύναμη που θα τις υπερασπίσει στις κοινωνικές κινητοποιήσεις. Οποιος και αν πάρει τη θέση του προέδρου από τις κάλπες στις 6 Μάη, θα πρέπει να συνεχίσουμε να αντιστεκόμαστε στις φιλελεύθερες πολιτικές και η LCR θα συνεχίσει να εργάζεται για την μεγαλύτερη δυνατή ενότητα στους αγώνες που έρχονται. Και αυτό θα συμβεί, είτε στην άσχημη περίπτωση που βγει ο Σαρκοζί στις 6 Μάη, αλλά εξίσου αν η Σεγκολέν Ρουαγιάλ εκλεγεί θα αντιμετωπίσει μια αντιπολίτευση από τα αριστερά της και όχι μόνο από τα δεξιά της.

Χρειαζόμαστε μια νέα αντικαπιταλιστική δύναμη. Για να είμαστε χρήσιμοι όπως ήμασταν χρήσιμοι αυτά τα πέντε τελευταία χρόνια στους αγώνες και τις αντιστάσεις στηριζόμενοι στην καινούργια πολιτική γενιά που αναδεικνύεται μετά τις κινητοποιήσεις ενάντια στο Νόμο της πρώτης Απασχόλησης, στα προάστια και στις επιχειρήσεις. Η LCR σας προτείνει να οικοδομήσουμε μαζί μια τέτοια δύναμη, ικανή να πολεμήσει τον καπιταλισμό και να προσφέρει την ελπίδα ότι ένας άλλος κόσμος είναι εφικτός.

Παρίσι, 22 Απρίλη, 8.30μμ

Και οι φοιτητές στην Πρωτομαγιά

ΠΡΟΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΣΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ

Με μαζικά συλλαλητήρια σε όλες τις μεγάλες πόλεις της χώρας συνεχίστηκε την Πέμπτη 19 Απρίλη ο αγώνας για δημόσια και δωρεάν Παιδεία. Χιλιάδες φοιτητές βγήκαν στους δρόμους, στέλνοντας στην Γιαννάκου το μήνυμα ότι αν τολμήσει να εφαρμόσει έστω και ένα άρθρο από το νέο νόμο πλαίσιο για τα Πανεπιστήμια θα τους βρει μπροστά της με τρίτο κύμα καταλήψεων σε όλες τις σχολές.

Πάνω από 5 χιλιάδες φοιτητές διαδήλωσαν στην Αθήνα. Η πλειοψηφία ήταν από τις σχολές που είχαν πραγματοποιήσει γενικές συνελεύσεις και είχαν πάρει αποφάσεις για καταλήψεις την ίδια ημέρα, όπως το Πάντειο, η Φιλοσοφική, πολλά τμήματα του ΕΜΠ. *"Στη γενική συνέλευση του Παντείου η πόλωση ήταν μεγάλη"*, μας είπε ο **Δημήτρης Κουτσουρής** από την Πρωτοβουλία Γένοβα, *"Εμείς με τα ΕΑΑΚ και το Αντί της Σιωπής προτείναμε να γίνει συλλαλητήριο με κατάληψη της σχολής για να συμμετέχει όσο το δυνατόν περισσότερος κόσμος, η ΠΚΣ μίλαγε για διαδήλωση με ανοιχτή σχολή και ήταν και η ΔΑΠ που προσπαθούσε να κερδίσει το χαμένο έδαφος και να πείσει ότι πρέπει να επιστρέψουμε στους ρυθμούς της σχολής. Τελικά καταφέραμε να μπει και η ΠΚΣ στο κοινό πλαίσιο και να κερδίσουμε τη συνέλευση. Οτι αυτή η πρόταση ήταν σωστή και πατούσε πάνω στη διάθεση των φοιτητών φαίνεται σήμερα από το ότι τα μπλοκ των σχολών που έχουν κατάληψη είναι τα πιο μαζικά".*

Με τα συνθήματα των καταλήψεων, που δε σταμάτησαν να τα φωνάζουν δυνατά σε όλη την διάρκεια της πορείας από τα Προπύλαια ως τη Βουλή, οι φοιτητές ζωντάνεψαν ξανά το κίνημα που το προηγούμενο διάστημα ανέτρεψε τα σχέδια της κυβέρνησης Καραμανλή για ιδιωτικοποίηση της παιδείας. Μαζί τους διαδήλωσαν δεκάδες πανεπιστημιακοί της ΠΟΣΔΕΠ, δάσκαλοι και καθηγητές.

Στο νέο γύρο γενικών συνελεύσεων που θα γίνει τις επόμενες ημέρες, οι φοιτητές θα μπουν ξανά στα αμφιθέατρα για να αποφασίσουν τη συνέχεια του κινήματός τους. Η διαδήλωση της Πρωτομαγιάς, η οργάνωσή της και η συμμετοχή τους στη συγκέντρωση των συνδικάτων είναι το πρώτο βήμα. Η οργανωμένη παρουσία των φοιτητικών συλλόγων στο πλάι των εργαζόμενων θα υλοποιήσει την απόφαση που είχαν πάρει οι φοιτητικές καταλήψεις για κοινή δράση φοιτητών εργατών. Και θα στείλει το μήνυμα ότι όλοι μαζί είναι μια τεράστια δύναμη ενάντια στις επιθέσεις της κυβέρνησης Καραμανλή.

"Γύρω στα 1000 άτομα διαδήλωσαν στη Θεσσαλονίκη μέχρι το υπουργείο Μακεδονίας Θράκης την περασμένη Πέμπτη", μας είπε ο **Νίκος Τουρνάς**, *"Η συμμετοχή ήταν μεγάλη αν σκεφτεί κανείς ότι οι περισσότερες σχολές ήταν ανοιχτές. Το κίνημα των φοιτητών είναι σε ετοιμότητα για νέες κινητοποιήσεις αν η κυβέρνηση προσπαθήσει να εφαρμόσει το νόμο πλαίσιο. Συνεχίζουμε με νέο γύρο γενικών συνελεύσεων και σαν Πρωτοβουλία Γένοβα προτείνουμε να αποφασιστεί η συμμετοχή των φοιτητών στις πανεργατικές συγκεντρώσεις των συνδικάτων την Πρωτομαγιά. Είναι η καλύτερη ευκαιρία να ενωθούν φοιτητές και εργάτες σε μια μαζική πανεργατική απεργία που θα ανοίξει το δρόμο για να απαλλαγούμε από την κυβέρνηση των σκανδάλων και των ιδιωτικοποιήσεων".*

"Η μαζική διαδήλωση που έγινε στα Γιάννενα την περασμένη Πέμπτη έδειξε ότι οι φοιτητές όχι μόνο θέλουν να συνεχίσουν τον αγώνα αλλά και θεωρούν δεδομένο ότι υπάρχει μία πορεία τη βδομάδα", μας είπε ο **Γιώργος Τσιρώνης** από την Πρωτοβουλία Γένοβα Ιατρικής, *"Τις επόμενες μέρες θα γίνουν νέες γενικές συνελεύσεις σε όλες τις σχολές για να αποφασίσουμε τη συνέχεια. Σαν Πρωτοβουλία Γένοβα προτείνουμε να αποφασίσουμε τη συμμετοχή μας στην απεργιακή συγκέντρωση του Εργατικού Κέντρου την Πρωτομαγιά. Είναι η πανεργατική απεργία που μπορεί να ενώσει το δικό μας κίνημα με την οργή των εργαζόμενων για τη ληστεία των ταμείων. Η επιτυχία της θα δώσει έμπνευση στους εργαζόμενους να πάρουν τη σκυτάλη από το δικό μας αγώνα με προοπτική ακόμα μεγαλύτερες νίκες για ολόκληρο το κίνημα".*

Μεταπτυχιακοί ενάντια στα δίδακτρα

Ως Σύλλογος Μεταπτυχιακών Φοιτητών και Υποψηφίων Διδακτόρων του ΠΜΣ «Πολιτική Επιστήμη και Κοινωνιολογία», αποφασίσαμε στις 27/02/2007 να μην καταβληθούν τα δίδακτρα για το εαρινό εξάμηνο του 2007.

Η απόφαση αυτή έρχεται να πλαισιώσει την ήδη υπάρχουσα συμμετοχή του Συλλόγου μας στις κινητοποιήσεις ενάντια στην αναθεώρηση του Άρθρου 16 και στο νέο νόμο-πλαίσιο καθώς και να πιστοποιήσει την αντίσταση μας στην προώθηση του αντιδραστικού νόμου για τα μεταπτυχιακά, ο οποίος επίκειται να κατατεθεί στην Βουλή.

Ακόμη, αποτελεί αποτέλεσμα αλλεπάλληλων πολιτικών ζυμώσεων και συζητήσεων μεταξύ των μελών του Συλλόγου, ενώ υλοποιήθηκε από τη συντριπτική του πλειοψηφία.

Αρχικά, το σκεπτικό της απόφασης για τη μη καταβολή διδάκτρων είχε ως στόχο να ανοίξει μια συζήτηση στα πλαίσια του Π.Μ.Σ μεταξύ καθηγητών/ καθηγητριών και φοιτητών/ φοιτητριών, σε σχέση με τους όρους λειτουργίας και χρηματοδότησής του.

Τελικός, όμως, σκοπός αποτελεί για το σύλλογό μας η οριστική κατάργηση των διδάκτρων και η χρηματοδότηση του προγράμματος, είτε από τον κρατικό προϋπολογισμό, είτε από τον προϋπολογισμό του τμήματος «Πολιτικής Επιστήμης και Δημόσιας Διοίκησης» του ΕΚΠΑ.

Στα πλαίσια της διεκδίκησης αυτής, καλούμε τους Φοιτητικούς Συλλόγους να προχωρήσουν σε ψηφίσματα στήριξης της συγκεκριμένης δράσης, ως έκφραση ενεργούς συμπαράστασης, ενώ θεωρούμε αναγκαίο το συντονισμό της δράσης όλων των μεταπτυχιακών φοιτητών-τριών για τη διεκδίκηση των κοινών μας αιτημάτων, για δημόσια και δωρεάν μεταπτυχιακά. Μάλιστα αποτελεί δέσμευση από την πλευρά μας ότι θα στηρίξουμε, με όλες μας τις δυνάμεις, παρόμοια προσπάθεια από φοιτητές άλλων ΠΜΣ.

ΠΑΝΤΕΙΟ

Η κοινή εκδήλωση για την κάθοδο του μπλοκ των καταλήψεων στις φοιτητικές εκλογές στο Πάντειο την Παρασκευή 20/4 ξεκίνησε με τις εισηγήσεις των ομιλητών, της Βάλλιας απ'την ΕΑΑΚ και του Νεκτάριου απ'την Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ. Στην εκδήλωση συμμετείχε οργανωμένα και το Αντί της Σιωπής.

Ακολούθησαν παρεμβάσεις από τον Κυριάκο (ΕΑΑΚ) που θεωρούσε ότι ''πρέπει να δοθεί το πολιτικό στίγμα της ΕΑΑΚ στις εκλογές και ότι δεν υπάρχει αναγκαιότητα για κοινή κάθοδο'', τη Μαρία (ΕΑΑΚ) που έβαλε ότι ''είναι ανάγκη να δημιουργηθεί ενιαίος πολιτικός χώρος της ριζοσπαστικής αριστεράς''. Ο Πέτρος (Αντι της Σιωπής) έβαλε την ανάγκη για συνέχιση της ενότητας στη δράση και ότι δεν είναι άμεσο ζητούμενο οι εκλογές, ενώ ο Δημήτρης (ΦΕΣΥ) είπε ότι ''η βασική διαχωριστική γραμμή πρέπει να είναι ο αντίλογος στην κυβέρνηση και η ενιαία μάχη μέσα στα πανεπιστήμια''. Ο Αδάμος έκρινε ότι ''δεν πρέπει να βάζουμε κριτήρια επαναστατικότητας στον κόσμο που συμμετείχε στο κίνημα'' και απόρησε για το ''με ποια λογική θα συμμετάσχει το Αντι της σιωπής σε μια συνεργασία ΕΑΑΚ-ΓΕΝΟΒΑ''.

Ο Δημήτρης (Γένοβα) έκρινε ότι ''το Αντί θα έχει ισότιμη συμμετοχή σε ενδεχόμενη τέτοια συνεργασία'' και ότι το κέντρο μας από δω και πέρα πρέπει να είναι η Πρωτομαγιά και η 15η Μάη, και ο Χρήστος (Γένοβα) πρόκρινε την ανάγκη ανασύνθεσης της αντικαπιταλιστικής αριστεράς στο κεντρικό πολιτικό σκηνικό. Τέλος ο Φοίβος (ΕΑΑΚ) τόνισε ότι η συζήτηση θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τα κεκτημένα της ΕΑΑΚ, και ότι μέσα απ'τις εκλογές πρέπει να φανεί ποια αριστερά θα βγει δυναμωμένη η αντικαπιταλιστική ή η ρεφορμιστική.

Στρατής Κωνσταντάρας

Η μάχη των φοιτητικών εκλογών

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΣΧΟΛΕΣ

ΝΟΜΙΚΗ

Πάνω από 60 φοιτητές της Νομικής Αθήνας παρακολούθησαν την κοινή εκδήλωση της Πρωτοβουλίας ΓΕΝΟΒΑ Νομικού και Οικονομικού με τα σχήματα της ΕΑΑΚ (ΡΑΠαΝ-ΣΑΦΝ και Συσπείρωση) των αντίστοιχων τμημάτων που έγινε στις 23 Απρίλη, για την κοινή κάθοδο του μπλοκ των καταλήψεων στις φοιτητικές εκλογές. Τόσο η συμμετοχή όσο και η συζήτηση φανέρωσε τη δυναμική που είχε αυτή η πρωτοβουλία στην προσπάθειά μας να αλλάξει συνολικά το τοπίο των σχολών.

Ομιλητές στην εκδήλωση ήταν η **Δήμητρα** και η **Κωνσταντίνα** από την Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ, ο **Σέργιος** και ο **Γιώργος** από τα σχήματα της ΕΑΑΚ. Οι συντρόφισσες από την Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ ανέδειξαν το πραγματικό νόημα αυτής της συνεργασίας που είναι η έκφραση των χιλιάδων φοιτητών που έχουν ριζοσπαστικοποιηθεί από το κίνημα των καταλήψεων και η συνέχεια της δράσης τους.

Οι σύντροφοι από τα ΕΑΑΚ, όμως, παρά τις ειλικρινείς τοποθετήσεις τους ότι οι ενωτικές πρωτοβουλίες, η κοινή δράση και η συγκρότηση της νέας ριζοσπαστικής αριστεράς είναι αναγκαία μετά από αυτό το εκπληκτικό κίνημα, επέμεναν ότι αυτά μπορούν να επιτευχθούν μόνο μέσα από τα σχήματά τους. Ετσι αφού περιέγραφαν τη μορφή και το τρόπο λειτουργίας τους, πρακτικά καλούσαν στην ενίσχυση της ΕΑΑΚ.

Οι τοποθετήσεις που ακολούθησαν από τους συντρόφους της ΕΑΑΚ στο ακροατήριο κινήθηκαν επίσης στο ίδιο κλίμα. Η συζήτηση δεν μπόρεσε να καταλήξει σε συγκεκριμένη απόφαση για τις εκλογές, είναι σίγουρο όμως ότι θα συνεχίσουμε την κοινή δράση για τις επόμενες μάχες που έρχονται όπως είναι η διαδήλωση της Πρωτομαγιάς αλλά και συνολικά η ανατροπή της εφαρμογής του νόμου πλαίσιο στα Πανεπιστήμια.

Ευδοκία Μουστάκα

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Την Παρασκευή 20/4 έγινε στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων κοινή εκδήλωση που οργάνωσαν τα ΕΑΑΚ και η Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ με θέμα "Η ριζοσπαστική αριστερά στα Πανεπιστήμια. Ευθύνες και Προοπτική". Ηταν μια μαζική εκδήλωση με 75 φοιτητές. Ομιλητές ήταν ο Βασίλης από τα ΕΑΑΚ και ο Γιώργος από την Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ που ανέδειξαν τα βασικά σημεία της πρωτοβουλίας για το κοινό κατέβασμα της ριζοσπαστικής αριστεράς στις φοιτητικές εκλογές.

Ακολούθησε ζωντανή κουβέντα με πολλές τοποθετήσεις. Ο **Χρήστος** από τα ΕΑΑΚ είπε ότι η ενότητα της αριστεράς από τα κάτω είναι παιδί των κινηματικών διαδικασιών. Τόνισε ότι η συμμαχία ΕΑΑΚ-ΓΕΝΟΒΑ δεν πρέπει να είναι εφήμερη, ότι μια λογική ένταξης της ΓΕΝΟΒΑ στα ΕΑΑΚ δεν είναι σκόπιμη αλλά ότι αυτό που χρειαζόμαστε είναι η κοινή δράση με κοινά πλαίσια πάλης και αντικαπιταλιστική προοπτική. Ο **Χρήστος** από τη ΓΕΝΟΒΑ είπε ότι χρειαζόμαστε την ενότητα σε όλα τα βήματα, πρέπει να φτιάξουμε νέο χώρο διαλόγου και αντικαπιταλισμού, δίνοντας χώρο στον ανένταχτο κόσμο.

Ενα ακόμα μέλος της ΕΑΑΚ αναφέρθηκε στην ανάγκη νέου μορφώματος που θα κινείται στις αιχμές του φοιτητικού κινήματος και ότι είναι λάθος το σκεπτικό ένταξης της ΓΕΝΟΒΑ στα ΕΑΑΚ καθώς είναι ώρα να φτιάξουμε κάτι νέο. Ομως υπήρχαν και διαφορετικές απόψεις περί ενότητας, όπως ότι ενότητα σημαίνει η ένταξη της ΓΕΝΟΒΑ στα ΕΑΑΚ που είναι ένα ενιαίο μέτωπο δράσης. Αν και ήταν μια εκδήλωση που άφησε πολύ θετικά μηνύματα γι'αυτή την προσπάθεια, δεν έληξε με συγκεκριμένο τρόπο.

Αλκηστις Πολυχρόνη

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ

Στην εκδήλωση που συνδιοργανώθηκε στη Φιλοσοφική από την Πρωτοβουλία Γένοβα και την ενωτική πρωτοβουλία της Ε.Α.Α.Κ.(Σ.Α.Φ.-Κ.ΑΡ.ΦΙ.),συζητήσαμε για τη ριζοσπαστική αριστερά μέσα στις φοιτητικές εκλογές, μετά από ένα φοιτητικό κίνημα που κατάφερε να στήσει την κυβέρνηση στον τοίχο.

Η τοποθέτηση των συντρόφων από τη Σ.Α.Φ. ήταν η αναγκαιότητα συσπείρωσης της ριζοσπαστικής αριστεράς, μέσα και έξω απ'τις σχολές, στην πολιτική μάχη των εκλογών, μετά από ένα χρόνο στενής συνεργασίας στα κινηματικά ραντεβού.Το Κ.ΑΡ.ΦΙ. μίλησε για την κατάκτηση της ενότητας από τα κάτω μέσα στο φοιτητικό κίνημα και την ανάγκη δημιουργίας μιας αντικυβερνητικής-αντικαπιταλιστικής αριστεράς που δε θα κινείται σε λογικές εκλογικών συγκολλήσεων. Από τη μεριά της Γένοβα τονίσαμε την κρίση της άρχουσας τάξης παγκόσμια και τα καθήκοντα που βάζει το κίνημα στη ριζοσπαστική αριστερά, ανάμεσα στα οποία είναι η έκφραση του κινήματος των καταλήψεων και η απομόνωση της ΔΑΠ.

Η ανταπόκριση, λοιπόν, στην πρόταση της Γένοβα για κοινή κάθοδο στις εκλογές με την Ε.Α.Α.Κ. και ανεξάρτητα σχήματα σε πανελλαδικό επίπεδο ήταν θετική, όμως υπήρχε μια ασάφεια ως προς το πώς προχωράμε σε κάτι τέτοιο.Υπήρχαν τοποθετήσεις που καταλάβαιναν αυτό το εγχείρημα μόνο στην περίπτωση της εγκόλπωσης της Γένοβα στα Ε.Α.Α.Κ. και άλλες που υποβάθμιζαν την έννοια μιας ισότιμης συνεργασίας μιλώντας για κεντρική καταγραφή των αποτελεσμάτων στα Ε.Α.Α.Κ και εμφάνιση της Γένοβα ως συνεργαζόμενης.

Αλεξάνδρα Βασιλειάδη

Μία νέα μεγάλη πολιτική μάχη δίνει αυτό το διάστημα το φοιτητικό κίνημα. Είναι η μάχη των φοιτητικών και σπουδαστικών εκλογών που θα γίνουν στις 9 Μάη. ”τις δύο βδομάδες που οι σχολές είναι ανοιχτές, το προεκλογικό κλίμα κυριαρχεί. Ολες οι παρατάξεις έχουν κάνει την εμφάνισή τους, ακόμα κι αυτές που την περίοδο των καταλήψεων ήταν είτε εξαφανισμένες είτε ανοιχτά αντίθετες.

Ιδιαίτερα η ΔΑΠ, η παράταξη της κυβέρνησης στα Πανεπιστήμια που το προηγούμενο διάστημα με τραμπουκισμούς και συκοφαντίες προσπαθούσε να σπάσει τις καταλήψεις, έχει κινητοποιήσει ολόκληρο το μηχανισμό της για να εξαφανίσει το κίνημα και να εξασφαλίσει την εκλογική της δύναμη.

Ο,τι κι αν κάνει όμως η ΔΑΠ, αυτό που χαρακτηρίζει τις φετινές φοιτητικές εκλογές είναι ότι γίνονται μετά από ένα χρόνο κινήματος, ένα χρόνο καταλήψεων και μεγάλων νικών ενάντια σε ό,τι αυτή αντιπροσωπεύει. Για την πλειοψηφία των χιλιάδων φοιτητών που έδωσε αυτή τη μάχη, που κατάφερε να σπάσει τη συναίνεση ΠΑΣΟΚ-ΝΔ στην αναθεώρηση του άρθρου 16 και πέτυχε να είναι ο νόμος πλαίσιο της Γιαννάκου ανεφάρμοστος, το να παραμείνει η ΔΑΠ στην απομόνωση και να διατηρηθούν οι σχολές ως "οι σχολές των καταλήψεων και του ανυποχώρητου αγώνα" είναι ένα μεγάλο στοίχημα.

Σε αυτή τη βάση, η Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ αποφάσισε να προτείνει, πριν τις διακοπές του Πάσχα, την κοινή εκλογική κάθοδο των κομματιών της ριζοσπαστικής αριστεράς στις φοιτητικές εκλογές. Ενα κοινό δηλαδή και πανελλαδικό κατέβασμα της Πρωτοβουλίας ΓΕΝΟΒΑ, της ΕΑΑΚ, των ανεξάρτητων αριστερών σχημάτων σε κάθε σχολή και των χιλιάδων ανένταχτων αγωνιστών που στήριξαν αταλάντευτα τις καταλήψεις, κατέβαζαν ενωτικά πλαίσια μέσα στις σχολές, οργάνωσαν τις διαδηλώσεις και τα Συντονιστικά και έπαιξαν καθοριστικό ρόλο στις επιτυχίες του κινήματος.

Η πρόταση αυτή έγινε ανοιχτά, πρώτα και κύρια στους ανένταχτους φοιτητές των καταλήψεων. Σαν πρώτο βήμα η ΓΕΝΟΒΑ έβγαλε προκήρυξη, κείμενο υπογραφών και κάλεσε σε κοινές συζητήσεις μέσα στις σχολές. Το δεύτερο βήμα ήταν η οργανωμένη παρουσία των φοιτητών της ΓΕΝΟΒΑ στο διήμερο των σχημάτων της ΕΑΑΚ και η παρέμβασή τους με δύο ομιλητές από το βήμα και με συζήτηση άτομο το άτομο.

Από την πρώτη στιγμή ο αντίκτυπος αυτής της πρωτοβουλίας ήταν μεγάλος. Η δυναμική που δημιούργησε έδειξε ότι πατάει πάνω στις ανάγκες των ίδιων των φοιτητών των καταλήψεων. Ετσι, η αρχική ανταπόκριση πολλών σχημάτων της ΕΑΑΚ για να προχωρήσει αυτή η προσπάθεια κατέληξε, με το άνοιγμα των σχολών μετά το Πάσχα, σε ένα κύκλο κοινών ανοιχτών εκδηλώσεων ανά σχολή. Παντού η συμμετοχή ήταν μεγάλη και η συζήτηση πλούσια. Τις εικόνες από τις εκδηλώσεις τις δημοσιεύουμε δίπλα.

Παρά τη γενική συμφωνία ότι αυτή η πρωτοβουλία είναι σωστή και ότι μπορεί πραγματικά να εκφράσει τη ριζοσπαστικοποίηση των φοιτητών, μέσα στις εκδηλώσεις προέκυψε το πρόβλημα της καταγραφής των αποτελεσμάτων. Οι ηγεσίες της ΕΑΑΚ υποστήριξαν ότι αυτό που έχει σημασία είναι το δυνάμωμα των σχημάτων της. Ετσι, πρότειναν η πανελλαδική καταγραφή να γίνει στην ΕΑΑΚ με την Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ να παρουσιάζεται ως "συνεργαζόμενη".

Οτι η κοινή κάθοδος της ριζοσπαστικής αριστεράς στις φοιτητικές εκλογές δεν ήταν ένα εύκολο εγχείρημα, ήταν δεδομένο. Υπήρχαν και υπάρχουν πολιτικές διαφωνίες ανάμεσα σε αυτές τις δυνάμεις. Δεν είναι λίγες οι φορές που η Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ έχει κάνει κριτική στην ΕΑΑΚ για τις απόψεις της και τις πολιτικές επιλογές της. Το αν χρειάζεται σύνδεση των φοιτητών με τους απεργούς πανεπιστημιακούς της ΠΟΣΔΕΠ, το αν είναι απαραίτητο το κάλεσμα στα συνδικάτα για πανεργατικές απεργίες ή το αν ήταν εφικτή η συμπαράσταση των φοιτητών στην απεργία των δασκάλων το φθινόπωρο με καταλήψεις διαρκείας είναι μόνο μερικά από τα ζητήματα που οι δύο δυνάμεις ήρθαν σε έντονη αντιπαράθεση. Παρόλα αυτά, σε αυτή τη προσπάθεια η ΓΕΝΟΒΑ δεν ανέδειξε πρώτα τις διαφωνίες αλλά πρόβαλε τη κοινή δράση του τελευταίου χρόνου που έφερε νίκες για το φοιτητικό κίνημα και τη συνέχιση αυτής της ενωτικής δράσης μετά τις εκλογές.

Καταγραφή

Το που θα καταγραφεί, όμως, το εκλογικό αποτέλεσμα δεν είναι άλλη μια διαφωνία. Το νόημα της πρότασης της Πρωτοβουλίας ΓΕΝΟΒΑ δεν ήταν το δυνάμωμα των ΕΑΑΚ. Ηταν η έκφραση όλου του κόσμου των καταλήψεων σε ένα κοινό ψηφοδέλτιο της ριζοσπαστικής αριστεράς που όχι μόνο πρωταγωνίστησε στο κίνημα των καταλήψεων αλλά θα συνεχίσει να δίνει νικηφόρα κατεύθυνση σε κάθε αγώνα, ανοίγοντας κάθε φορά την αντικαπιταλιστική προοπτική.

Είναι λάθος, λοιπόν, να διεκδικεί η ΕΑΑΚ ότι η μόνη δυνατή κατάληξη αυτού του μεγαλειώδους και νικηφόρου κινήματος είναι η δική της ενίσχυση. Η Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ είναι ένα πανελλαδικό δίκτυο ακτιβιστών, μια σημαντική πολιτική δύναμη της ριζοσπαστικής αριστεράς και δεν θα γίνει ένας αστερίσκος κάτω από το όνομα της ΕΑΑΚ.

Αν, τελικά, μετά τον τελευταίο χρόνο μαζικής και ενωτικής δράσης, ο καθένας δώσει μόνος του τη μάχη των φοιτητικών εκλογών και διεκδικήσει την καταγραφή του σύμφωνα με την πολιτική του μέσα στο κίνημα, η Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ είναι έτοιμη να δώσει και αυτή τη μάχη. Εχει να προβάλει, ίσως όσο κανείς άλλος, μια σειρά ξεκάθαρων πολιτικών επιλογών που τον τελευταίο χρόνο βοήθησαν το φοιτητικό κίνημα να κλιμακώσει και να φτάσει στις νίκες του. Αυτές οι πολιτικές επιλογές είναι και η εγγύηση ότι θα συνεχίσει να δίνει τις μάχες με όλο το κόσμο του κινήματος.

Λένα Βερδέ

Πανεργατικά βήματα στο δρόμο που άνοιξαν οι φοιτητές με τις καταλήψεις τους

Πανεργατική απάντηση στην κυβέρνηση των σκανδάλων ετοιμάζονται να δώσουν εργαζόμενοι και νεολαίοι στην φετινή συγκέντρωση της Πρωτομαγιάς. Είναι μία πρώτης τάξεως ευκαιρία να φανεί η οργή που έχει συσσωρευτεί σε χιλιάδες εργαζόμενους και νεολαίους, μετά τις αποκαλύψεις για το σκάνδαλο των δομημένων ομολόγων, που ζητούν να γυρίσουν πίσω τα κλεμμένα στα ταμεία και να τιμωρηθούν οι ένοχοι του σκανδάλου, η ίδια η κυβέρνηση της ΝΔ.

Η απεργιακή συγκέντρωση της Πρωτομαγιάς θα έχει φέτος έναν ξεκάθαρο αντικυβερνητικό χαρακτήρα. Θα είναι το καλύτερο γκάλοπ ενάντια στην κυβέρνηση της ΝΔ, αφού θα πάρει σάρκα και οστά το τεράστιο αντικυβερνητικό ποτάμι που έχει απλωθεί σε όλους τους εργαζόμενους σε όλους τους χώρους, με αφορμή το σκάνδαλο με τα ομόλογα. Αυτή η μαζική αντικυβερνητική οργή έχει αναγκάσει τα συνδικάτα για πρώτη φορά τόσο ανοιχτά να ζητούν να επιστραφούν στα ταμεία τα κλεμμένα δις που χάθηκαν σε προμήθειες και πήγαν στις τσέπες των τραπεζιτών και των χρηματιστηριακών εταιρειών με τις ευλογίες του Τσιτουρίδη και του Αλογοσκούφη.

Αφετηρία

Η 1η Μάη δεν θα είναι όμως μόνο έκφραση οργής. Είναι η καλύτερη αφετηρία για να οργανώσουμε τη συνέχεια των μαχών σε όλα τα μέτωπα που παραμένουν ανοιχτά. Είναι η στιγμή που θα ενωθούν οι φοιτητές που έδωσαν μεγάλη και τη πιο επιτυχημένη μάχη κόντρα στις νεοφιλελεύθερες επιθέσεις της κυβέρνησης της ΝΔ με τους εργαζόμενους στις ΔΕΚΟ, στα νοσοκομεία, στα ίδια τα ασφαλιστικά ταμεία, τους συμβασιούχους και όλους τους χώρους του ιδιωτικού τομέα.

Θα είναι η ημέρα που θα δώσει έμπνευση σε όλους τους εργαζόμενους να συνεχίσουν τις μάχες σε όλα τα μέτωπα. Είναι η ημέρα που θα φανεί η δύναμη των εργαζομένων και της νεολαίας να δώσουν συνέχεια στους αγώνες για Παιδεία, Υγεία, Ασφάλιση, μόνιμη και σταθερή δουλειά και να κλιμακώσουν τις μάχες τους ενάντια στους υπουργούς της ρεμούλας και των σκανδάλων, αναγκάζοντάς τους να τα μαζεύουν και να φύγουν. Φέτος αυτή η προοπτική είναι περισσότερο ορατή παρά ποτέ.

Οι φοιτητές που πάλεψαν για έναν ολόκληρο χρόνο τη νεοφιλελεύθερη επίθεση της ΝΔ στην Παιδεία και βγήκαν νικητές χάρη στην αποφασιστικότητά τους να δώσουν την κόντρα με την κυβέρνηση και την ενότητα που αναπτύχθηκε μέσα στα αμφιθέατρα έδωσαν μαθήματα αγώνα για όλα τα συνδικάτα, ότι οι απεργίες, οι καταλήψεις, οι ριζοσπαστικές μορφές πάλης φέρνουν αποτέλεσμα. Η μάχη του φοιτητικού κινήματος δεν έχει όμως σταματήσει. Οι φοιτητικές συνελεύσεις έχουν αποφασίσει ότι θα απαντήσουν με την ίδια μορφή αγώνα αν η κυβέρνηση τολμήσει να εφαρμόσει το νόμο πλαίσιο.

Το άλλο μεγάλο μέτωπο που έχει απέναντί της η κυβέρνηση είναι αυτό των συμβασιούχων. Η απόφαση της Ολομέλειας του Αρείου Πάγου που εκδόθηκε την περασμένη Πέμπτη αποτελεί το νούμερο δύο σκάνδαλο μετά από αυτό των ομολόγων. Η Ολομέλεια έκρινε ότι το δικαίωμα στη μόνιμη και σταθερή δουλειά είναι «αντισυνταγματικό» αφού όπως αναφέρει η απόφαση, μετά την αναθεώρηση του Συντάγματος το 2001 στον δημόσιο τομέα απαγορεύεται η μετατροπή των συμβάσεων ορισμένου χρόνου σε αορίστου. Ετσι η απόφαση απαγορεύει την όποια μετατροπή των συμβάσεων για δεκάδες χιλιάδες συμβασιούχους ανεξάρτητα με το αν καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες.

Πραξικόπημα

Αυτή η απόφαση ισοδυναμεί με ένα δικαστικό πραξικόπημα που φανερώνει την ωμή παρέμβαση της κυβέρνησης στην απόφαση του Αρείου Πάγου. Ο πρόσφατα τοποθετημένος από την κυβέρνηση της ΝΔ εισαγγελέας του Αρείου Πάγου, Γιώργος Σανιδάς, είχε ασκήσει αίτηση αναίρεσης, που συζητήθηκε στην Ολομέλεια στις 15 Φλεβάρη, σε προηγούμενες δικαστικές αποφάσεις που δικαίωναν συμβασιούχους.

Επιπλέον τον επόμενο μήνα, μέσα στον Ιούνη τα συνέδρια των δασκάλων και των καθηγητών αναμένεται να πάρουν κρίσιμες αποφάσεις για τις μάχες της νέας σχολικής χρονιάς. Παραμένει έτσι ανοιχτή η προοπτική για τους εκπαιδευτικούς να ξαναπιάσουν το νήμα της περσινής απεργίας διαρκείας των δασκάλων διεκδικώντας να μπει τέλος στην πολιτική της λιτότητας και της ιδιωτικοποίησης της Παιδείας. Η δύναμη της Πρωτομαγιάς έχει να παίξει το δικό της ρόλο σε αυτή την προοπτική.

Την ίδια στιγμή ανοιχτά παραμένουν τα μέτωπα των ιδιωτικοποιήσεων στις ΔΕΚΟ, ενώ οι τραγικές ελλείψεις στη δημόσια Υγεία οδηγούν στην πλήρη ιδιωτικοποίησή της. Επιπλέον η κυβέρνηση της ΝΔ δεν έχει εγκαταλείψει τα σχέδια για υποχρεωτική στράτευση στα 18 και στράτευση των γυναικών, σαν ένα σκαλοπάτι για να μπορέσει να υλοποιήσει τις υποσχέσεις προς τους ιμπεριαλιστές για βοήθεια στις πολεμικές τους εκστρατείες σε Ιράκ και Αφγανιστάν.

Μία Πρωτομαγιά μάχης, όπως η φετινή, δεν μπορεί να βρει τους εργαζόμενους χωρισμένους. Η απεργία της Πρωτομαγιάς χρειάζεται να ενώσει και όχι να διχάσει, όλους όσους παλεύουν την κυβέρνηση της ΝΔ, τους εκπαιδευτικούς, τους εργαζόμενους στις ΔΕΚΟ, τους φοιτητές, τους μετανάστες σε μία κοινή προοπτική. Να ρίξουμε την κυβέρνηση της ΝΔ και να ανοίξουμε το δρόμο για μία κοινωνία όπου θα μπουν οι συντάξεις, η Παιδεία και η Υγεία πάνω από τα κέρδη.

Σε αυτή την κατεύθυνση έγινε την περασμένη Παρασκευή ανοιχτή σύσκεψη συνδικαλιστών που αποφάσισαν να πάρουν την Πρωτοβουλία για μία ενωτική Πρωτομαγιά που θα εκφράσει τη διάθεση της πλειοψηφίας των εργαζόμενων και της νεολαίας, στο δρόμο των φοιτητικών καταλήψεων ενάντια στην κυβέρνηση των σκανδάλων.

Τη σύσκεψη άνοιξε ο **Γιάννης Θεοχάρης** από την Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ και εκλεγμένος στο ΔΣ του Συλλόγου εργαζομένων στην Ιντρακόμ. «Η δυναμική του κόσμου δεν φαίνεται μόνο στους χώρους που άνοιξαν οι μεγάλες μάχες όπως στους δάσκαλους, στους τραπεζοϋπάλληλους ή στους φοιτητές. Φάνηκε και στην Ιντρακόμ στις πρόσφατες εκλογές του συλλόγου όπου η αριστερά πήρε τις 7 από τις 15 έδρες του ΔΣ ενώ είχε 3 από τις 11 έδρες στο προηγούμενο ΔΣ. Ο λόγος είναι γιατί υπήρχε αντίσταση του κόσμου που έδωσε μάχες με την εργοδοσία. Αυτό το μήνυμα θέλουμε να βγάλουμε από την Πρωτομαγιά. Μία ενωτική Πρωτομαγιά μπορεί να εκφράσει τη ριζοσπαστικοποίηση του κόσμου και να δώσει τον τόνο για να οργανώσουμε τις επόμενες μάχες».

Στη συνέχεια το λόγο πήρε ο **Στέλιος Γεωργαντάς** από το ΔΣ Συλλόγου Συμβασιούχων Δήμου Περιστερίου. «Οι εξελίξεις είναι ραγδαίες στο μέτωπο των συμβασιούχων. Η απόφαση του Αρείου Πάγου πετά στο δρόμο 70-80 χιλιάδες συμβασιούχους. Αυτή η κυβέρνηση ήρθε μοιράζοντας πάρα πολλές υποσχέσεις, αλλά σήμερα φαίνεται ότι ήρθε για να τα ξεπουλήσει όλα για να κάνει τους πλούσιους πλουσιότερους. Πιστεύω ότι στη φετινή Πρωτομαγιά πρέπει να γίνει πράξη το σύνθημα φοιτητές-εργατιά. Εμείς σαν Συντονιστικό Συμβασιούχων θα πιέσουμε τη ΓΣΕΕ έτσι ώστε στην κορυφή της πορείας της Πρωτομαγιάς να είναι ένα μπλοκ Συμβασιούχων και Φοιτητών. Την Τετάρτη 25 Απρίλη το Συντονιστικό Συμβασιούχων στο οποίο συμμετέχουν πάνω από 100 Σύλλογοι, έχει συγκέντρωση στο ΕΚΑ για να οργανώσουμε την απάντησή μας μετά την απόφαση του Α. Πάγου και την συγκέντρωση της Πρωτομαγιάς».

«Η Πρωτομαγιά έχει πάντα το στοιχείο του αγώνα», είπε ο **Ζαχαρίας Τριγάζης**, ειδικός γραμματέας Ομοσπονδίας Διοικητικών Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης.

«Είναι σύμβολο ενότητας της εργατικής τάξης που παλεύει για κοινά συμφέροντα. Το ζήτημα της κοινής απεργιακής συγκέντρωσης είναι πολύ σημαντικό. Οι ξεχωριστές συγκεντρώσεις είναι βούτυρο στο ψωμί της κυβέρνησης. Το ζήτημα δεν παίζεται στο καλύτερο πλαίσιο αλλά στο αν μπορούν να ενωθούν όλοι οι εργαζόμενοι. Τα σωματεία δεν ανήκουν στους γραφειοκράτες ανήκουν στον κόσμο. Εμείς για να φτιάξουμε το ενιαίο συνδικάτο-την ομοσπονδία- δώσαμε τεράστιες μάχες. Φέτος την Πρωτομαγιά απαιτούμε τρία πράγματα: απόσυρση του νόμου πλαισίου, να γυρίσουν τα λεφτά στα ταμεία και μονιμοποίηση των συμβασιούχων».

«Οι δάσκαλοι και οι καθηγητές φτάσαμε φέτος ένα εκατοστό πριν από τη νίκη», είπε η **Χριστίνα Λαδά** από το Σύλλογο Δασκάλων «Αριστοτέλης». «Αν ο κόσμος έβλεπε μία υποτυπώδη οργάνωση θα συνέχιζε. Η αντίσταση των εργαζομένων έχει καθυστερήσει όλες τις επιθέσεις της κυβέρνησης. Ο κόσμος δεν αισθάνεται νικημένος. Εχουμε μπροστά μας μια χρυσή ευκαιρία, να κατεβάσουμε όλο τον κόσμο που αγαναχτεί με τα σκάνδαλα την Πρωτομαγιά. Θα είναι ένα πολύ καλό σκαλοπάτι για να βρεθούμε όλοι μαζί και να οργανώσουμε τη συνέχεια».

«Ούτε η ΓΣΕΕ ούτε η ΑΔΕΔΥ είναι ιδιοκτησία κανενός», είπε ο **Νάσος Μπράτσος** από την ΕΣΗΕΑ. «Η 1η Μάη πρέπει να είναι ενωτική. Το κομμάτι που στηρίζει τα συνδικάτα δε σημαίνει ότι ταυτίζεται με την ηγεσία του. Το πόσο καλή συμμετοχή θα έχει η συγκέντρωση της Πρωτομαγιάς θα λειτουργήσει και ως πίεση πάνω σε όσους έχουν επιλέξει τις ξεχωριστές συγκεντρώσεις για τη συνέχεια».

Στη σύσκεψη συμμετείχαν επίσης συνδικαλιστές από τα νοσοκομεία, τους λιθογράφους, την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, τους συμβασιούχους Πυροσβέστες, τις τράπεζες. Η σύσκεψη αποφάσισε να προχωρήσει άμεσα στην έκδοση αφίσας και προκήρυξης που θα καλεί όλους τους εργαζόμενους και τη νεολαία για μία ενωτική Πρωτομαγιά στο δρόμο των καταλήψεων και καλεί σε προσυγκέντρωση την ίδια ημέρα στις 10πμ στο Μουσείο.

Σαν την πανεργατική του Γιαννίτση θα γίνει η απεργία στις 15 Μάη. Παίρνοντας την σκυτάλη από τις φοιτητικές καταλήψεις το εργατικό κίνημα μπορεί να βάλει τέρμα στη κυβέρνηση του Καραμανλή.

Με πανεργατική απεργία την Τρίτη 15 Μάη απαντούν τα συνδικάτα στο σκάνδαλο των ομολόγων. Με κεντρικό σύνθημα «Φέρτε πίσω τα κλεμμένα των Ασφαλιστικών Ταμείων, να τιμωρηθούν οι ένοχοι και να διασφαλισθεί και να ενισχυθεί η οικονομική βιωσιμότητα των Ταμείων και τα δικαιώματα των εργαζομένων». Η Ολομέλεια της ΓΣΕΕ και το Γενικό Συμβούλιο της ΑΔΕΔΥ που συνεδρίασαν την περασμένη εβδομάδα αποφάσισαν σχεδόν ομόφωνα (πλην της ΔΑΚΕ) την προκήρυξη Γενικής Απεργίας δύο μόλις εβδομάδες μετά την Πρωτομαγιά. Αυτή η απόφαση είναι ενδεικτική της διάθεσης που υπάρχει στη βάση των συνδικάτων να απαντήσουν στο τζόγο που έπαιξε η κυβέρνηση της ΝΔ στις πλάτες των εργαζομένων και των συντάξεών τους.

Το πόσο τρέμει η κυβέρνηση έναν πανεργατικό ξεσηκωμό φάνηκε από τις προσπάθειες της ΔΑΚΕ και στην ΓΣΕΕ και στην ΑΔΕΔΥ να μπλοκάρει την απεργία. Στη συνεδρίαση της ΓΣΕΕ την Πέμπτη 19/5, ο Πουπάκης έδωσε κανονική παράσταση μπροστά στις κάμερες όταν κατήγγειλε την ΠΑΣΚΕ για προεκλογικό παιχνίδι και ότι η απόφαση της Εκτελεστικής της ΓΣΕΕ για απεργία στις 15 Μάη δεν πάρθηκε με δημοκρατικό τρόπο. Ανακοίνωσε δε ότι η ΔΑΚΕ αποχωρεί από το προεδρείο της ΓΣΕΕ και ότι δεν θα συμμετέχει στην συγκέντρωση της Πρωτομαγιάς, ενώ πρότεινε απεργία στις 22 Μάη. Την επόμενη ημέρα, στο Γενικό Συμβούλιο της ΑΔΕΔΥ η ΔΑΚΕ, ενώ διαφώνησε με την ημερομηνία, λέγοντας «γιατί να συρθούμε πίσω από τη ΓΣΕΕ», στη συνέχεια ανακάλυψε την κομπίνα του πλαισίου δηλώνοντας ότι «μπορούμε να ψηφίσουμε την απεργία αν προστεθεί το αίτημα να αρθεί η Συνταγματική απαγόρευση για την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων».!

Οπως το 2001

Και στις δύο συνεδριάσεις οι λέξεις «παρανομία» και «κλεψιά» ήταν οι φράσεις που χρησιμοποίησαν στην συντριπτική τους πλειοψηφία οι συνδικαλιστές για να καταγγείλουν την πολιτική της κυβέρνησης. Πάρα πολλοί ήταν αυτοί που θύμισαν την προηγούμενη μεγάλη μάχη των συνδικάτων κόντρα στην επίθεση στο Ασφαλιστικό το 2001. Πολλές τοποθετήσεις ανέφεραν ότι η απεργία και η συγκέντρωση στις 15 Μάη χρειάζεται να είναι στο ύψος της απεργιακής συγκέντρωσης του Απρίλη του 2001 κόντρα στο ασφαλιστικό του Γιαννίτση.

«Χωρίς να επιστρέψουν τα κλεμμένα δεν πρόκειται να γίνει ουδείς διάλογος για το ασφαλιστικό», είπε ο πρόεδρος της ΓΣΕΕ Παναγόπουλος. «Σαν ΓΣΕΕ θα στραφούμε και νομικά κατά των τραπεζών, των χρηματιστηριακών αλλά και του ίδιου του δημοσίου. Εκείνο όμως που πιέζει πραγματικά και εκφράζει την κοινωνική αγανάκτηση είναι οι κινηματικές διαδικασίες. Τα αιτήματα είναι απλά. Είναι αυτό που ζητά όλος ο κόσμος. Να γυρίσουν πίσω τα κλεμμένα. Τώρα ο γιορτασμός της Πρωτομαγιάς και η απεργία στις 15 Μάη όπως και το 2001, αποχτούν ιδιαίτερα χαρακτηριστικά. Είναι καιρός να ενώσουμε τις δυνάμεις μας σε όλα τα επίπεδα. Και φέτος υπάρχει ξεχωριστός γιορτασμός της Πρωτομαγιάς αλλά μπορούμε να συναντηθούμε στην πορεία προς τις 15 Μάη».

Αυτό το ενδεχόμενο άφησε ανοιχτό ο εκπρόσωπος του ΠΑΜΕ στη ΓΣΕΕ Γ. Μαυρίκος, αφού τόνισε ότι το ΠΑΜΕ ψηφίζει την απεργία, μίλησε για την απόσυρση των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων από το χρηματιστήριο και την επιστροφή όλων των κλεμμένων από τη δεκαετία του '50, καθώς και την τοποθέτηση των αποθεματικών μόνο σε ομόλογα του δημοσίου.

Την ίδια περίπου στάση κράτησαν οι παρατάξεις και στο Γενικό Συμβούλιο της ΑΔΕΔΥ. Παρά το γεγονός ότι η αρχική πρόταση της Εκτελεστικής της ΑΔΕΔΥ ήταν για απεργία στις 9 Μάη, η προοπτική μίας πανεργατικής απεργίας στις 15 Μάη δεν άφησε περιθώρια συζήτησης πάνω στην ημερομηνία.

Την Τρίτη 24 Απρίλη συγκαλείται το Εθνικό συνδικαλιστικό Συμβούλιο ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ για τον καλύτερο συντονισμό των δύο Συνομοσπονδιών, ενώ η ΑΔΕΔΥ όρισε επόμενη συνεδρίαση του Γενικού Συμβουλίου στις 31/5 για να συζητήσει τη στάση που θα κρατήσει στη συνέχεια.

Αν αυτό το κλίμα επικράτησε στην κορυφή των συνδικάτων, το επόμενο διάστημα στη βάση χρειάζεται να σημάνει συναγερμός για την οργάνωση της 15 Μάη. Εχουμε λιγότερο από ένα μήνα για να ξεσηκώσουμε όλους τους εργατικούς χώρους με γενικές συνελεύσεις, περιοδείες, συζητήσεις. Δεν ξεχνάμε ότι η απάντηση των συνδικάτων τον Απρίλη του 2001 σήμανε την αρχή του τέλους της κυβέρνησης Σημίτη. Τώρα μία ενωτική 15 Μάη μπορεί να γίνει το τελειωτικό χτύπημα για την κυβέρνηση των σκανδάλων.

Κατερίνα Θωίδου

Οχι άλλες "αυτοκτονίες" στις φυλακές

Υπό τη συνεχή απειλή βίας

Το βράδυ της Κυριακής στις 15 Απρίλη βρέθηκε απαγχονισμένος στα κρατητήρια του ΑΤ Ιλίου 20χρονος Αλβανός μετανάστης, όπου κρατούνταν. Σύμφωνα με τις πηγές ο νεαρός από την Αλβανία κρατήθηκε μαζί με μια γνωστή του ελληνικής καταγωγής η οποία αφέθηκε ελεύθερη, ενώ ο νεαρός κρατήθηκε με αποτέλεσμα να βρει το θάνατο στα κρατητήρια του τμήματος. Οι συνθήκες του θανάτου του είναι «υπό έρευνα», και σύμφωνα με τα λεγόμενα του ιατροδικαστή δεν βρέθηκαν σημάδια κακοποίησης. Εξάλλου το πόσο ακριβή είναι τα «πορίσματα» της ελληνικής αστυνομίας είναι κάτι που τίθεται υπό αμφισβήτηση.

Είναι γνωστό όμως ότι η αστυνομική βία και αυθαιρεσία εντείνεται όλο και περισσότερο τα τελευταία χρόνια, βρίσκοντας έδαφος στη σιωπή και ανοχή μας. Την πρακτική της αστυνομίας που καθημερινά αντιμετωπίζει ρατσιστικά τους μετανάστες με περιστατικά λεκτικής βίας και σωματικής κακοποίησης έχουν διαδεχθεί όλο και περισσότερα κρούσματα δολοφονιών. Κάθε δύο μήνες ένας άνθρωπος δεν βγαίνει ζωντανός από τα κρατητήρια της ελληνικής αστυνομίας προκαλώντας πολλά ερωτήματα για τα πραγματικά αίτια και τους πραγματικούς υπαίτιους των «αυτοκτονιών» αυτών.

Αυτές οι πρακτικές έχουν την ίδια αφετηρία: το ρατσισμό και την κακομεταχείριση των μεταναστών που αντιμετωπίζονται ως άνθρωποι δεύτερης κατηγορίας και αποκλειστικά ως φορείς υποχρεώσεων. Αυτή η περίπτωση δεν είναι ούτε πρώτη και ούτε η τελευταία και δυστυχώς κανείς από τους υπεύθυνους δεν έχει λογοδοτήσει στη δικαιοσύνη.

Σε τέτοιες συγκυρίες απαιτείται να μην σιωπούμε, να αυτοοργανωθούμε και να υψώσουμε τη φωνή μας ενάντια στην πολιτική της ρατσιστικής βίας που συντηρεί, αναπαράγει και συγκαλύπτει ανάλογα περιστατικά, τα οποία απειλούν την ίδια την ζωή μας.

Η σιωπή είναι συνενοχή
Κάτω η αστυνομική βία

ΦΟΡΟΥΜ ΑΛΒΑΝΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΤΗ ΧΡΥΣΑ ΤΖΑΦΕΤΑ

Οι συνθήκες στις φυλακές έχουν φτάσει στο απροχώρητο. Οι κρατούμενοι έχουν αρχίσει να αντιδρούν μαζικά

Το τελευταίο διάστημα έχουν αυξηθεί οι «αυτοκτονίες» στις φυλακές. Γιατί συμβαίνει αυτό κατά τη γνώμη σου;

Είναι αλήθεια ότι το τελευταίο δίμηνο έχουν σημειωθεί σε κρατητήρια και φυλακές επτά θάνατοι από τους οποίους οι περισσότεροι χαρακτηρίστηκαν ως αυτοκτονίες. Τα πιο πρόσφατα περιστατικά ήταν ο απαγχονισμός ενός 20χρονου Αλβανού στο Α.Τ. Ιλίου και ο θάνατος ενός 45χρονου στο Τμήμα Μεταγωγών Θεσσαλονίκης. Πριν από μερικές βδομάδες στο Α.Τ. Βόλου ένας νεαρός Αφγανός, ο Χασσάν Κ. ο οποίος είχε διωχθεί από το καθεστώς των Ταλιμπάν, αποπειράθηκε να αυτοκτονήσει, όταν του ανακοινώθηκε ότι η αίτησή του για χορήγηση πολιτικού ασύλου απορρίφθηκε για δεύτερη φορά.

Τα τελευταία χρόνια το μόνο που έχει γίνει πιο ανθρώπινο στις φυλακές είναι οι ονομασίες:«σωφρονιστικό κατάστημα» αντί για «φυλακή» και «ίδρυμα αγωγής ανηλίκων» αντί για «αναμορφωτήριο». Στην ουσία όμως από τον κρατικό προϋπολογισμό ελάχιστα χρήματα διατίθενται για τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης. Πρόσφατα ο Παπαληγούρας ανακοίνωσε την πρόσληψη 218 σωφρονιστικών υπαλλήλων. Η επιτήρηση και η καταστολή ενισχύονται αλλά οι φυλακές παραμένουν άθλιοι χώροι όπου οι κρατούμενοι τυγχάνουν κακοποίησης ή βασανισμού και βλέπουν τα δικαιώματά τους να παραβιάζονται συστηματικά.

Ποιες είναι οι συνθήκες κράτησης; Ποια είναι η κοινωνική σύνθεση των κρατουμένων;

Καταρχήν υπάρχει τεράστιο χάσμα ανάμεσα στις νομοθετικές διατάξεις και στην πραγματικότητα. Για παράδειγμα, όσον αφορά τους ανήλικους κρατουμένους, υποτίθεται ότι οι ποινές πρέπει να είναι επιεικείς και η φυλάκιση να είναι το έσχατο μέτρο, εφόσον έχουν εξαντληθεί εναλλακτικές ποινές, όπως η κοινωφελής εργασία η ημιελεύθερη διαβίωση και η αναστολή υπό επιτήρηση. Αυτό στην πράξη δεν ισχύει. Ενδεικτικά, στις φυλακές της Κασσαβέτειας ανήλικος τσιγγάνος εκτίει ποινή 18 μηνών για την κλοπή ενός κασετοφώνου! Και η περίπτωσή του δεν είναι η μοναδική.

Το βασικότερο όμως πρόβλημα, είναι η συνεχής παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των κρατουμένων. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή για την πρόληψη των Βασανιστηρίων μετά από έρευνα σε όλα τα σωφρονιστικά καταστήματα της χώρας διαπιστώνει: ελλιπή ιατρική περίθαλψη, κρούσματα κακομεταχείρισης μεταναστών με ταυτόχρονη ατιμωρησία των υπεύθυνων αστυνομικών οργάνων, παραβίαση του δικαιώματος των κρατουμένων για πρόσβαση σε δικηγόρο, πλημμελή εισαγγελική έρευνα καταγγελιών για κακοποίηση μέχρι και απόκρυψη ύπαρξης «προσωρινών χώρων κράτησης». Δηλαδή υπάρχουν σε όλη τη χώρα μικρά Γκουαντανάμο όπου ανακρίνονται και βασανίζονται κρατούμενοι. Το γεγονός αυτό επιβεβαιώθηκε και με την υπόθεση των Πακιστανών που απήχθησαν ως ύποπτοι για τρομοκρατία.

Και φυσικά η υποχρηματοδότηση που ανέφερα προηγουμένως συνεπάγεται απαράδεκτες κτιριακές εγκαταστάσεις, συνθήκες υγιεινής που υπολείπονται του ελάχιστου ανεκτού επιπέδου και απουσία των προβλεπόμενων χώρων σίτισης ή άθλησης σε πολλές φυλακές. Οι συνθήκες επιβαρύνονται περισσότερο εξαιτίας της ύπαρξης υπεράριθμων κρατουμένων. Ο πληθυσμός των εγκλείστων υπερβαίνει το όριο πληρότητας μέχρι και κατά 80%. Αυτό οφείλεται εν μέρει στο γεγονός ότι το 30% περίπου των κρατουμένων είναι υπόδικοι. Στην Ελλάδα παρατηρείται η μεγαλύτερη διάρκεια προφυλάκισης από όλες τις χώρες της Ε.Ε., με μέσο όρο κράτησης τους 12 μήνες, τη στιγμή που στην Ευρώπη ο μέσος όρος είναι 5,5 μήνες.

Το πραγματικό όμως πρόβλημα των φυλακών δεν είναι ο υπερπληθυσμός αλλά η υπερφτώχεια, για να μιλήσουμε για την κοινωνική σύνθεση των εγκλείστων. Το ποινικό σύστημα μοιάζει να τιμωρεί τις πιο ευάλωτες ομάδες του πληθυσμού, όπως τους νέους, τους ανέργους, τους φτωχούς και τους μετανάστες. Είναι χαρακτηριστικό ότι στο Ειδικό Κατάστημα Κράτησης Ανηλίκων στο Βόλο ένας στους δύο κρατουμένους είναι αναλφάβητος, ενώ δύο στους τρεις δεν έχουν χρήματα για να αγοράσουν οτιδήποτε. Οι μετανάστες είναι τα μεγαλύτερα θύματα αυτού του θεσμού του οποίου η ίδια η σύνθεση ευνοεί τις διακρίσεις. Οι περισσότεροι εκτίουν ποινή μικρότερη του ενός χρόνου απλώς επειδή δεν έχουν τη δυνατότητα να την εξαγοράσουν. Πολλοί αγνοούν τη δυνατότητα λήψης δωρεάν νομικής βοήθειας και γίνονται εύκολα θύματα οικονομικής εκμετάλλευσης. Πρόσφατα δικηγόρος ζήτησε 700ευρώ από 17χρονο Νιγηριανό για να του συμπληρώσει απλώς μία αίτηση για άδεια παραμονής! Και φυσικά μετά την αποφυλάκισή τους οι μετανάστες δεν έχουν πολλά να ελπίζουν αφού ο μόνος δρόμος που ανοίγει για αυτούς είναι ο δρόμος της απέλασης. Δεν είναι τυχαίο άλλωστε ότι οι περισσότεροι αυτόχειρες στις φυλακές είναι μετανάστες.

Πόσο εύκολα καταλήγει κάποιος στη φυλακή;

Εξαρτάται από το ποιος είναι αυτός ο κάποιος. Ένας μετανάστης ή ένας φοιτητής ή εργαζόμενος που διαδηλώνει μπορεί εύκολα να συλληφθεί και να φυλακιστεί και εξίσου δύσκολα να αποφυλακιστεί. Αλλά αν μιλάμε για κάποιον τραπεζίτη, εφοπλιστή ή «κουμπάρο» υπουργού μπλεγμένο σε σκάνδαλα, σπάνια τιμωρείται και όταν αυτό συμβαίνει, συνήθως πέφτει «στα μαλακά». Τελευταία οι νέοι αντιτρομοκρατικοί νόμοι προβλέπουν «ειδικά διατάγματα», «ειδικό καθεστώς συλλήψεων και δικών», αλλά δημιουργούν και νέες κατηγορίες εγκλημάτων. Οι δικαστές και οι αστυνομικοί αποκτούν ενισχυμένη εξουσία. Διαδηλώσεις, απεργίες, τα πάντα περνούν από τον έλεγχο της Δικαιοσύνης. Καθώς λοιπόν ποινικοποιούνται ολοένα και περισσότερες πράξεις, αυξάνονται και οι πιθανότητες για κάποιον να καταλήξει στη φυλακή.

Πάντως οι ίδιοι οι κρατούμενοι προβάλλουν αιτήματα πέρα από τη βελτίωση των συνθηκών κράτησης, όπως είναι η μη προφυλάκιση των διαδηλωτών, η τριετής αμνήστευση των ποινών, η κατάργηση της ποινής των ισοβίων και η αντικατάστασή της με πρόσκαιρη κάθειρξη. Πιστεύω ότι τα αιτήματα αυτά πρέπει να ξεπεράσουν τους τοίχους της φυλακής και να υιοθετηθούν από τα κινήματα γενικά, οδηγώντας σε πρωτοβουλίες κοινωνικής και πολιτικής δράσης.

Χρύσα Τζαφέτα,
ψυχολόγος, εργαζόμενη στις Φυλακές Κασσαβέτειας και στο Ειδικό Κατάστημα Κράτησης Νέων Βόλου

Η Χρύσα μίλησε στην Κατερίνα Θωίδου

28 ΑΠΡΙΛΗ 1967 ΣΤΗΝ ΠΡΕΣΒΕΙΑ ΣΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟ

Η πρώτη κατάληψη στα χρόνια της Χούντας

SATURDAY

THE INDEPENDENT NEWSPAPER

SUN

APRIL 29 1967 FOURPENCE No. 812

BOY AND Brown

CROWD INVADE GREEK EMBASSY

50 held in London siege

The Ambassador

By PETER MOORHEAD

FIFTY young demonstrators invaded the Greek Embassy in Mayfair last night. They barricaded themselves inside the building for 45 minutes until more than 100 police threw them out.

The demonstrators — members of the Save Greece Now movement—invaded the embassy in protest at last week's Greek Army take-over in Athens. Nearly 60 people were arrested—but 15

Τα πρωτοσέλιδα του Σαββάτου 29 Απρίλη 1967 στις αγγλικές εφημερίδες προβάλουν την κατάληψη της Πρεσβείας. Στη φωτό κάτω μερικοί από τους καταληψίες έξω από το Δικαστήριο του Old Bailey. Στην πρώτη σειρά δεύτερη από δεξιά, η Μαρία Στύλλου.

Η κατάληψη της ελληνικής πρεσβείας στο Λονδίνο την Παρασκευή 28 Απρίλη ήταν η πρώτη αντιστασιακή ενέργεια ενάντια στη χούντα των συνταγματαρχών. Ηταν μόλις μια βδομάδα μετά το πραξικόπημα της 21ης Απριλίου. Η κίνηση ξεκίνησε με πρωτοβουλία της ομάδας γύρω από το αντιπολεμικό περιοδικό Peace News, ένα περιοδικό με δραστηριότητα στο φοιτητικό κίνημα που έκανε τις πρώτες κινητοποιήσεις ενάντια στον πόλεμο του Βιετνάμ. Το βρετανικό αντιπολεμικό κίνημα είχε αναπτύξει δεσμούς με το κίνημα στην Ελλάδα από πιο πριν. Το 1963 όταν η Φρειδερίκη, βασίλισσα της Ελλάδας τότε, έκανε επίσκεψη στην Αγγλία, την υποδέχθηκαν δύο χιλιάδες διαδηλωτές.

Τα προσωνύμια "Φρίκη" και "Γκεσταπίτισσα" στα ελληνικά ακούγονταν μαζί με τα "Nazi Queen" στα αγγλικά, από τους διαδηλωτές που θύμιζαν ότι εκτός των άλλων η Φρειδερίκη είχε περάσει από τη ναζιστική νεολαία. Ανάμεσά στους διαδηλωτές, η Μπέτυ Αμπατιέλλου, γυναίκα του Αντώνη Αμπατιέλλου, που βρισκόταν στη φυλακή ήδη από τον εμφύλιο. Εφτασε να φωνάξει πολύ κοντά στη Φρειδερίκη: "Λευτεριά στον Αντώνη Αμπατιέλλο". Η είδηση έφτασε στην Ελλάδα και έπαιξε ρόλο για να εντείνει την οργή ενάντια στο κράτος της Δεξιάς. Δεν μεσολάβησε μεγάλο διάστημα μέχρι τη δολοφονία του Γρηγόρη Λαμπράκη στη Θεσσαλονίκη και τη φυγή του Καραμανλή στο Παρίσι κάτω από την κατακραυγή για το παρακράτος.

Το 1967 στην κατάληψη της ελληνικής πρεσβείας δίπλα στο αντιπολεμικό κίνημα συμβάδιζε η νέα επαναστατική αριστερά που χτιζόταν στην Αγγλία. Τα ονόματα των συλληφθέντων ήταν: Andy Anderson, Ron Bailey, Susan Bailey, Julian Banyard, John Brawley, Doug Brewood, Terry Chandler Howard Cheney, Val Dickson, Roger Etherington, Vincent Flynn, Del Foley, Jo Foster, Alan Fowler, Ian Hutchinson, Jenny James, Steven Jeffrys, John Lea, Peter Lumsden, Mike McKenna, Barnaby Martin, Triantafyelia Matziorini, Elizabeth Miller, Morgan O'Brien, Bob Overy, Andrew Papworth, Huw Price, Louis Radice, Michael Randle, Philip Redman, John Rose, Derek Russell, Heather Russell Mike Seaman, Jeffrey Shaw, Martin Shaw, Diana Shelley, Maria Styllou, Gwyn Weller, Ken Weller, Peter Willis. Διαβάζοντάς τα βρίσκει κανείς ανθρώπους που έγιναν ηγετικά στελέχη επαναστατικών οργανώσεων όπως οι Διεθνείς Σοσιαλιστές από όπου προέρχεται το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα στη Βρετανία, για παράδειγμα τον συγγραφέα Τζον Ρόουζ, φοιτητή τότε. Ο Κρις Χάρμαν, σημερινός υπεύθυνος του περιοδικού International Socialism Journal, ήταν ανάμεσα σε αυτούς που κατάφεραν να διαφύγουν μέσα από τις κλούβες της αστυνομίας. Ενα από τα δύο ελληνικά ονόματα είναι της Μαρίας Στύλλου, υπεύθυνης σήμερα του περιοδικού Σοσιαλισμός από τα Κάτω του ΣΕΚ.

Η κατάληψη κράτησε λιγότερο από μία ώρα αλλά προκάλεσε τεράστιο πανικό και στην πρεσβεία αλλά και στη βρετανική κυβέρνηση, που έψαχνε τρόπο να φτιάξει ομαλά τις σχέσεις με το νέο καθεστώς στην Ελλάδα. Περίπου 50 διαδηλωτές υπό την ομπρέλλα της πρωτοβουλίας "Σώστε την Ελλάδα τώρα" είσεβαλαν και κατάλαβαν την πρεσβεία το βράδυ της 28ης Απρίλη. Το πρωτοσέλιδο ρεπορτάζ της εφημερίδας The Sun, της 29ης Απρίλη είναι χαρακτηριστικό:

Εισβολή

"Η εισβολή άρχισε με τους διαδηλωτές να χτυπάνε το κουδούνι της πρεσβείας. Ο κύριος Κρίστο Τσέτκοβιτς, ο μπάτλερ της πρεσβείας είπε στον κόσμο ότι ο πρέσβης δεν ήταν εκεί. Τότε ένας άνδρας έριξε γροθιά στο πρόσωπο του μπάτλερ. Επεσε κάτω, ενώ οι διαδηλωτές εισέβαλλαν στο σπίτι.

Ο πρέσβης, ο 59χρονος κύριος Δημήτριος Νικολαρεΐζης ήταν στην εκκλησία με τη γυναίκα του και την πριγκίπισσα Μαρίνα. Ομως οι κόρες του η Γιάννα, δέκα χρονών και η Τζοάνα, επτά, ήταν στο σπίτι. Είδαν τους διαδηλωτές να εισβάλλουν από την κύρια είσοδο της πρεσβείας. Καθώς οι εισβολείς όρμαγαν στις σκάλες, η Γιάννα τους ρώτησε: "Είστε επισκέπτες;".

Μια υπηρέτρια έτρεξε από έξω από την πρεσβεία και φώναζε: "Βοήθεια αστυνομία, εισβολή". Προσπάθησε να σταματήσει τα αυτοκίνητα στο δρόμο, ζητώντας βοήθεια από τους οδηγούς.

Η γυναίκα του πρέσβη, κυρία Νικολαρεΐζη, έμαθε για την εισβολή στην εκκλησία, και αργότερα είπε ότι είχε τρομοκρατηθεί επειδή τα δύο παιδιά της ήταν στην πρεσβεία. Ετρεξε στην κατειλημμένη πρεσβεία στην οδό Απερ Μπρουκ και βρήκε τα παιδιά της σώα και αβλαβή. Ο πρέσβης και η οικογένειά του θα έτρωγαν το βραδινό τους μετά από την εκκλησία. Ενας γραμματέας της πρεσβείας είπε: "Δεν έχουν φάει ακόμα. Είναι πολύ ταραγμένοι". Ενώ οι διαδηλωτές καταλάμβαναν την Πρεσβεία, ένας εκπρόσωπος του κινήματος: "Σώστε την Ελλάδα τώρα" δήλωνε σε δημοσιογράφους μέσω τηλεφώνου: "Η διαδήλωση θα παραμείνει ειρηνική". Καλούμε τη βρετανική κυβέρνηση να μην παρέμβει με κανένα τρόπο σ' αυτή την ειρηνική κατάληψη ελληνικού εδάφους ούτε να βοηθήσει με κανένα τροπο την παράνομη στρατιωτική δικτατορία στην Ελλάδα". Οι διαδηλωτές έστησαν ένα μεγάφωνο στο μπαλκόνι και μετέδιδαν συνθήματα ενάντια στην ελληνική δικτατορία. Ενας εκπρόσωπος των διαδηλωτών είπε: "Στείλαμε μηνύματα σε ελληνικές πρεσβείες σε πολλά σημεία του κόσμου λέγοντας πως η ελληνική πρεσβεία του Λονδίνου είναι το πρώτο τμήμα του ελληνικού εδάφους που απελευθερώνεται από τη στρατιωτική χούντα που κυβερνάει τώρα την Ελλάδα".

Νωρίς το πρωί της 29ης Απριλίου, 30 άντρες και 12 γυναίκες βρίσκονταν στο κεντρικό αστυνομικό τμήμα του Γουέστ Εντ όπου τους απαγγέλθηκαν κατηγορίες για διατάραξη κοινής ειρήνης. Θα παρουσιαστούν στο δικαστήριο". Λίγο παρακάτω η ίδια εφημερίδα έκανε λόγο για τις σχέσεις που εφτιαχνε η Βρετανία με τη "νέα κυβέρνηση" των συνταγματαρχών.

Νίκος Λούντος

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

ΣΕΚ

Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ
μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης.

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και τη διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ
και όχι ρεφορμισμό

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη θα χρειαστεί το δικό της κράτος, στηριγμένο στην άμεση δημοκρατία, στα συμβούλια αντιπροσώπων απ' τους χώρους δουλειάς και στην εργατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ
και όχι "σοσιαλισμό σε μια χώρα" ή "σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακόμα και μια νικηφόρα εργατική σοσιαλιστική επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του 1917 δεν μπορεί να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθεστώτα της ΕΣΣΔ μετά την επικράτηση του σταλινισμού, της Κίνας και των άλλων ανατολικών χωρών είναι κρατικοί καπιταλισμοί όπου η εκμετάλλευση και η καταπίεση της εργατικής τάξης δεν διαφέρει από τη Δύση. Γι'αυτό, υποστηρίζουμε τις εργατικές εξεγέρσεις ενάντια στη γραφειοκρατική άρχουσα τάξη αυτών των χωρών.

Υποστηρίζουμε επίσης όλα τα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα που αντιστέκονται στην ιμπεριαλιστική καταπίεση. Η δύναμη που θα τσακίσει τελειωτικά τον ιμπεριαλισμό είναι η ενότητα της εργατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα από τη Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και από το Λονδίνο ως το Σάο Πάολο.

Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού, ρατσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που απειλεί να διασπάσει τους εργάτες.

Απέναντι στην αντιτουρκική πολεμοκαπηλεία της "δικής μας" άρχουσας τάξης υποστηρίζουμε το σύνθημα Ελληνες και Τούρκοι εργάτες ενωμένοι.

Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειονοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδονία και στα μέτρα αστυνόμευσης των μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ
της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώσει τον εαυτό της και όλους τους καταπιεσμένους μέσα από τη δική της δράση. Για να κερδηθούν όλα τα κομμάτια της τάξης σε αυτή την πάλη είναι απαραίτητο να οργανωθούν τα πιο ξεκάθαρα και μαχητικά τμήματα σε ένα επαναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό κόμμα. Ενα τέτοιο κόμμα μπορεί να πείθει τους εργάτες για την επαναστατική προοπτική παρεμβαίνοντας στους μαζικούς αγώνες. Είμαστε αντίθετοι σε κάθε αντίληψη υποκατάστασης της τάξης, απ' όπου και αν προέρχεται.

Θέλω να γίνω μέλος του ΣΕΚ

Ονομα
Διεύθυνση..
Πόλη ....
Τηλέφωνο ....
Σωματείο - Σύλλογος.........................
....
Γράψτε μας στη διεύθυνση:
Τ.Θ.8161, Ομόνοια, 100 10 Αθήνα

ΣΕΚ

ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΑ ΦΟΡΟΥΜ

40 χρόνια απο την Χούντα - Ποιος την ανέβασε και ποιος την έριξε

ΚΕΝΤΡΟ ΑΘΗΝΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 25/4 ΑΣΟΕΕ Αίθουσα Α22 7μμ
Ομιλητής: Πάνος Γκαργκάνας

ΓΙΑΝΝΕΝΑ
ΠΕΜΠΤΗ 26/4 Εργατικό Κέντρο 7μμ
Ομιλητής: Γιάννης Σηφακάκης

Ν.ΙΩΝΙΑ
ΠΕΜΠΤΗ 26/4 Παλαιό Δημαρχείο 8μμ
Ομιλητής: Γιάννης Αγγελόπουλος

ΖΩΓΡΑΦΟΥ
ΠΕΜΠΤΗ 26/4 Πνευματικό Κέντρο 7μμ
Ομιλητές: Μάκης Καβουριάρης Διονυσία Πυλαρινού

ΠΕΙΡΑΙΑΣ
ΠΕΜΠΤΗ 26/4 Βιοτεχνικό Επιμελητήριο (Καραΐσκου 111) 7.30μμ
Ομιλήτρια: Μαρία Στύλλου

ΡΕΘΥΜΝΟ
ΣΑΒΒΑΤΟ 28/4 Εργατικό Κέντρο 7μμ

ΧΑΝΙΑ
ΚΥΡΙΑΚΗ 29/4 καφέ Γωνιά των Αγγέλων 8μμ

Ν.ΣΜΥΡΝΗ
ΠΕΜΠΤΗ 3/5 Παλαιό Δημαρχείο 7μμ
Ομιλητής: Πάνος Γκαργκάνας

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 25/4 καφέ Πρεσβεία 6μμ
Οι εκλογές στην Γαλλία
Ομιλητής: Νίκος Λούντος

ΕΛΛΗΝΙΚΟ
ΤΕΤΑΡΤΗ 25/4 καφέ dream 8μμ
Κόκκινη Πρωτομαγιά 2007
Ομιλητής: Στρατής Κωνσταντάρας

Ν.ΣΜΥΡΝΗ
ΠΕΜΠΤΗ 26/4 καφέ Γιώργος 7μμ
Κόκκινη Πρωτομαγιά 2007

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ
ΣΑΒΒΑΤΟ 28/4 καφέ Μινώταυρος 6.30μμ
Κόκκινη Πρωτομαγιά 2007
Ομιλήτρια: Κατερίνα Πατρικίου

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
ΣΑΒΒΑΤΟ 28/4 Πολιτιστ. Σύλλ. Ανάληψη 7μμ
Αντόνιο Γκράμσι - Η ζωή και οι ιδέες ενός μεγάλου επαναστάτη
Ομιλητής: Αποστόλης Ξεκουκουλωτάκης

ΡΕΘΥΜΝΟ
ΚΥΡΙΑΚΗ 29/4 Κέντρο Νέων 6.30μμ
Κόκκινη Πρωτομαγιά 2007
Ομιλητής: Στέλιος Μιχαηλίδης

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ
ΔΕΥΤΕΡΑ 30/4 καφέ Πρεσβεία 7μμ
Κόκκινη Πρωτομαγιά 2007
Προβολή: «Η εργατική τάξη πάει στον Παράδεισο»
Ομιλητής: Θεόφιλος Σαλτσίδης

ΕΞΑΡΧΕΙΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 2/5 ταβέρνα Ροζαλία 7.30μμ
Τα σκάνδαλα, το ΠΑΣΟΚ και η Αριστερά
Ομιλητής: Πέτρος Κωνσταντίνου

ΓΑΛΑΤΣΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 2/5 Πινακοθήκη (Ψυχάρη 36) 7μμ
Τα σκάνδαλα, το ΠΑΣΟΚ και η Αριστερά
Ομιλητής: Γιώργος Πίττας

ΜΑΡΟΥΣΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 2/5 καφέ Γαρδένια 8μμ
Καπιταλισμός και Κερδοσκοπία
Ομιλητής: Σωτήρης Κοντογιάννης

ΧΑΛΑΝΔΡΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 2/5 Στέκι (Αβέρωφ 7) 8μμ
Καπιταλισμός και Κερδοσκοπία
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

ΑΓ.ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
ΤΕΤΑΡΤΗ 2/5 everest 8μμ
Καπιταλισμός και Κερδοσκοπία

ΖΩΓΡΑΦΟΥ
ΤΕΤΑΡΤΗ 2/5 καφέ info 7.30μμ
Οι εκλογές στην Γαλλία
Ομιλητής: Γιώργος Τσαμούρης

ΒΥΡΩΝΑΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ 2/5 καφέ πυονο 7μμ
Οι εκλογές στην Γαλλία
Ομιλητής: Λέανδρος Μπόλαρης

ΠΕΙΡΑΙΑΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ 2/5 Εργατικό Κέντρο 7μμ
Τα αποτελέσματα των εκλογών στη Γαλλία. Τι είδους Αριστερά χρειαζόμαστε;

ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ 2/5 7.30μμ
Η επικαιρότητα του Μαρξισμού τον 21ο αιώνα
Προβολή βίντεο

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 2/5 καφέ Αλσος 7μμ
Για ποια κοινωνία παλεύουμε;
Ομιλήτρια: Μαρία Τσιομπανίδη

ΠΑΤΗΣΙΑ
ΠΕΜΠΤΗ 3/5 ΑΣΟΕΕ 7μμ
Η επικαιρότητα του Μαρξισμού
Ομιλήτρια: Κατερίνα Παπαδούλη

Ν.ΙΩΝΙΑ
ΠΕΜΠΤΗ 3/5 Παλαιό Δημαρχείο 8μμ
Καπιταλισμός και κερδοσκοπία
Ομιλητής Γιώργος Ράγκος

ΠΕΡΑΜΑ
ΠΕΜΠΤΗ 3/5 7.30μμ
Sea Diamond: Τα ναυάγια του Καπιταλισμού
Ομιλητής: Χρήστος Κάμπρης

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
ΣΑΒΒΑΤΟ 5/5 Πολιτιστ. Σύλλ. Ανάληψη 7μμ
Η μελλοντική σοσιαλιστική κοινωνία
Ομιλητής: Μάνος Νικολάου

ΧΑΡΙΛΑΟΥ
ΚΥΡΙΑΚΗ 6/5 Σύνδεσμος Α.Βελουχιώτη 7μμ
Μ.Μ.Ε και Κίνημα
Ομιλήτρια: Σταυρούλα Πανίδου

ΤΟΥΜΠΑ
ΚΥΡΙΑΚΗ 6/5 Νεανικό Σταυροδρόμι 6μμ
Πώς χάθηκε η Ρώσικη Επανάσταση;
Ομιλητής: Γιάννης Κούτρας

ΕΞΑΡΧΕΙΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 9/5 ταβέρνα Ροζαλία 7.30μμ
Ο Μάης του '68
Ομιλήτρια: Μαριάνθη Γκαβαισέ

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 9/5 καφέ Κιβωτός 7μμ
Ο Μάης του '68
Ομιλητής: Θανάσης Σταυρίδης

ΠΑΤΗΣΙΑ
ΠΕΜΠΤΗ 10/5 ΑΣΟΕΕ 7μμ
Ο Μάης του '68
Ομιλητής: Γρηγόρης Λιακόπουλος

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
ΣΑΒΒΑΤΟ 12/5 Πολιτιστ. Σύλλ. Ανάληψη 7μμ
Σταλινισμός και Σοσιαλδημοκρατία: Οι δύο πτυχές του ρεφορμισμού
Ομιλητής: Βασίλης Μυρσινιάς

ΚΥΨΕΛΗ
ΚΥΡΙΑΚΗ 13/5 καφέ Γρηγόρης 5μμ
Ο Μάης του '68
Ομιλητής: Γιάννης Αγγελόπουλος

Στις σχολές..

ΦΛΣ ΡΕΘΥΜΝΟ
ΠΕΜΠΤΗ 26/4 Κέντρο Νέων 7μμ
Επαναστάτες και Εκλογές
Ομιλήτρια: Γεωργία Καρλατήρα

ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ ΡΕΘΥΜΝΟ
ΠΕΜΠΤΗ 26/4 Κέντρο Νέων 7μμ
Επαναστάτες και Εκλογές
Ομιλήτρια: Βάσω Σπυράκου

ΤΕΙ ΡΕΘΥΜΝΟ
ΠΕΜΠΤΗ 26/4 Κέντρο Νέων 3μμ
Επαναστάτες και Εκλογές
Ομιλητής: Νίκος Βούλτσος

Μαθητές...

ΡΕΘΥΜΝΟ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 27/4 Κέντρο Νέων 7μμ
Κόκκινη Πρωτομαγιά 2007
Ομιλητής: Νίκος Σκιαδάς

ΧΑΛΑΝΔΡΙ
ΣΑΒΒΑΤΟ 28/4 Coffee Time 6μμ
Κράτος και Επανάσταση
Ομιλητής: Γιάννης Αθανασόπουλος

Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ 2001 στις σχολές

ΤΕΙ ΠΕΙΡΑΙΑ
ΠΕΜΠΤΗ 26/4 ΣΤΕΦ 6μμ
Τα αποτελέσματα των εκλογών στη Γαλλία και η εργατική Πρωτομαγιά στην Ελλάδα
Ομιλιτής: Χρήστος Κιούπης

ΦΛΣ ΑΘΗΝΑ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 27/4 2μμ
Η Πρωτομαγιά και οι φοιτητικές καταλήψεις 2007

ΠΑΝΤΕΙΟΣ
ΔΕΥΤΕΡΑ 30/4 3μμ
Τα αποτελέσματα των Γαλλικών Εκλογών

ΝΟΜΙΚΗ ΑΘΗΝΑ
ΔΕΥΤΕΡΑ 30/4 2μμ Αιθ.5
Τα αποτελέσματα των Γαλλικών Εκλογών

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΡΕΘΥΜΝΟ
ΔΕΥΤΕΡΑ 30/4
Μάρτης 2006 -Απρίλης 2007. Το χρονικό της μάχης των καταλήψεων και η συνέχεια

ΑΣΟΕΕ
ΤΕΤΑΡΤΗ 2/5 Αιθ. Α32 1μμ
Τα αποτελέσματα των Γαλλικών Εκλογών και η Αριστερά

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΡΕΘΥΜΝΟ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 4/5
Το κίνημα των καταλήψεων, οι φοιτητικές εκλογές και η αντικαπιταλιστική προοπτική
Προβολή τανίας: «Corporation»

Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ ΧΑΛΑΝΔΡΙ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 27/4 Στέκι (Αβέρωφ 7) 8μμ
Κόκκινη Πρωτομαγιά 2007
Προβολή Ντοκιμάντερ για την Φεντερασιόν

Πρωτοβουλία για την κοινή εκλογική κάθοδο του μπλοκ των καταλήψεων

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΘΕΣ/ΝΙΚΗ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 27/4 Αμφιθέατρο Παναγιωτόπουλος 6μμ
Η Ριζοσπαστική Αριστερά, το φοιτητικό κίνημα και η παρέμβαση στις φοιτητικές εκλογές
Ομιλητές απο τα ΕΑΑΚ και την Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ

ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΜΑΣ ΒΡΕΙΤΕ

ΑΘΗΝΑ **ΚΕΝΤΡΟ 6932840030,** Αμπελόκηποι 6973669298, Στουρνάρη *(Εξάρχεια)* 69480819082, Καλλιδρομίου *(Εξάρχεια)* 6976707074, Βικτόρια 6932751578, Γκύζη 6973669298, Πατήσια 6945549910, Κυψέλη 6972669983, Γαλάτσι 6937297138 **ΝΟΤΙΟΑΝΑΤΟΛΙΚΑ 6974760178,** Αγ. Δημήτριος 6974760178, Ηλιούπολη 6974760178, Βύρωνας 6976423861, Ελληνικό 6974760178, Ν.Σμύρνη 6945559970, Π. Φάληρο 6977096227, Ιλίσια 6937539449, Ζωγράφου 6937539449, Ν. Κόσμος 6932840030, **ΝΟΤΙΑ 6977607861,** Κουκάκι 6977607861, Κάτω Πετράλωνα 6972327931, Ανω Πετράλωνα 6972825701, Καλλιθέα 6992287187 **ΒΟΡΕΙΑ 6932394790,** Μαρούσι 6974902625, Κηφισιά 6945231631, Ν. Ερυθραία- Αγ. Στέφανος 6945412733, Πεύκη 6945231631 **ΒΟΡΕΙΟΑΝΑΤΟΛΙΚΑ 6932394790,** Χαλάνδρι 6978650354, Χολαργός-Ψυχικό 6973050470, Μελίσια- Βριλήσια 6974190814, Μεσόγεια 6974244214, Αγ. Παρασκευή 6945125154 **ΒΟΡΕΙΟΔΥΤΙΚΑ 6932394790,** Ν. Ιωνία 6937539449, Ν. Φιλαδέλφεια 6946298643, Ν. Ηράκλειο 6947777158, Μεταμόρφωση-Λυκόβρυση 6948089082 **ΔΥΤΙΚΑ 6972032108,** Αγ. Ανάργυροι-Καματερό-Μενίδι 6972032108, Ιλιον 6934185231, Πετρούπολη 6973050590, Περιστέρι 6978671192, Αιγάλεω 6946937432 **πΕΙΡΑΙΑΣ 6945829645,** Κερατσίνι 6979023528, Κορυδαλλός 6948840134, Νίκαια 6995482423, Πασαλιμάνι 6934052292, Καλλίπολη 6932241549, Ν. Φάληρο-Καμίνια 6944149451, Πέραμα 6977528970 **ΣΧΟΛΕΣ ΑΘΗΝΑΣ 6974760179,** ΑΣΟΕΕ 6978183675, ΕΜΠ 6932751578, ΝΟΜΙΚΗ 6932015679, ΦΛΣ 6978559518, Σχολές Θετικών Επιστημών 6947602766, ΙΑΤΡΙΚΗ 6972375386, Πάντειος 6978650354, ΑΣΚΤ 6932594899, ΤΕΙ Αιγάλεω 6934185231, ΤΕΙ Πειραιά 6946008569

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 6976595821 **ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ 6974770802,** Καλαμαριά 6937272845, Τούμπα 6944573975, Χαριλάου 6973600813 **ΚΕΝΤΡΟΔΥΤΙΚΑ 6944640403,** Αμπελόκηποι 6972585353, Νεάπολη- Συκιές 6976595821, Κέντρο 6946123602, Μαθητές 6973614853 **ΣΧΟΛΕΣ 6937539449,** Μαθηματικό-Φυσικό 6978850281, Νομική 6948486377, Πολυτεχνείο 6978698795, ΦΛΣ 6978890468, Καλών Τεχνών 6977017070, ΤΕΙ 6978416028, ΠΑ.ΜΑΚ. 6932197565 **ΓΙΑΝΝΕΝΑ 6977614478,** Πόλη 6939062458, Ιατρική 6945677808, Φιλοσοφική 6946762169, Χημικό 6972311179, Βιολογικών Εφαρμογών 6977080222, Μαθητές 6946706346 **πΑΤΡΑ,** Πόλη 6942537435, ΤΕΙ 6934020219 **ΚΡΗΤΗ 6972715314,** ΗΡΑΚΛΕΙΟ 6936856614, ΧΑΝΙΑ 6972715314, ΡΕΘΥΜΝΟ 6934216811, ΠΟΛΗ 6934216811, ΤΕΙ 6947907826, ΦΛΣ-ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ 6934165340, ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ- ΨΥΧΟΛ. 6934216811, ΑΓΡΙΝΙΟ 6972923142, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ 6947324620, ΑΡΤΑ 6948308799, ΒΟΛΟΣ 6972231125, ΓΙΑΝΝΙΤΣΑ 6974541520, ΖΑΚΥΝΘΟΣ 6977815669, ΙΚΑΡΙΑ 6934284525, ΚΑΛΑΜΑΤΑ 6977210336, ΚΟΜΟΤΗΝΗ 6973243737, ΛΑΜΙΑ 6979115155, ΜΥΤΙΛΗΝΗ 6946774201, ΞΑΝΘΗ 6978695229, ΣΑΜΟΣ 6938510280, ΣΥΡΟΣ 6947534124, ΧΑΛΚΙΔΑ 6973328487, ΛΑΡΙΣΑ 6942647137

Εξορμήσεις με την Εργατική Αλληλεγγύη

ΠΕΜΠΤΗ 26/4
Ν.ΙΩΝΙΑ πεζόδρομος Μ.Ασίας 6 μμ
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ σταθμός ΗΣΑΠ 6.30μμ

ΡΕΘΥΜΝΟ
Λαϊκή 10πμ
Παλιά Πόλη 6.30μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 27/4
ΚΑΤΩ ΠΑΤΗΣΙΑ σταθμός ΗΣΑΠ 6.30μμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ σταθμός Μετρό 6.30μμ
ΝΙΚΑΙΑ μαρκετ ΙΝ 6.30μμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ Λόφος Αξιωματικών 6.30μμ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ
Δημαρχείο 7μμ

ΡΕΘΥΜΝΟ
Παλιά Πόλη 6.30μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 28/4
ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή Καλλιδρομίου 11.30πμ
ΚΥΨΕΛΗ κεντρική πλατεία 12μες
ΓΑΛΑΤΣΙ Σκλαβενίτης 12μες
ΒΥΡΩΝΑΣ πλατεία Δεληολάνη 11.30πμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ μάρκετ ΙΝ 11.30πμ
Ν.ΣΜΥΡΝΗ κεντρική πλατεία 12μες
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Βασιλόπουλος 11.30πμ
ΜΑΡΟΥΣΙ πεζόδρομος Ερμού 11.30πμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ πεζόδρομος Χαιμαντά 11.30πμ
ΑΓ.ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Αγ.Ιωάννου & Γιαβάση 11.30πμ
Ν.ΗΡΑΚΛΕΙΟ Πλ.ΗΣΑΠ 2μμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ σταθμός ΗΣΑΠ 12μες
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Σκλαβενίτης 11πμ
ΙΛΙΟΝ κεντρική πλατεία 11πμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος 12μες
ΑΙΓΑΛΕΩ πλ.Εσταυρωμένου 12μες
ΠΕΙΡΑΙΑΣ πεζόδρομος Σωτήρος 11.30πμ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ πλ.Ελευθερίας 12μες

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΚΕΝΤΡΟ Άγ.Λαμπράκη 11πμ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ πλ.Οσίας Ξένης 11πμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ πλ.Επταλόφου 11πμ
ΤΟΥΜΠΑ Αγ.Θεράποντος 11πμ
ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ πεζόδρομος 11πμ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ
Νομαρχία 11.30πμ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
Λιοντάρια 11.30μμ

ΡΕΘΥΜΝΟ
Παλιά Πόλη 11.30πμ

ΧΑΝΙΑ
Αγορά 11.30πμ

ΚΥΡΙΑΚΗ 29/4
ΙΛΙΣΙΑ Φοιτητική Εστία 6μμ

στις σχολές κάθε μέρα...

ΑΘΗΝΑ
ΠΑΝΤΕΙΟΣ Πεζόδρομος 9.30πμ
ΦΛΣ κεντρική είσοδος 11πμ
ΝΟΠΕ κεντρική είσοδος 9.30πμ
ΕΜΠ Τοπογράφοι 11πμ
ΑΣΟΕΕ κεντρική είσοδος 1μμ
ΤΕΙ ΠΕΙΡΑΙΑ ΣΤΕΦ κυλικείο 11πμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΝΟΜΙΚΗ φουαγιέ 11πμ
ΙΑΤΡΙΚΗ κυλικείο 11πμ
ΜΜΕ ισόγειο 11πμ
ΜΟΥΣΙΚΟ φουαγιέ 11πμ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ
ΙΑΤΡΙΚΗ κυλικείο 9πμ
ΦΛΣ κυλικείο 10πμ
ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΤΕΧΝΗΣ κεντρική Βιβλιοθήκη 10πμ
ΛΕΣΧΗ 2μμ

ΡΕΘΥΜΝΟ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ Κοσμητεία 9πμ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ (Βούτες) 11πμ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΝΩΣΣΟΣ 11πμ
ΤΕΙ 11πμ

ΤΕΤΑΡΤΗ 25/4
ΤΕΙ ΑΘΗΝΑ ΣΕΥΠ διάδρομος 4μμ

εργατικη αλληλεγγυη
ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Εκδίδεται από το
ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ
Ιδιοκτήτης: *ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ*
Εκδότης: *Κώστας Πίττας*
Διευθυντής: *Πάνος Γκαργκάνας*
Εκτύπωση: *Μεσημβρινή Α.Ε.*
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:
Παντελής Γαβριηλίδης, Αλέξης Καλέργης
e-mail: ergatiki@otenet.gr
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, Ομόνοια
τηλ. 210 52 41001, fax 210 52 27177
Διεύθυνση Αλληλογραφίας:
ΤΘ 8161 Ομόνοια 100 10 Αθήνα
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

“ΑΝΑΠΛΑΣΗ” ΤΟΥ ΕΛΑΙΩΝΑ

Περιβαλλοντικό και οικονομικό σκάνδαλο!

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΤΟΝ ΓΕΡΑΣΙΜΟ ΣΚΛΑΒΟΥΝΟ

Η κατασκευή του νέου γηπέδου του Παναθηναϊκού στον Ελαιώνα, συνδυάζεται με την προπαγάνδα ότι πρόκειται για έργο ανάπλασης και ανάπτυξης της περιοχής. Ποια είναι η άποψή σας;

Το γήπεδο του Παναθηναϊκού δεν είναι έργο ανάπλασης, είναι ένα σκάνδαλο περιβαλλοντικό και οικονομικό ταυτόχρονα. Περιβαλλοντικό γιατί όντως πρόκειται για μια υποβαθμισμένη περιοχή που θέλει αναβάθμιση. Δεν αναβαθμίζεται όμως με τσιμέντο, πρόσθετες κατασκευές και εμπορικά κέντρα. Αυτή η έκταση των 220 στρεμμάτων είναι χώρος χαρακτηρισμένος πρασίνου από το Προεδρικό Διάταγμα του 1995 και αυτό που εμείς διεκδικούμε είναι να εφαρμοστεί αυτό το Διάταγμα. Ονομάζουν "ανάπλαση" ένα εμπορικό-αθλητικό συγκρότημα που περιλαμβάνει ένα γήπεδο ποδοσφαίρου 40.000 θέσεων, ένα γήπεδο μπάσκετ, ένα γήπεδο βόλεϋ, γκαράζ υπόγεια και επίγεια καθώς και δύο μεγάλα εμπορικά κέντρα, ένα του Βωβού που αγόρασε τις εγκαταστάσεις του εργοστασίου της ΕΤΜΑ και ένα του δήμου Αθηναίων το οποίο θα εκμεταλλευτεί με ιδιωτικά κριτήρια.

Δεν πρόκειται για ανάπλαση αλλά για επιβάρυνση της περιοχής. Ο Ελαιώνας είναι ζωτικής σημασίας, όλη αυτή η περιοχή που περιλαμβάνεται μεταξύ των δήμων Αθήνας, Αιγάλεω, Περιστερίου, Ρέντη και Ταύρου μέχρι τον Κηφισσό και λίγο παραπέρα, είναι ζωτικής σημασίας για την Αθήνα, είναι στο κέντρο του Λεκανοπεδίου και θα μπορούσε να είναι η ανάσα της Αθήνας.

Αυτή τη στιγμή δεν είναι γιατί έχει πλήθος βιοτεχνιών, βιομηχανιών, εταιρειών μεταφορών και αποθηκών κλπ, έχει πολλές εγκαταστάσεις που σύμφωνα με το διάταγμα θα πρεπε να φύγουν όπως χυτήρια, βυρσοδεψία, εργοστάσια παραγωγής σκυροδέματος και άλλες. Τίποτα από όλα αυτά που προβλέπει το Διάταγμα δεν έχει γίνει και αντ'αυτού φέρνουν καινούργιες χρήσεις που επιβαρύνουν το περιβάλλον.

Για παράδειγμα εκτός από το αθλητικο-εμπορικό συγκρότημα θα γίνει δίπλα ο κεντρικός σταθμός ΚΤΕΛ της Αθήνας πράγμα που δεν προβλέπεται από το ΠΔ. Θα γίνει ένας σταθμός μεταφόρτωσης απορριμάτων λίγο παραπέρα στην περιοχή του δήμου Αιγάλεω. Θα γίνει ένα μουσουλμανικό τέμενος που δεν έχουμε αντίρρηση να γίνει σε ένα χώρο οικοδομήσιμο, και περισσότερα τεμένη χρειάζεται η Αθήνα, αλλά όχι σε χώρο πρασίνου. Αυτό που έχει εξαγγείλει η κυρία Γιαννάκου είναι να γίνει σε ένα χώρο πρασίνου χαρακτηρισμένο, την πρώην ναυτική βάση του Βοτανικού, του Μαρκόνι, σε μια έκταση 40 στρεμμάτων που καταλαβαίνουμε όλοι ότι αυτή η έκταση δε θα είναι μόνο για το τέμενος αλλά και για διάφορες άλλες εμπορικές χρήσεις. Βρίσκουν την ευκαιρία δηλαδή με κάποιο πρόσχημα να εμπορευματοποιήσουν όλους τους δημόσιους χώρους της Αθήνας, όπως και στην περίπτωση αυτή, με πρόσχημα το γήπεδο του Παναθηναϊκού θα εμπορευματοποιήσουν μια μεγάλη έκταση.

Και είναι οικονομικό σκάνδαλο γιατί εξυπηρετούνται τα συμφέροντα της ΠΑΕ που είναι μια ιδιωτική εταιρεία στην οποία παραχωρείται δημόσιος χώρος. Εξυπηρετούνται τα συμφέροντα του Βωβού που έσπευσε το καλοκαίρι, τη στιγμή που ψηφιζόταν η νομοθετική ρύθμιση στη Βουλή, να αγοράσει το παλιό εργοστάσιο της ΕΤΜΑ 100 στρεμμάτων για να κάνει εκεί εμπορικό κέντρο. Μάλιστα αυτή η νομοθετική ρύθμιση έδωσε σκανδαλώδη πλεονεκτήματα και προνόμια στο Βωβό, δηλαδή του δίνει αυξημένο συντελεστή δόμησης, διπλάσιο από αυτό που δικαιούται βάσει του ΠΔ. Γι'αυτό λέμε -και καταφεύγουμε στο Συμβούλιο της Επικρατείας- ότι είναι ένα τεράστιο σκάνδαλο γιατί δίνει αυτά τα σκανδαλώδη προνόμια παράνομα.

Ο Δήμαρχος Κακλαμάνης έβαλε μπροστά τις μπουλντόζες

Κι όλα αυτά θα τα πληρώσει όλα ο ελληνικός λαός, ο Παναθηναϊκός δε θα βάλει ούτε φράγκο.

Πώς γίνεται αυτό;

Ο δημος Αθηναίων με την Εθνική Τράπεζα φτιάχνουν μία εταιρεία που ονομάζεται Εταιρεία Ειδικού Σκοπού για την Ανάπλαση του Ελαιώνα που θα αναλάβει το έργο. Ο δήμος Αθηναίων θα βάλει χρήματα, ήδη έχει συνάψει δάνειο με την Alpha Bank ύψους 20 εκατομμυρίων ευρώ. Η Εθνική δε βάζει τίποτα εκτός από 400.000 ευρώ σαν αρχικό κεφάλαιο και αντ' αυτού πουλά το οικόπεδο 75 στρεμμάτων το οποίο έχει, στην Εταιρεία Ειδικού Σκοπού με πολύ ευνοϊκούς όρους και έχοντας απαλλαγεί παράνομα από την εισφορά σε γη που πρέπει να δώσει.

Ετσι έχει απαλλαγεί και ο Βωβός από την εισφορά σε γη γιατί ο νόμος Τρίτση προβλέπει ότι όταν μια περιοχή εντάσσεται στο σχέδιο και γίνονται οικοδομήσεις, θα πρέπει όλοι να δίνουν εισφορά σε γη η οποία για μεγάλα οικόπεδα φτάνει και το 40% και το 50% και το 60% της συνολικής έκτασης. Αυτή η εισφορά πρέπει να διατεθεί για κοινόχρηστες χρήσεις, για πράσινο, για πλατείες κλπ. Από αυτό προσπαθούν με παράνομα μέσα να εξαιρεθούν, θεωρούν δηλαδή ότι η νομοθετική διάταξη που ψηφίστηκε το καλοκαίρι τους εξαιρεί.

Ο δήμος Αθηναίων, λοιπόν, που θα αναλάβει όλο αυτό το έργο με την Εθνική Τράπεζα θα δώσει έτοιμες τις εγκαταστάσεις στον Παναθηναϊκό ο οποίος μετά θα αναλάβει με βάση τα κέρδη του -που υπολογίζονται σε 17 εκατομμύρια ευρώ το χρόνο- να δίνει ένα ποσοστό για την αποπληρωμή των εξόδων. Ο δήμος λέει ότι ούτε αυτός θα βάλει χρήματα, ότι θα βρουν κάποια εταιρεία να αναλάβει το έργο με αυτοχρηματοδότηση η οποία επίσης, μετά την εκμετάλλευση των εγκαταστάσεων, θα αποπληρωθεί για τα έξοδα της κατασκευής.

Τελικά όμως το ελληνικό δημόσιο, εκτός από το δήμο Αθηναίων που όπως είπα έχει πάρει ήδη δάνειο για αυτό το σκοπό, θα βάλει γύρω στα 140 με 150 εκατομμύρια ευρώ για τα έργα υποδομής, δηλαδή δρόμοι, αποχετεύσεις, ηλεκτρισμό κλπ. Αυτά τα χρήματα του δήμου, του υπουργείου Οικονομικών και του ΥΠΕΧΩΔΕ είναι χρήματα του ελληνικού λαού που θα διατεθούν για ιδιωτικούς σκοπούς, τη στιγμή που πχ η παιδεία υποχρηματοδοτείται.

Ουσιαστικά η κυβέρνηση έχει προχωρήσει σε μια σκανδαλώδη νομοθετική ρύθμιση και μία ακόμα πιο σκανδαλώδης εφαρμογή στην πράξη αυτής της ρύθμισης, υπέρ μιας μεγάλης ιδιωτικής ποδοσφαιρικής εταιρείας αλλά και υπέρ μιας μεγάλης κατασκευαστικής εταιρείας. Είναι μια πολιτική επιλογή που εξυπηρετεί το μεγάλο κεφάλαιο και την ιδιωτικοποίηση των δημόσιων αγαθών. Επιπλέον οι ευθύνες είναι τεράστιες από άποψη κοινωνική και πολιτιστική γιατί ευνοούνται αυτές οι ανώνυμες εταιρείες, οι ΠΑΕ, εμπεδώνεται η αντίληψη ότι είναι κράτος εν κράτει και ότι αυτοί κυβερνούν, κι έτσι έχουν την ασυδοσία να δημιουργούν ιδιωτικούς στρατούς και να σφάζονται μεταξύ τους τα παιδιά του ελληνικού λαού, να αφιονίζονται με το ποδόσφαιρο και να αποπροσανατολίζονται τελικά από τους κοινωνικούς αγώνες. Είναι μια βαθιά αντιδραστική πολιτική που αποπροσανατολίζει την ελληνική νεολαία.

Ποιες θα είναι οι συνέπειες στην ποιότητα ζωής των κατοίκων;

Ο δήμος Αθηναίων έχει κινητοποιηθεί για να δειχθεί ότι υπάρχει αποδοχή από τον κόσμο και έχει πείσει κάποιους κατοίκους ότι το έργο θα αναβαθμίσει την περιοχή γιατί πραγματικά είναι μια υποβαθμισμένη περιοχή. Ομως την έχουν αφήσει να υποβαθμιστεί, είναι μια σκόπιμη τακτική την οποία ακολουθούν σε όλες τις περιπτώσεις από το Πάρκο Ελευθερίας παλιότερα, το Αλσος Ριζάρη, την ακτή του Φαλήρου. Την αφήνουν να γεμίσει σκουπίδια, ακόμα σκόπιμα φέρνουν εκεί Ρομά και κατασκηνώνουν, τώρα στο οικόπεδο της Εθνικής όπου θα γίνει το γήπεδο του Παναθηναϊκού έχουν ανοίξει τις πόρτες και έχουν αφήσει μέσα να εγκατασταθούν Ρομά και έρχονται μετά από τις εφημερίδες και τις τηλεοράσεις και λένε "να, έχει υποβαθμιστεί η περιοχή και για να τους διώξουμε, πρέπει να κατασκευαστεί το γήπεδο", περνώντας κι ένα ρατσιστικό μήνυμα.

Γενικότερα δε φτιάχνουν τα έργα υποδομής που χρειάζονται όπως τις αποχετεύσεις που πλημμυρίζουν συχνά, υποβαθμίζουν λοιπόν σκόπιμα την περιοχή και είναι κάποιοι κάτοικοι που λένε καλύτερα να γίνει το γήπεδο. Αλλά οι συνέπειες είναι ότι χάνονται χώροι πρασίνου που τόσο έχει ανάγκη η Αθήνα. Η κυκλοφοριακή συμφόρηση θα είναι επίσης τρομακτική γιατί παρόλο που γίνεται σταθμός μετρό δεν στηρίζονται αποκλειστικά στα ΜΜΜ, κάνουν τεράστιες εγκαταστάσεις για πάρκινγκ. Επιπλέον η περιοχή θα γεμίσει γραφεία συνδέσμων που πολλοί κάτοικοι καταλαβαίνουν ότι θα φέρουν τη βία και τις συγκρούσεις μέσα στη γειτονιά τους.

Για να αναβαθμιστεί πραγματικά η περιοχή, εμείς αυτό που ζητάμε είναι να εφαρμοστεί το ΠΔ. Να γίνει όλος αυτός ο χώρος, χώρος πρασίνου, δεν είναι μεγάλο το ποσό που απαιτείται για αυτό το σκοπό και μάλιστα να γίνει ένα είδος Βοτανικού Κήπου. Η περιοχή εκεί λέγεται Βοτανικός, ονομάστηκε έτσι γιατί τον 19ο αιώνα είχε αρχίσει να δημιουργείται ο Βοτανικός Κήπος του Πανεπιστημίου, μετά έγιναν οι εγκαταστάσεις της Γεωπονικής Σχολής και περιορίστηκε πολύ ο χώρος, έχουν μείνει μόνο 5 στρέμματα. Ζητάμε να γίνει ένας πραγματικός βοτανικός κήπος.

Ποιες είναι οι αντιδράσεις σε αυτά τα σχέδια;

Η Επιτροπή μας λειτουργεί σχεδόν τρία χρόνια, είχε δημιουργηθεί πριν ακόμα βγει το θέμα με το γήπεδο του Παναθηναϊκού, ακριβώς επειδή θέλουμε να αναβαθμιστεί ο Ελαιώνας και αυτός ήταν και ένας από τους στόχους της Συντονιστικής Επιτροπής Συλλόγων και Κινήσεων της Αθήνας για την Προστασία των Ελεύθερων Χώρων και την Ποιότητα Ζωής που λειτουργεί εδώ και 11 χρόνια. Το καλοκαίρι του 2004 προέκυψε το θέμα του γηπέδου του Παναθηναϊκού και ξεκινήσαμε με ανακοινώσεις στο τύπο, με δημοσιεύσεις. Ετσι μπήκαν κι άλλοι πολίτες στην Επιτροπή και τώρα έχει διερυνθεί με τη συμμετοχή τοπικών συλλόγων όπως ο σύλλογος Μέγας Αλέξανδρος στο Γκάζι. Από τη μεριά των κατοίκων υπάρχει επίσης ανταπόκριση.

Βέβαια από τη μεριά των κομμάτων της κοινοβουλευτικής αριστεράς δεν είχαμε συμπαράσταση, έχουν ταχθεί ευνοϊκά στην κατασκευή του γηπέδου. Εχουν κάποιες αντιρρήσεις για τις εμπορικές χρήσεις αλλά στην ουσία δεν υποστηρίζουν την επιτροπή, δεν κάνουν κάτι για να αποτρέψουν αυτό το περιβαλλοντικό και οικονομικό έγκλημα.

Τις επόμενες μέρες θα κατατεθεί η προσφυγή στο ΣτΕ μαζί με αίτηση αναστολής για να σταματήσει, μέχρι να εκδικαστεί η υπόθεση από το ΣτΕ, η πορεία των διαδικασιών. Αν και είναι για δημιουργία εντυπώσεων η είδηση ότι όλα ξεκίνησαν, γιατί δεν έχουν καν οικοδομική άδεια για να χτίσουν αλλά και μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων που πρέπει να συζητηθεί, να εγκριθεί κλπ.

Είναι μακρύς ο αγώνας και έχει σημασία η κινητοποίηση του κόσμου. Εχουμε ήδη κάνει μία συγκέντρωση και προγραμματίζουμε άλλη μία σε 15 με 20 μέρες, προσπαθούμε να κινητοποιήσουμε και άλλους δήμους, ήρθαν και από το Περιστέρι, και από δημοτικές παρατάξεις και απλοί πολίτες. Είναι ουσιαστικής και ζωτικής σημασίας αυτή η περιοχή για την Αθήνα και είναι εγκληματικό που οι διάφορες πολιτικές ηγεσίες την έχουν παραμελήσει εντελώς και τώρα αποσκοπούν να την εμπορευματοποιήσουν και να τη χτίσουν στο έπακρο.

Ο Γεράσιμος Σκλαβούνος μίλησε στην Λένα Βερδέ

Η μάχη για να σώσουμε τα Ασφαλιστικά Ταμεία

Το σκάνδαλο Αλογοσκούφη

Δεν υπάρχει καμμιά αμφιβολία ότι οι κάθε λογής μεσάζοντες -από την ανάδοχο J.P.Morgan μέχρι την κακόφημη Ακροπολις Χρηματιστηριακή- είχαν στήσει έναν χορό εκατομμυρίων γύρω από τα ταμεία.

Μέχρι να φτάσει στο ΤΕΑΔΥ το επίμαχο "δομημένο ομόλογο" η τιμή του είχε ανέβει σχεδόν 18% πάνω. Εικοσι δύο εκατομμύρια κέρδισε η J.P.Morgan, 19.7 η North Asset του "κυρίου" Παπαμαρκάκη. 140 χιλιάδες Ευρώ ήταν η προμήθεια της γερμανικής Hypovereinsbank. Αλλά τόσα τσέπωσε και η "Ακρόπολις".

Και σίγουρα δεν είναι μόνο αυτοί. Κατά πάσα πιθανότητα δεν θα μάθουμε ποτέ πόσα από αυτά τα εκατομμύρια κατέληξαν τελικά, σαν μίζες, στις τσέπες των "γαλάζιων" διοικητών. Το βέβαιο είναι ότι η υπόθεση "βρωμάει".

Το πραγματικό σκάνδαλο, όμως, δεν είναι οι φανερές ή κρυφές προμήθειες των ημετέρων - ακόμα και αν μετριώνται σε εκατομμύρια Ευρώ. Το πραγματικό σκάνδαλο είναι η ίδια η έκδοση των διαβόητων δομημένων ομολόγων και η προώθησή τους στα ασφαλιστικά ταμεία. Πρόκειται για ένα σκάνδαλο κολοσσιαίων διαστάσεων. Ο πραγματικός πρωταγωνιστής αυτού του σκανδάλου είναι ο ίδιος ο Αλογοσκούφης.

Τα "δομημένα προϊόντα" δεν είναι παρά στοιχήματα. Με την αγορά του επίμαχου ομολόγου το ΤΕΑΔΥ στοιχημάτισε, ουσιαστικά, ότι η ψαλίδα ανάμεσα στα βραχυπρόθεσμα και τα μακροπρόθεσμα επιτόκια του ευρώ, θα ανοίξει. Με τα σημερινά δεδομένα ήταν ένα στοίχημα "ατυχές" -για να χρησιμοποιήσουμε έναν ευγενικό όρο. Μέχρι σήμερα, αντί να ανοίγει, η ψαλίδα τείνει να μηδενιστεί.

Η κυβέρνηση και οι απολογητές της υποστηρίζουν ότι το στοίχημα δεν έχει ακόμα χαθεί. Τα δομημένα προϊόντα, λένε, είναι σύγχρονα χρηματοπιστωτικά εργαλεία που ενδέχεται να αποφέρουν, στο μέλλον, στα ταμεία ακόμα και σημαντικά κέρδη.

Ισως. Στα στοιχήματα, όμως, υπάρχουν πάντα δυο πλευρές -δυο πλευρές που ποντάρουν στην αντίθετη υπόθεση. Και όταν κερδίζει η μία χάνει η άλλη.

Η πραγματική ιστορία των δομημένων ομολόγων, λοιπόν, έχει ως εξής: ο Αλογοσκούφης έκδοσε, με την βοήθεια της J.P.Morgan, της Deutsche Bank και διαφόρων άλλων "ευγενών" ιδρυμάτων μια ολόκληρη σειρά από παλιόχαρτα –στημμένα στοιχήματα που ούτε ένας πωτάρης δεν θα έπαιζε. Και ύστερα τα έσπρωξε, με την βοήθεια των γαλάζιων διοικητών και των κακόφημων "ημετέρων", στα ασφαλιστικά ταμεία, φροντίζοντας να κρύψει τα ίχνη του πίσω από μια αλυσίδα μεσαζόντων. Δεν ήταν απλά "άσχετοι" οι γαλάζιοι διοικητές. Τις εντολές της κυβέρνησης εκτελούσαν. Πως αλλιώς μπορεί να εξηγηθεί η μαζική αγορά των κρυφών ομολόγων, μέσα σε δυο ημέρες, από 17 διαφορετικά ταμεία;

Την εποχή της Χούντας τα αφαλιστικά ταμεία ήταν υποχρεωμένα, με νόμο, να καταθέτουν τα αποθεματικά τους στην Τράπεζα της Ελλάδας -με μηδενικό επιτόκιο! Ο καπιταλισμός έχει κάνει άλματα από τότε. Και η μέθοδοι ξαφρίσματος των εισφορών των εργαζομένων προς όφελος του δημόσιου ταμείου, από ότι φαίνεται, ακόμα μεγαλύτερα.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΤΟΝ ΜΑΝΩΛΗ ΒΑΣΙΛΑΚΗ

Η σημερινή κουβέντα γίνεται με αφορμή το πρόσφατο σκάνδαλο στην διαχείριση των αποθεματικών των ασφαλιστικών Ταμείων των εργαζομένων των χρημάτων δηλαδή που οι εργαζόμενοι αποταμιεύουν για να πάρουν κάποτε σύνταξη. Όμως πιστεύω ότι για να βγουν κάποια ουσιώδη συμπεράσματα θα πρέπει να ξεφύγουμε από την εικονική πραγματικότητα των τηλεοπτικών παραθύρων και να δούμε την ουσιαστική πλευρά της υπόθεσης που κατά την γνώμη μου συμπυκνώνεται στο βασικό ερώτημα: Πως διαχειρίζονται οι κυβερνήσεις και οι διοικήσεις των Ταμείων τα αποθεματικά των Ταμείων.

Πιστεύω ότι ο πρόλογος που έκανες ήταν πολύ ουσιαστικός και δίνει το ζήτημα στην πραγματική του διάσταση Πράγματι το πρόβλημα της διαχείρισης των αποθεματικών των Ταμείων αρχίζει από την δεκαετία του '50. Από το 1950 μέχρι τα μέσα της δεκαετίας του '80 τα αποθεματικά των Ταμείων ήταν σε άτοκους λογαριασμούς στην Τράπεζα της Ελλάδος. Και με αυτά τα λεφτά χρηματοδοτούσαν τον Μποδοσάκη, τον Νιάρχο, τον Ανδρεάδη και τους λοιπούς «επιχειρηματίες» για να έρθει η πολυπόθητη «οικονομική ανάπτυξη» που όμως αφορούσε τους λίγους. Έχει υπολογιστεί ότι οι απώλειες από τόκους την περίοδο αυτή (με μεγάλες περιόδους υψηλού πληθωρισμού και υψηλών επιτοκίων) ανέρχονται στο ποσό των 70 περίπου δισεκατομμυρίων ευρώ ή 25 τρις δραχμές..

Τεράστια ποσά...

Πράγματι «είναι πολλά τα λεφτά» όπως θα έλεγε και ο Σπύρος Καλογήρου. Όμως θα πρέπει να επισημάνουμε και το ότι την περίοδο εκείνη η κλοπή – γιατί περί κλοπής πρόκειται – δεν είχε γίνει τόσο αισθητή γιατί και οι συντάξεις ήταν χαμηλές και οι συνταξιούχοι ήταν λίγοι. Το πρόβλημα έγινε αντιληπτό από την πρώτη κυβέρνηση του Ανδρέα Παπανδρέου η οποία ήταν και η μόνη που έδωσε μια κάπως ορθολογική και βιώσιμη (για εκείνη την εποχή) λύση. Τα κεφάλαια των Ταμείων ήταν μεν δεσμευμένα στην Τράπεζα της Ελλάδος αλλά τοκίζονταν με επιτόκιο 14% (όταν βέβαια τα επιτόκια στις καταθέσεις ήταν κατά μέσο όρο πάνω από 20%)

Όταν έφτασε ή ώρα όμως να πάρουν τις συντάξεις τους οι εργαζόμενοι που τόσα χρόνια πλήρωναν τις εισφορές τους οι κυβερνήσεις Μητσοτάκη και Σημίτη έφτασαν στο σημείο να τους ζητάνε και τα ρέστα... Άρχισαν να επικαλούνται το «δημογραφικό πρόβλημα» και την «αύξηση του προσδόκιμου ζωής»...

Πράγματι έτσι έγινε. Και βέβαια δεν έχασαν την ευκαιρία να προχωρήσουν σε μία ακόμα προσπάθεια να εκμεταλλευτούν τα αποθεματικά των ασφαλιστικών Ταμείων σε όφελος του κεφαλαίου. Επειδή η κατάσταση είχε φτάσει στο απροχώρητο έπρεπε να καλύψουν την όλη προσπάθεια με φερετζέ. Και βρήκαν το κόλπο των δήθεν υψηλών αποδόσεων που θα προσέφερε η επένδυση μέρους των αποθεματικών σε μετοχές και σε προϊόντα υψηλού κινδύνου.

Με ποιο τρόπο;

Το 1992 η κυβέρνηση Μητσοτάκη θεσμοθετεί για πρώτη φορά την τοποθέτηση του 20% των αποθεματικών των Ταμείων σε μετοχές και σε τραπεζικά προϊόντα υψηλού ρίσκου.

Το 1995 η κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ πλέον επιτρέπει την πρόσληψη από τις Διοικήσεις των ασφαλιστικών Ταμείων Τραπεζών και άλλων χρηματοπιστωτικών οργανισμών σε ρόλο συμβούλου.

Το 1999 η κυβέρνηση Σημίτη ανεβάζει το ποσοστό των αποθεματικών που τζογάρονται στο χρηματιστήριο στο 23%. Την ίδια περίοδο (συμπτωματικά άραγε;) μεταβιβάζεται ο έλεγχος του τραπεζικού συστήματος στον ιδιωτικό τομέα και γιγαντώνεται το ιδιωτικό τραπεζικό κεφάλαιο.

Εδώ θα κάνω τον συνήγορο του διαβόλου. Μήπως όμως αυτό είχε θετικό αντίκτυπο στα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων. Μήπως τελικά με αυτό τον τρόπο οι αποδόσεις των κεφαλαίων των ασφαλιστικών Ταμείων ήταν υψηλές;

Και εδώ θα σου απαντήσω με μία ερώτηση πόσες φορές θα παίξεις γκανιάν τον Αστραχάν στον ιππόδρομο και θα κερδίσεις;

Ακριβώς αυτό έγινε. Τα ταμεία την τριετία 1999-2002 έχασαν γύρω στα 3,5 δις ευρώ. Αλλά δεν έφτανε αυτό.

Το 2003 η κυβέρνηση Σημίτη επέτρεψε στα Ταμεία να επενδύουν τα αποθεματικά τους σε χρηματιστηριακά παράγωγα. Χρηματιστηριακά προϊόντα πολύ υψηλού ρίσκου που δεν είναι τίποτα περισσότερο από αέρα κοπανιστό.... Από γκανιάν το στοίχημα έγινε φορκάστ....

Με όλα αυτά που μας περιέγραψες έγινε κατανοητό πως τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων αποτέλεσαν για όλη την μεταπολεμική περίοδο και μέχρι σήμερα ένα ακόμη μέσο για την αναδιανομή του εισοδήματος υπέρ του μεγάλου κεφαλαίου. Και εδώ θα ήθελα να σου επισημάνω ότι η απαλλαγή των εργοδοτών από την καταβολή των εργοδοτικών εισφορών αποτελούν και αυτές αντικείμενο διαπραγμάτευσης και χρησιμοποιείται από τις κυβερνήσεις σαν κίνητρο προς τους εργοδότες για να «επενδύσουν».

Πράγματι αποτελεί την άλλη όψη του ίδιου νομίσματος...

Και φτάνουμε στην κορυφή του παγόβουνου που είναι η σημερινή κρίση και το σκάνδαλο με τα δομημένα ομόλογα. Τι συνέβη σε αυτή την φάση και πως φτάσαμε ως εδώ;

Κατ αρχήν να εξηγήσουμε την έννοια «δομημένο» ή «σύνθετο» ομόλογο. Με την ευρεία έννοια του όρου είναι ομόλογα που η απόδοσή τους εξαρτάται από κάποια συνθήκη. Αν ας πούμε η συνθήκη είναι ότι η διακύμανση στην ισοτιμία δολαρίου ευρώ στο τέλος της περιόδου δεν θα ξεπεράσει το 10% θα σου δώσει απόδοση 5% αν όμως την ξεπεράσει δεν έχεις απόδοση. Και το χειρότερο είναι πως τα ομόλογα αυτά μπορούσαν να αγοραστούν όχι από τα κεφάλαια υψηλού κινδύνου (το 23%) αλλά από το 77% των αποθεματικών που προορίζονταν για επενδύσεις σε σταθερούς τίτλους. Όπως καταλαβαίνεις ο μόνος που θα κερδίσει από τέτοιας μορφής ομόλογα είναι ο εκδότης γιατί εξασφαλίζει φτηνό χρήμα με πολύ χαμηλό ρίσκο μεταβιβάζοντας το ρίσκο και σε τελική ανάλυση το κόστος της χρηματοδότησης του, στον αγοραστή του ομολόγου.

Δηλαδή ξαναγυρίσαμε στην εποχή της δεκαετίας του 1960 μόνο που αυτή τη φορά τα ασφαλιστικά ταμεία χρηματοδοτούν τις Τράπεζες σε πολλές περιπτώσεις δε με κίνδυνο απώλειας όχι μόνο των αποδόσεων αλλά και μέρους του κεφαλαίου που επένδυσαν.

Ποια θα πρέπει κατά την γνώμη σου να είναι η πρόταση των εργαζομένων και των συνδικάτων για την διαχείριση των αποθεματικών των ασφαλιστικών Ταμείων;

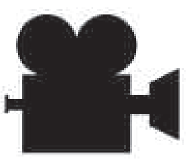
Κατ αρχήν θα πρέπει διεκδικήσουμε εργαζόμενοι και συνδικάτα να αλλάξει ριζικά το υπάρχων νομικό πλαίσιο και να απαγορευτεί δια νόμου η τοποθέτηση των αποθεματικών των Ταμείων σε τέτοιου είδους ιπποδρομιακά στοιχήματα.

Δεύτερο σημείο να απαιτήσουμε την δημιουργία ενιαίου κοινωνικού φορέα διαχείρισης των αποθεματικών. Ενιαίος φορέας που θα χρηματοδοτεί τις δανειακές ανάγκες του δημοσίου και μόνον αλλά με επιτόκια που θα καλύπτουν τις πληθωριστικές απώλειες. Ενιαίου φορέα στον οποίο θα συμμετέχουν εκπρόσωποι των εργαζομένων των εργοδοτών και του δημοσίου με ουσιαστικές αρμοδιότητες στην διαχείριση και στον έλεγχο των τοποθετήσεων αυτών.

Ο Μανώλης Βασιλάκης μίλησε στον Λέανδρο Μπόλαρη

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Σάτυρα που θυμίζει αδελφούς Μαρξ

Η ταινία που δίχασε κοινό και κριτικούς κυκλοφορεί σε DVD: Γυρισμένη σαν ψευτο-ντοκιμαντέρ, καταγράφει το ταξίδι του Μποράτ, ενός αντι-σημίτη δημοσιογράφου απ' το Καζακστάν, που σα στόχο έχει να γνωρίσει τις αξίες και τον τρόπο ζωής της Αμερικής. Στη διάρκεια του ταξιδιού θα πέσει στα χέρια του ένα περιοδικό και ο πρωταγωνιστής, τρελά ερωτευμένος, βάζει σα στόχο να συναντήσει και να παντρευτεί την ... Πάμελα Άντερσον (η οποία ελπίζει να είναι παρθένα...).

Αν αυτή είναι μια σύντομη περιγραφή μέσα σε 100 λέξεις, σίγουρα δεν αποδίδει τον εξωφρενικό σουρεαλισμό μιας ταινίας που δεν αφήνει τίποτα όρθιο και προκαλεί αλλεπάλληλα κύματα τρανταχτού γέλιου.Η ταινία περιγράφει αρχικά τις κωμικοτραγικές συνθήκες που επικρατούν στην οικογένεια και το χωριό του Μπορατ για να εστιάσει, μέσα από άπειρα κωμικά επεισόδια, στην ρεπουμπλικάνικη Αμερική του Μπους.

Έτσι, ο πρωταγωνιστής εμφανίζεται σε μια συγκέντρωση συντηρητικών σ' ένα γήπεδο στο Τέξας όπου θα καλέσει απ' το μικρόφωνο τον πρόεδρο Μπους "να πιει το αίμα κάθε άνδρα, γυναίκας και παιδιού στο Ιράκ", φέρνοντας σε προφανή αμηχανία ακόμα και αυτούς τους υπερπατριώτες, ενώ θα συνεχίσει τραγουδώντας τον εθνικό ύμνο των ΗΠΑ με αλλαγμένα λόγια και παρουσιάζοντας τον σαν εθνικό ύμνο του Καζακστάν, κάνοντας τους θερμοκέφαλους να αφρίζουν. Θύματα της ανεξάντλητης διάθεσής του είναι, μεταξύ των άλλων, μια θρησκευτική συγκέντρωση Ευαγγελιστών, ένα συνέδριο μεσιτών, μια σχολή καλής συμπεριφοράς όπου παριστάνει τον αγροίκο που δεν καταφέρνει να γίνει "πολιτισμένος".

Στην πραγματικότητα ο Μποράτ είναι ο (εβραϊκής καταγωγής;) άγγλος κωμικός Σάτσα Μπάρον Κοέν, που δεν χάνει ευκαιρία να γελοιοποιήσει τις αντι-εβραϊκές προκαταλήψεις υποδυόμενος έναν δημοσιογράφο που βλέπει παντού εβραϊκές συνωμοσίες. Σατιρίζει ταυτόχρονα την υποκρισία και τη σοβαροφάνεια της υπερδύναμης αλλά και τις καθυστερημένες αντιλήψεις της υποτιθέμενης χώρας του.

Αν και οι επικριτές του τον κατηγορούν για έλλειψη πολιτικής ορθότητας, ο Μποράτ δεν είναι ρατσιστής. Είναι οπαδός της αναρχικής πλάκας που σαρώνει τα πάντα στο πέρασμά της, συχνά γίνεται χοντροκομένη και ακροβατεί στα όρια. Είναι χαρακτηριστικό ότι στη διάρκεια των γυρισμάτων η αστυνομία κλήθηκε συνολικά 91 φορές από τα "θύματα" του δαιμόνιου δημοσιογράφου.

Ο Κοέν είναι μαθητής των αδελφών Μαρξ, μόνο που εδώ η συσκευασία είναι τρία σε ένα: συνδυάζει την εμφάνιση του Γκρούσο, την ψευτο-εμιγκρέδικη προφορά του Τσίκο και την αφέλεια του Χάρπο. Ωστόσο τόσα χρόνια αργότερα τα πράγματα έχουν αλλάξει: τα εύστροφα λογοπαίγνια και τα πειράγματα της δεκαετίας του '30 δίνουν τη θέση τους σε αστεία επιθετικά και προβοκατόρικα. Κοινός παρανομαστής και στις δύο περιπτώσεις το γέλιο αλλά και το ξεσκέπασμα κάθε υποκριτικής συμπεριφοράς.

Το BORAT είναι μια ταινία έκπληξη με ένα αναπάντεχα καλό πρωταγωνιστή.

Γιάννης Γιαννουλέας

ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΜΜΕ

Τι θα κάνει η Αριστερά στην ΕΣΗΕΑ;

Πραγματοποιήθηκε το Σάββατο στα γραφεία της ΕΣΗΕΑ, η συζήτηση που οργάνωσαν εργαζόμενοι στα ΜΜΕ, που υπέγραψαν και κυκλοφόρησαν την "διακήρυξη ενωτικού προσανατολισμού". Την διακήρυξη είχαν υπογράψει αρχικά 18 εργαζόμενοι, ενώ τώρα με τις προσθήκες του Νάσου Γκολέμη της ελευθεροτυπίας και της Δήμητρας Μπαλαρή του "επικοινωνία", έφτασαν τους 20.

Στην συζήτηση πήραν μέρος εργαζόμενοι που συμμετέχουν στις παρατάξεις, Financial Crimes (είχαν και το εισηγητικό βάρος), Συσπείρωση (ΣΥΡΙΖΑ), ΑριστερόΜΜΕτωπο και ανένταχτοι. Δεν υπήρξε κανένας εκπρόσωπος από την παράταξη στην οποία συμμετέχει το ΚΚΕ. Η συζήτηση κινήθηκε στην διερεύνηση και τις δυνατότητες συνεργασιών για τις εκλογές στην ΕΣΗΕΑ, με την Συσπείρωση να προτείνει στους Financial Crimes,να μπούν στο ψηφοδέλτιό της, αλλά χωρίς αναφορά του ονόματός τους, ανένταχτους να προτείνουν κοινό αντικαπιταλιστικό ψηφοδέλτιο των Financial Crimes με το Αριστερό ΜΜΕτωπο (ΝΑΡ) και το τελευταίο να προσανατολίζεται στο να μην κατέβει στις εκλογές.

Η αρχική πρόταση των Financial Crimes ήταν ενωτικά η αριστερά, με πρόγραμμα δράσης να κατέβει στις εκλογές και να πάρει την πλειοψηφία (αθροιστικά έχει το σχεδόν 40% των ψήφων). Οι διεργασίες όλων των πλευρών συνεχίζονται, προς όλες τις κατευθύνσεις. Υπενθυμίζουμε ότι ο νυν πρόεδρος της ΕΣΗΕΑ (εκλεκτός της ΝΔ)εξελέγη όταν η ΕΣΗΕΑ συγκροτήθηκε σε σώμα, από τις ψήφους των παρατάξεων ΚΚΕ-ΣΥΡΙΖΑ, που πίστευαν ότι έτσι δίνουν διέξοδο για να λειτουργήσει το σωματείο, χωρίς καν να έχουν επιχειρήσει να συνεργαστούν μεταξύ τους. Μάλιστα στην συζήτηση του Σαββάτου, οι εκπρόσωποι της παράταξης του ΣΥΡΙΖΑ, υπεραμύνθηκαν αυτής της επιλογής (της ανάδειξης του Σόμπολου στην προεδρία, σαν την μόνη ρεαλιστική, εκείνης της στιγμής).

Εξορμήσεις

Οι Financial Crimes, την Κυριακή συνέχισαν τις εξορμήσεις τους στους αθλητικούς συντάκτες, με εξόρμηση στους συναδέλφους που κάλυπταν τον αγώνα Ολυμπιακός- Κέρκυρα (την προηγούμενη βδομάδα είχαν καλυφθεί άλλοι τρείς αγώνες). Παράλληλα όπως κατήγγειλαν αθλητικοί συντάκτες στους Financial Crimes, εκβιάζονται οι απολυθέντες της "Ώρας για σπόρ", να μην κάνουν ασφαλιστικά μέτρα για να προσληφθούν σαν καινούργιοι στη "Νέα Ώρα" (νέα διεύθυνση-ιδιοκτησία), αρκεί να δείξουν καλή διαγωγή (και φυσικά αν ένα μήνα μετά απολυθούν να έχουν χάσει την αποζημίωση των χρόνων που δούλευαν στην Ώρα και να πάρουν ψίχουλα).

Μιλάμε δηλαδή για οργανωμένο γκαγκστεριλίκι και επικοινωνία του παλιού με το νέο αφεντικό.Στα δικαστήρια, τα ασφαλιστικά μέτρα αναβλήθηκαν για τις 15 Μάη, με πρωτοβουλία του προέδρου της ΕΣΗΕΑ,γιατί εκτίμησε ότι δεν ήταν καλή η σύνθεση του δικαστηρίου. Στους εργαζόμενους της ΩΡΑΣ (εκτός της αποζημίωσης)υπάρχει χρέος τριών μηνών και αναδρομικά χρόνων και δεν είχε βγεί ούτε μια ανακοίνωση, ούτε μια κινητοποίηση, μέχρι να σκάσει το κανόνι, αν και διευθυντής της εφημερίδας, είναι ο πρόεδρος του ΠΣΑΤ και η ΕΣΗΕΑ, είναι σε συνεχή επικοινωνία μαζί του. Την Πέμπτη οι Financial Crimes θα κάνουν εξόρμηση στη γενική συνέλευση του ΠΣΑΤ (αθλητικοί συντάκτες). Επίσης έχουμε μπροστά μας την Πρωτομαγιάτικη συγκέντρωση, όπου οι εργαζόμενοι στα ΜΜΕ πρέπει να είμαστε μαζί με τα συνδικάτα.

Το δημόσιο ερώτημα είναι, δεσμεύονται οι αριστερές παρατάξεις της ΕΣΗΕΑ (που τελικά θα κατέβουν χωριστά), ότι δεν θα ξαναψηφίσουν δεξιά στο ΔΣ και θα προσπαθήσουν να συνεργαστούν μεταξύ τους ή οι "αντικαπιταλιστικές και αντινεοφιλελεύθερες κορώνες" είναι αριστερό φλάς για δεξιά στροφή.

Νάσος Μπράτσος

Σε απολογία γιατί πήρε μέρος στην απεργία

Νέο κρούσμα εργοδοτικού αυταρχισμού είχαμε στο χώρο των νοσοκομείων. Στις 23 Απρίλη ο διοικητής του νοσοκομείου "Αττικόν" Σ. Αποστολόπουλος κάλεσε σε απολογία τον Σπύρο Στάικο, διοικητικό υπάλληλο και μέλος της Πρωτοβουλίας Γένοβα-Νυστέρι, για την συμμετοχή του στην 24ωρη απεργία της ΑΔΕΔΥ στις 28 Μάρτη. Δημοσιεύουμε την απάντηση.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΗΝ ΚΛΗΣΗ ΣΕ ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΜΟΥ ΣΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΗΣ 28 ΜΑΡΤΙΟΥ 2007

Δυο μέρες μετά την 40η επέτειο από την άνοδο της δικτατορίας της 21ης Απρίλη 1967 ο Διοικητής κος Αποστολόπουλος με πνεύμα "αποφασίζομεν και διατάσσομεν" με κάλεσε σε απολογία διότι ΕΚΑΝΑ ΑΠΕΡΓΙΑ στις 28/3/07 ανταποκρινόμενος στο κάλεσμα της ΑΔΕΔΥ, της ΠΟΕΔΗΝ και του Σωματείου μου. Μάλιστα είχα ενημερώσει και υπηρεσιακά για την πρόθεσή μου να απεργήσω.

Κανένα απεργός δεν μπορεί να κληθεί για "αδικαιολόγητη αποχή από την εκτέλεση καθηκόντων του και άρνηση υπηρεσίας". Πρόκειται για απαράδεκτη και τρομοκρατική παρέμβαση της διοίκησης για την παρεμπόδιση της συμμετοχής των εργαζόμενων στις απεργιακές κινητοποιήσεις, που έγιναν για την υπεράσπιση του δημόσιου χαρακτήρα της υγείας και της παιδείας. Η δικιά μου συμμετοχή, όπως και χιλιάδων άλλων εργαζόμενων, ήταν έκφραση αλληλεγγύης στον πολύμηνο αγώνα των φοιτητών.

Ο μόνος αρμόδιος για την οργάνωση της συμμετοχής στις απεργιακές κινητοποιήσεις είναι τα συνδικαλιστικά όργανα των εργαζόμενων και όχι οι αυταρχικές διοικήσεις.

Στάικος Σπυρίδων-Ιωσήφ
ΠΕ Διοικητικού-Οικονομικού
Εκπρόσωπος της παράταξηςΠρωτοβουλία Γένοβα-Νυστέρι στο Αττικό

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Οι Φοιτητές συζητούν

Με μεγάλη επιτυχία και συμμετοχή συνολικά 60 φοιτητών διεξήχθη η κοινή εκδήλωση που οργάνωσαν η Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ στις σχολές και η ΕΑΑΚ Ηρακλείου σε ΑΕΙ-ΤΕΙ. Στην εκδήλωση συμμετείχαν εκτός από μέλη της Γένοβα και της ΕΑΑΚ, μέλη της ΠΑΣΠ, της νεοσύστατης Αριστερής Ενότητας στα Πανεπιστήμια και πλήθος ανένταχτων αγωνιστών.

Από τις αρχικές εισηγήσεις του Κώστα από την ΕΑΑΚ και του **Βασίλη** από την Πρωτοβουλία Γένοβα έγινε ξεκάθαρη η νικηφόρα πορεία του φοιτητικού κινήματος ένα χρόνο μετά τις πρώτες καταλήψεις και η θέληση για το δυνάμωμα της ριζοσπαστικής αριστεράς. Ο **Μάνος** από την Πρωτοβουλία Γένοβα έβαλε το ζήτημα των εκλογών τονίζοντας: «η δυναμική κοινή κάθοδος στις φοιτητικές εκλογές θα δώσει έμπνευση σε όλους τους αγωνιστές των καταλήψεων και θα χτυπήσει τα επιχειρήματα της δεξιάς για την πρωτοκαθεδρία της ΔΑΠ στις σχολές». Ο **Αλέξης** από την ΕΑΑΚ κάλεσε στην «διεύρυνση ενός ριζοσπαστικού μορφώματος που θα δεν θα τραβάει τους αγώνες προς το συμβιβασμό αλλά προς νίκες». Ο **Παναγιώτης** από την ΕΑΑΚ με αφορμή τον τίτλο επισήμανε την ανάγκη «να δίνουν τα κινήματα προοπτική για την κατάργηση της εκμεταλλευτικής κοινωνίας» ενώ ο **Νίκος** έβαλε το ζήτημα της «συνεχής ανόδου των αντιιμπεριαλιστικών κινημάτων αναφερόμενος στις «εξεγέρσεις στο Ιράκ και το Λίβανο». Προς το τέλος της συζήτησης το λόγο πήρε ο **Γιώργος** από την Πρωτοβουλία Γένοβα λέγοντας: «Η ριζοσπαστική αριστερά πρέπει να μπαίνει σε κάθε μάχη για να την κερδίζει. Να μην αφήσουμε ένα νικηφόρο κίνημα να στραφεί σε δυνάμεις του ρεφορμισμού όπως η ΠΑΣΠ, να βγει με κέντρα την οργάνωση πανεργατικών ξεσηκωμών την Πρωτομαγιά και την 15η Μάη». Οι περισσότεροι ομιλητές στάθηκαν στην «από τα πάνω» συγκρότηση του σχήματος της Αριστερής Ενότητας που «μόλις μια εβδομάδα πριν ξεκινήσουν τη συζήτηση για την ανασύνταξη της ριζοσπαστικής αριστερά είχαν έτοιμη τη δική τους απάντηση σε αυτό το εγχείρημα» και την ΚΟΕ που ξεκίνησε τη συζήτηση έχοντας «έτοιμες τις εκλογικές συνεργασίες της με την φοιτητική αριστερά που καλύπτει, βουλευτικά, ο Συνασπισμός».

Το ραντεβού της ΕΑΑΚ, της Πρωτοβουλίας Γένοβα και των ανένταχτων αγωνιστών θα ανανεωθεί παίρνοντας στο αμέσως επόμενο διάστημα πρωτοβουλίες μέσα στις σχολές και δίνοντας τη συνέχεια με τις επόμενες εκδηλώσεις που θα οργανωθούν.

Πρωτοβουλία Γένοβα στις σχολές Ηρακλείου Κρήτης

εργατικη αλληλεγγυη

Φεστιβάλ Μαρξισμού

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ

Στις αρχές της περασμένης βδομάδας μάθαμε ότι στις 19 και 20 Απρίλη θα ανέβαινε στο Δημοτικό Θέατρο της Αλεξανδρούπολης η παράσταση «Ο Μαρξ στο Σόχο» του Χάουαρντ Ζιν με τον Αγγελο Αντωνόπουλο. Είχαμε διαβάσει πολλές κριτικές για το έργο – και στην Εργατική Αλληλεγγύη – και σκεφθήκαμε ότι ο περισσότερος αριστερός κόσμος της πόλης δεν θα έχανε την ευκαιρία να δει την παράσταση. Φυσικά, ούτε και μεις στον πυρήνα της Αλεξανδρούπολης. Οχι μόνο την ευκαιρία να απολαύσουμε ένα αριστερό θεατρικό έργο, αλλά και να βρεθούμε εκεί για να μιλήσουμε στον κόσμο για το τριήμερο του «Μαρξισμού» που θα γίνει το Μάη στην Αθήνα.

Την Παρασκευή πήγαμε μια ώρα πριν την έναρξη και «στολίσαμε» όλο το χώρο με αφίσες. Στους τοίχους γύρω από την είσοδο αλλά και μέσα στο φουαγιέ του θεάτρου έβλεπε κανείς μόνο «Μαρξισμό». Καθώς άρχισε να έρχεται ο κόσμος μοιράζαμε το τετρασέλιδο για το τριήμερο και εξηγούσαμε σε όλους τη σημασία που έχει μια τέτοια εκδήλωση με συζητήσεις και αντιπαραθέσεις για το μέλλον της νέας αριστεράς. Το ενδιαφέρον ήταν μεγάλο και αρκετοί έλεγαν ότι ήθελαν να μάθουν περισσότερα για τις ιδέες μας. Αυτό φάνηκε και στις 10 εφημερίδες που πουλήσαμε.

Μαζί με όλο αυτό τον αριστερό κόσμο παρακολουθήσαμε την καταπληκτική παράσταση και βγήκαμε κατενθουσιασμένοι. Στην έξοδο δεν χάσαμε την ευκαιρία να ξαναμοιράσουμε το τετρασέλιδο.

Η Αλεξανδρούπολη είναι πολύ μακριά από την Αθήνα. Το ταξίδι συχνά μοιάζει ατέλειωτο. Αλλά αυτή η παρέμβαση δεν μας άφησε καμιά αμφιβολία για το τι πρέπει και μπορούμε να κάνουμε. Να κατέβουμε όλοι οι σύντροφοι στο «Μαρξισμό» και να πάρουμε μαζί μας και όσο περισσότερους μπορούμε από τον αριστερό κόσμο που ανταποκρίθηκε με τόσο ενδιαφέρον στην μικρή αυτή παρέμβαση του πυρήνα μας.

Τζεμαλί Μπλιαζίμ

ΝΟΜΙΚΗ ΑΘΗΝΑΣ

Για 20η φορά φέτος οι φοιτητές του ΣΕΚ και της Πρωτοβουλίας Γένοβα οργανώνουμε ένα τριήμερο για τις επαναστατικές ιδέες τον Μαρξισμό. Αυτό το τριήμερο πάντα έχει μεγάλη επιτυχία και προσελκύει πολλούς φοιτητές να το παρακολουθήσουν αλλά ειδικά φέτος μετά από αυτό το τεράστιο κίνημα, όπου παλέψαμε ενάντια στις «μεταρρυθμίσεις» για τη παιδεία μαζί με χιλιάδες ανένταχτους φοιτητές, για να ξεσηκώσουμε τον κόσμο και να συζητήσουμε πώς θα συνεχιστεί αυτό το κίνημα.

Θα έχουμε καλεσμένους καθηγητές από την Πάντειο που πρωτοστάτησαν στην απεργία των πανεπιστημιακών με την απεργία της ΠΟΣΔΕΠ και εκπροσώπους των φοιτητικών παρατάξεων. Μέσα από αυτό το τριήμερο θα μπορέσουμε να συζητήσουμε για τις εμπειρίες που αποκομίσαμε από αυτό το κίνημα και να συνδεθούμε όχι μόνο με τις μάχες των εργαζόμενων στην Ελλάδα αλλά και διεθνώς. Γιατί έχουμε την δυνατότητα να ακούσουμε ομιλητές από την καρδιά της αντίστασης ενάντια στο σύστημα –Χεζμπολάχ, Λατινική Αμερική- για να τελειώνουμε με αυτό και να συνεχίσουμε στην κατεύθυνση που άνοιξε αυτό το νέο κίνημα, μέχρι την επανάσταση και τον σοσιαλισμό.

Ντζιάνα Κιτούκοβα, Ευδοκία Μουστάκα, Νομική Αθήνας

ΛΙΘΟΓΡΑΦΟΙ

Ολα δείχνουν ότι κι η πρωτομαγιάτικη απεργία κι η πανεργατική απεργία της 15 Μάη θα έχουν τεράστια συμμετοχή από τους εργαζόμενους. Το σκάνδαλο με τη λεηλασία των αποθεματικών των ταμείων μας είναι η σταγόνα που ξεχειλίζει το ποτήρι για τους εργαζόμενους που έχουν παλέψει όλες τις επιθέσεις των αφεντικών και της Νέας Δημοκρατίας.

Τρεις μέρες μετά την απεργία της 15 Μάη ξεκινάει το τριήμερο του Μαρξισμού. Είναι η καλύτερη συνέχεια για τους αγωνιστές που θα έχουμε δώσει τη μάχη της απεργίας, να συνεχίσουμε τη συζήτηση, όχι μόνο για το πως θα πάρουμε πίσω τα κλεμμένα των ταμείων αλλά να τα πάρουμε όλα, δηλαδή πως θα βάλουμε τέρμα στο σύστημα που γεννάει τέτοια σκάνδαλα. Στις τρεις μέρες των συζητήσεων θα μπορέσουμε να έρθουμε σε επαφή με αγωνιστές από τα κινήματα που παλεύουν τον ιμπεριαλισμό και το νεοφιλελευθερισμό στη Λατινική Αμερική, τις αραβικές χώρες. Με τους φοιτητές που οι αγώνες τους είναι έμπνευση για μας τους εργαζόμενους δείχνοντας πώς μπορούμε να νικάμε.

Σπύρος Κοσκινάς, *λιθογράφος*

ΡΕΘΥΜΝΟ

Η πρώτη φορά που γνώρισα το φεστιβάλ "Μαρξισμός" που οργανώνει το ΣΕΚ ήταν πέρσι, μετά το δίμηνο των φοιτητικών καταλήψεων Μαΐου - Ιουνίου. Καθώς οι καταλήψεις ήταν η πρώτη μου επαφή με την οργανωμένη μάχη, οι δεκάδες συζητήσεις του Μαρξισμού ήταν όχι μόνο πηγή έμπνευσης για εμένα αλλά και η απαραίτητη θεωρία που χρειάζονται τα κινήματα για να παλέψουν με μια προοπτική.

Η προοπτική που βάζει ο Μαρξισμός είναι η πάλη για μια κοινωνία οπου οι άνθρωποι θα είναι πάνω απο τα κέρδη και η παραγωγή θα γίνεται σύμφωνα με τις ανάγκες μας. Για την αντίθεσή μας με το σύστημα του πολέμου και του κέρδους που ξεπουλάει την δημόσια παιδεία, χτυπάει τα δικαιώματα των εργαζομένων και της νεολαίας θα μιλήσουμε στις 18 - 20 Μάη στην ΑΣΟΕΕ. Απο τον Λένιν, τον Γκράμσι, μέχρι την οικολογική καταστροφή, την τέχνη, και το εργατικό και φοιτητικό κίνημα. Μετά από πολλά χρόνια έχουμε ενα παγκόσμιο κίνημα που διεκδικεί και νικάει. Απο την Γένοβα και τους G8 μέχρι την Λατινική Αμερική... Αυτός ο κόσμος μας ανήκει. Ας είμαστε όλοι εκεί.

Μαρία Καλογήρου, *φοιτήτρια, Ψυχολογία ΑΕΙ Ρεθύμνου*

ΠΡΟΣΦΟΡΑ

Προαγοράστε τα 2 νέα βιβλία του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου στην τιμή των 15 ευρώ!

Βρείτε τα εκπτωτικά κουπόνια από τους συντρόφους που διακινούν την Εργατική Αλληλεγύη
ή επικοινωνήστε με το βιβλιοπωλείο:
τηλ.: 210 52 47 584
email: marxistiko@yahoo.gr
(Η προσφορά ισχύει μέχρι την έκδοση των βιβλίων)

Κυκλοφορεί το νέο τεύχος του περιοδικού
Σοσιαλισμός από τα Κάτω

